

REGIMEN SA:

nitatis cū expositione magistri Arnal-
di de villanoua Cathellano
Nouiter Impressus.

Supp.
LIBRARY
412866
Washington, D.C.

THE MEMOIRS OF
JAMES OGLETHORPE
BY
JAMES OGLETHORPE

Incipit Regimē sanitatis salernitanū excellentissimū pro cōseruatione sanitatis totius humani generis perutilissimū: necnō a magistro Arnaldo de Villa noua Cathellano oīum medicorū uiuentiū gēma utiliter: ac secundum oīum antiquorū medicorū doctrinā ueraciter expositum: nouit̃ correctum ac emendatum per egregios ac medicine artis peritissimos doctores Montispeſsulani regētes. Anno. M. cccc. lxxx. prēdicto loco actu moram trahentes.

ANgloꝝ regi scripsit scola tota salerni
Si uis icolumē. si uis te reddere sanū
Curas tolle graues irasci crede prophanum
Parce mero cenato paꝝ. non sit tibi uanum
Surgere post epulas. somnū fuge meridianū
Nō mictū retine. nec cōprime fortiter anū.
Hęc bene si serues. tu longo tempore uiues.

Iste libellus ē editus a doctoribus salerniensib⁹ in quo inscribūtur multa & diuersa pro cōseruatione sanitatis humane. Et editus est iste liber ad usū re-

gis anglie. Et ī textu lecto auctor ponit octo documēta gñalia pro cōseruatione sanitatis: de qbus postea spāliter p ordinē determinabitur. Primū ergo documētū est q hō: sanus uolēs uiuere: debet ab eo remouere graues curas. Nā cure exsiccāt corpora: ex quo tristificant spūs uitales: mō spūs tristes exsiccāt ossa. Et sub isto documento ē cōprehēdi debēt tristitie q silr corpora exsiccāt & infrigidāt: maciē & extenuationē inducūt: cor stringūt: & spiritū obtenebrant: ingeniū ebētāt: & rōnē īpediūt: iudiciū obscurāt: & memoriā obtūdūt. Verūtñ aliqui pingues & carnosi sunt spūs adeo nobiles & calidos habētes q eis iterdū bonū est trīstari: ut spūs calor ebetetur: & corpus aliquo modo maceretur. Secundū documētū est nō irasci. Primo q ira similiter corpora exsiccant: cum ipsa summe singula mēbra sup calefaciat. Nimia autē calefactio siccitatē inducit: teste Auic. i.

doc.iii.c.i.Scdo q̄a ira pp̄ feruorē cordis oēs actus rōnis cōfundit.
Aduertēdū tñ est q̄ qdā frigidi sunt & maleficiati:q̄bus iterdū ira/
sci prodest ī regimie sanitatis:ut in eis calor excitetur. Tertiū ē p̄ce
uti potu uini:nimia enī repletio uini sōnolentiā pigritiā debilitatē
mēbroꝝ.debilitatē stomachi & multa alia his filia iducit.de q̄b⁹ po
sterius magis patebit.Quartū est.pax̄ cenare. q̄a nimia nocturna
repletio dolorē ī uētre iducit ac inq̄tudinē insōnecitatē & angustia
put manifesta patet expiētia.& īferius magis declarabitur. Quin
tum ē:surgere post cibū sumptū.qd̄ facit ad digestionē.p̄pterea q̄
cibū sumptū facit descendere ad fundū stomachi in quo uiget uir
tus digestiua. Sextū est.non dormire post prādiū.cuius documēta
postea tanguntur ī textu ibi.Febbris pigricies.Septimū est.non diu
retinere urinā.Ex nimia enī urine retentiōe aliqñ sc̄q̄tur difficultas
mingendi aut oīno.phibitio a mictu.ut testatur Aui.xix.ī trac.ii.c.
de difficultate urine.Silr ex nimia retentiōe fecali plura p̄ueniunt
nocumenta.Indurātur enī feces in ītestinis pp̄ cōtinuā sūctionē ue
nāꝝ mēscraicāꝝ cū ītestinis cōtinuatāꝝ oēm humiditatē a fecib⁹
sugētiū.& sic remanēt sicce.Difficilis exitus ītestina opilas.ad quā
oppilationē pp̄ uētositatē.eductionis.phibitionē & aliāꝝ secū acc̄/
uationē sequuntur nocumenta in textu postorius posita. ibi Spas
mus &c.Octauum est.non fortiter comprimere anū . ex hoc enim
sequitur tenasmon siue exitus longaonis. Vltorius subdit autor q̄
omnia ista debite conseruans longo tempore sanus uiuere poterit.

Autor ī hoc pas
su tāgit tria reme
dia generalia p̄ cō
seruatione sanitatis
nature humane & p̄cipue ipsōꝝ nobiliū.Primū est q̄ aīus hoīs de
bet esse letus & gaudens;cū letitia siue gaudiū etatē floridam facit

Si tibi deficiant medicī:medici tibi fiant.
Hec tria.mens leta.requies.moderata dicta.

hoiem in iuuentute cōseruat. uirtutē cōfortat. uitā plōngat. īgeniū
acuit. & ad singlōs actus hoiem abiliore reddit. Et debet istud gau
diū in regimine sanitatis cōueniens eē tpatū & nō excessiuū. qā ex
cessiuū sincopim & mortē iducit. & maxime gaudiū cōpetit his q
multū curāt & solitudinibus destruuntur. Et pōt ī ipsis de nouo
acqri p usum cibi & uini delectabiliū & dimissione eorū q tristitiā
inducunt: & ihabitare cū sibi dilectis & similibus qbus uirtus con
fortatur. teste Aui. xi. i. c. de casu uirtutis subito sic dicente. Et scias
q uirtus augmētatur cibo & uino subtili cōueniētibus & odorib⁹
bonis. ex trāqllitate & gaudio & dimissioe eorū q cōtristāt & rixari
faciūt. & renouatiōe rerū amabiliū. & habitatiōe cū dilectis. Scdm
est trāqllitas animi. Nobiles. n. pp. nimis magnas & diuersas curas
quas hnt plus leduntur ceteris paribus q qui mediocres sunt: Inqer
tatio uero mentis somnū maxie īpedit q nobilibus summe utilis ē:
qui cōiter nature sicce sunt atq; colerice. quibus permaxime som
nus est utilis: Tertiū est moderata dieta. i. moderata sumptio cibi &
potus: Nocumenta uero superflui cibi & potus postea dicemus.

In hoc textu au

Lumina mane man⁹ surgēs gelida lauet aq.
Hac illac modicū p̄gat/modicūq; sua mēbra
Extendat: crines pectat: dentes fricet: ista:
Confortant cerebrū: cōfortant cetera mēbra
Lote cale. sta pranse uel i. frigefce minute.

tor ponit. vi. docu
mēta qbus cerebrū
confortatur: & sifr
singula corpis mē
bra. Primū ē: postq
hō de mane surre

xit debet lauare oculos ī aq frigida: mūdari. n. debēt ut ab eis re
moueatur imūdicie palpebris adherentes & circa oculos existētes.
ne ab ipsis oculi corrodātur. Et istud satis inuit Aui. ī trac. c. de re
memoratiōe cōseruatiōis sanitatis oculi: & rememoratiōe eorū q no
cent ipsi. ut dicit. Ex eis aut q abstergunt oculū & acuunt ipm est

submergi in aqua clara & apire oculum ī ea. Et idē uult trac.iiii.c.
de cura debilitatis uisus. dicēs. Et ingredi aquā clarā uiridē & sub-
mergi ī ea & apire ambos oculos ī ea scđm q̄titatē q̄ possibile ē. Est
ex eis q̄ seruāt sanitatē oculi & cōfortant ipsū & proprie in iuue-
tute. Cā autē q̄re oculi magis debēt lauari ī aq̄ frigida q̄ calida ē. q̄a
unūquodq; cōseruatur suo simili: ut dicit Auic. in. i. c. i. Et ideo uult
Gal. in. iii. cano. illo. Calidiora calidioribus indigēt adiutoriis: frigi-
diora frigidioribus: sed sic ē. si oculi sūt frigide nature. ergo potius
debēt lauari aq̄ frigida q̄ calida. Scđm ē: q̄ hō debet lauare manus
quia sunt instrumēta q̄bus mundātur organa p̄ q̄ excunt supfluita-
tes cerebri. ut sunt aures. oculi. nares. Et ergo ob hoc manus debēt
esse munde. Plus tñ debent lauari ī aqua frigida q̄ ī calida. q̄a lotio
manuū in aq̄ calida generat uermes in uētre: & hoc spāliter dūmō
manus in aq̄ calida lauātur post sumptionē cibi ut inuit Auic. xvi.
in trac. v. c. i. ubi agit de uermibus in uētre genitis. Et rō ē: q̄a p̄ lo-
tionē manuū in aq̄ calida post sumptionē cibi trahitur calor natu-
ralis quo cōpletur digestio ī stomacho ad extra: quare īpfecta sit di-
gestio: q̄ potissima cā ē uermiū. Tertiū est: q̄ postquā hō surrexerit
a somno debet paulatim īcedere siue se mouere. Cuius cā ē: ut sup-
fluitates priē & scde digestionū q̄ sunt feces & urina descendant &
preparētur faciliori euacuationi. Quartū ē: q̄ postq̄ hō surrexerit
a somno debet extēdere manus & pedes & alia mēbra. Cuius cā ē:
ut trahātur uitales spūs ad mēbra exteriora: & per hoc subtiliātur
spūs cerebri. Quintū ē: q̄ debet crines pectere. Cuius cā est: ut apiā-
tur pori p̄ hoc capitis & exeant uapores cerebri derelicti post sōnū
& subtilientur eius spūs. Vnde usus pectinis multū cōfert uisui &
maxime sensibus prodest. Vnde dicit Auic. iii. in trac. iiii. c. de cura
debilitatis uisus. Administratio pectinis super caput iuuatiua ē &
cōfert proprie sensibus. quare oportet q̄ ministretur omni die mul-

totiens qm̄ attrahit uapores ad sup̄iora & mouet eos a parte oculi.
Sextū est q̄ hō debet mūdare & fricare dētes. Cuius cā est: q̄a imū
diciēs dētiū est cā feteris anhelitus: s̄l̄r a dētibz imūdis spūs imū
di eleuatur ad cerebrū ip̄m pturbātes. Preterea: cōmixtio limosita/
tis dētiū cū ip̄so cibo ab stomachū missa est cā corruptiōis cibi in
stomacho. Modū aut cōseruādi sanitatē dētiū & bonitatē odoris
eorū tāgit. Aui. vii. in. c. de cōseruatiōe dētiū sub his uerbis. Et ex eo
q̄ cōseruāt sanitatē dētiū ē ut colluatur os ī mēse bis cū uino ī quo
decocta est radix titimalli. Est. n. pueniēs ad ultimū ī faciēdo bonū
odorē: & nō aduenit faciēti illud dolor dētiū. Vltērius autor in ulti
mo uersu subdit aliq̄ p̄cepta gñalia. Primū est q̄ hō lotus stupha
uel balneo debet se tenere calidū: q̄a tūc pori sūt apti: & sic de faci
li frigus posset subintrare: & magna nocumēta corpi īferre. Aliud
est q̄ postq̄ hō sumpserit cibū debet modicū stare: ut cibus p̄fecte
descēdat ad fundū stomachi ī quo cōpletur digestio: deīn lēte ābu
let & nō fortiter: ne pp̄ motū fortē calor trahatur ad ptes extērio
res: & p̄ hoc īpediatur cibi digestio. Aliud ē q̄ hō frigidus debet ca
uere ne subito se calefaciat: sed paulatim. Mutationes. n. subire na/
turā ledūt. Oīa. n. extra naturā molesta sūt. ut dicit Gal. ī cōmēto il
lius canonis scđm multū & repente.

In hoc textu tā

Sit breuis aut nullus tibi sōnus meridianus
Feb̄ris. pigricies. capitis dolor atq̄ catharrus
Hęc tibi proueniunt ex somno meridiano.

git autor. iiii. nocu
mēta q̄ pueniūt ex
sōno facto post prā
diū. Quorū primū
est q̄ ex sōno meri

diano solet seq̄ febris qđ aliq̄ putāt uerificari de febre pueniēte ex
oppilatiōe cām istius febris reddētes: q̄a tpe diei calor & spūs mo/
uētur ad exteriora: & sic uirtus digestiua ī die est debilis. Digestio
enī p̄fecta est qñ calor & spūs ad iteriora mouentur: pp̄ quos mo/

tū calor naturalis iucenditur. Et sic tps noctis est tps pfectionis digestiois. Indigestio. n. & cruditas humorū est cā oppilatiois: q̄ oppilatio est cā febris: scđm Auic. in. iiii. in pluribus passibus. Secundū nocumētū est pigricies: q̄ ex eadē cā uidetur oriri. Ex materia. n. in digesta & grossa: grossi eleuātur spūs: q̄ moti ad mēbra corpis grauedinē corpori inducūt: quēadmodū spūs subtilis & leues leuitatē animi & corporis iducūt. Tertiū est dolor capitis: qui ēt ex eadē cā puenire ur̄. Ex cibo. n. idigesto ī stomacho eleuātur grossi spūs ce rebrū pturbātes: q̄ spūs sunt cā discolorationis ēt faciei qñ ad cutē mouētur: qa ubi est materia grossa: necesse est qcqd ex tali materia dissoluitur cē grossum: ut inuit Gal. in cōmēto illius amphorismi. Et qui crescūt sic inquiēs. Q uicqd. n. de q̄libet re dissoluitur: ei un̄ dissoluitur necesse ē ut assimiletur. Q uartū nocumētū ē catarrus: qui sit ex eadem cā ur̄ oriri. s. ex reumate. Reuma. n. dī oīs fluxus materie de mēbro ad mēbrū ī q̄cūq; pte corpis fuerit. sed scđm q̄ ad diuersas ptes corpis fluit. diuersa sortiter noīa. Q ū. n. mouetur ad pectus siue ad mēbra spūalia uidelicet ad pulmonē. dī catarr⁹. Sed qñ fluit ad fauces siue ad colatorium palati. dī brācus. Et qñ fluit ad nares dicitur coriza. ut habere in istis uersibus. Si fluat ad pectus dicatur reuma catarrus.
Ad fauces brancus. ad nares dico corizam.

Preter tñ p̄dictorū nocumētorū cās narratas alie pñt assignari magis efficaces. Cā nāq; primi nocumēti. s. febris q̄ aliqñ est effimera: aliqñ putrida. est febris qdē effimere retētio fuliginū ī somno diurno. quaz resolutionē uigilia facere consueuerat. qbus accruatis & spiritib⁹ admixtis ī eis accēditur calor extraneus causans febrē effimērā. Febris uero putride putrefactio humiditatū multiplicata ex somno diurno ad cor effumātiū. Secūdū uero nocumētū. s. pigritia cōtingit pp hūiditates p somnū diurnū retētas circa muscu

los cordas & iuncturas qbus torpescūt & tarde redūtur ad solitos
mot⁹. Tertiū uero nocumētū exsimili cā oritur. s. ex humiditatib⁹
& uaporib⁹ p somnū meridianū retētis. q moti uersus caput & ce
reb rū. dolorē ingerūt. Q uartū uero nocumētū uidelicet cattar⁹.
quo uniuersaliter oē rcuma significatur cōtingit ppter ea. q̄a uapo
res & fumi q̄ undiq; p cutē hora uigiliāz resolui solēt ī sēmo diur
no ad caput rēdūt. ubi inspissati recidūt īteri⁹ rcumatizātes. Aui.
aūt in. i. c. fen. iii. do. ii. ca. ix. alia supaddit nocūmenta sōni diurni.
quorū primū est generare cōgritudines humidās. ut guttas & parali
ses ex retētionib⁹ humiditatū q̄ de die magis resolui solēt. Secūdū
est corruptio coloris faciei pp humiditates aquosas urine similes ī
sanguine multiplicatas ex somno diurno. resolui solitas tpe uigilia
rū. q̄ ad faciei cutē cū sanguine expulse reddūt cā tumidā & decli
nantē ad citrinitatē. Tertiū ē generatio splenis. i. plēticē passiōis in
dispositis ad eā. Cuius cā ē retētio humoris grossi melāconici ī sple
ne ex sōno diurno. sicut. n. iuuāt uigilie motū & liberū trāsītū hui⁹
grossi humoris p cānales strictos cū calore dici uias apiētc. sic som
nus īpedit maxime diurnus. cū tūc īstet hora secūdū plurimū trāsi
tus melācolie p cānales suos. & maxime p illū cānalē. q̄a splē trāsīt
ad orificiū stomachi grā puocationis appetitus p quē splenis sup
fluitas emūdari solet. Nō. n. cōuenit ut de nocte puocet sed de die
potius appetitū cibi. Q uartū ē relaxatio neruorū seu remolitio co
rum. Cui⁹ cā est p̄hibitio resolutionis humiditatū quā facere solent
uigilie diurne q̄ interius retēte neruos imbibūt. Q uintū ē debilita
tio appetitus. Cuius cā ē p̄hibitio resolutiōis q̄ ē priā cā famis: alia
cā est repletio stomachi ex fumis uaporib⁹ & humiditatibus remol
lientibus & saturātib⁹ orificiū stomachi. Sextū ē generatio aposte
matū. Cuius cā est. q̄a supfluitates per somnū diurnū multiplicatē
colliguntur sepe in aliquo mēbroz & ipsum intumescere faciunt.

Et ulterius di. Aui. q. due de potiorib⁹ cāis pp q̄s nocet sōnus diurnus sunt: prima qdē: q̄a cito iterrūpitur p̄pterea q̄ calor diei trahit uersus exteriora calorē corporis. & ecōtra somnus ad iteriora. Vñ motus puenit agitatiu⁹: & iō cōsulitur tūc dormire uolentib⁹ q̄ in umbra dormiāt: & i tenebroso loco. secūda uero p̄pterea q̄ reddit naturā stupidā & q̄si p̄teritā retrahētē se ab eo i quo erat. s. a digestionē cibi. Aduertēdū tñ est q̄ licet sōnus diurnus gñāl^r uitupetur & nocturnus cōmēdetur. ex diurno tñ ille minus uitupatur: q̄a mane est usq; ad tertiā. s. ab ortu solis usq; ad tertiā post ip̄m. Iuxta illud ypocratis p̄nosticoꝝ secūda dicentis. Sōnus ut moris est cōueniens & naturalis ut noctē nō effugiat & diē nō ipediat est laudabilis. cōtrarius uero est iprobādus. minus tñ si a mane usq; ad tertiā tenuerit. Quāq; tñ somnus diurnus & meridianus intātū a primis medicine iūetoribus detestetur. moderno tñ tpe nō oīs sōnus diurnus ē uituperādus: & pprie si i eo qnq; cōditiōes obseruātur ut uult bartrucius. Prima est ut sit cōsuetus: secūda ut nō sit illico supra cibū: tertia ut nō sit capite depresso: quarta ut nō sit lōgus: quinta ut nō fiat ab eo subito stupida & repētina expergefactio: sed morosa.

In hoc textu autor ponit q̄ttuor notamenta pueniētia ex retētiōe uētosita

Quattuor ex uēto ueniunt i uētre retento: Spasmus: idrops: colica: uertigo q̄ttuor ista. t̄is i corpe nro quorū primū est spasmus cuius cā est: q̄a uētositas retēta scpe capit raptū ad iūcturass: & neruos ipsos replēs ex quorū repletiōe seqtur ipsoꝝ cōtractio q̄ uocatur spasm⁹. Et ab Aui. ii. i ca. de spasmo: spasmus sic diffinitur: Spasmus est egritudo neruosa: q̄ mouētur lacerti ad p̄icipia sua & inobediētes sunt i dilatiōe eoꝝ: Et iste spasm⁹ ē duplex: Nā qdā ē ex repletiōe i quo mēbrū abbreviatur & igrossatur pp rē iplentē: sicut coriū aut corrigia cū ē res

implens abbreviatur & igrossatur. & iste spasm⁹ fit subito: Ali⁹ est
exinanitiōe i quo cōtrahitur lōgītudo & latitudo: & minoratur mē
brū scđm lōgū & latū: sicut i pgameno: cū apponitur igni fit cōtra
ctio scđm lōgū & latū & iste spasmus fit paulatī. Secūdū nocumē
tū est ydropisis: q̄ est morbus materialis causatus ex re frigida plu
rima igrediēte & inflāte mēbra aut loca partiū: in qbus regimē. .i. di
gestio ciboꝝ fit & humoꝝ: ut dicit bartrucius. Idropisis. n. nō gene
ratur nisi cū sanguis nō gñatur: ut dicit Gal. vi. particula āphoriz
moꝝ i cōmēto illius. Emorroides sanāti antiq̄s. Et est triplex ydro
pisis. .f. ypozacha: asclites & timpanites: & de timpanite itelligitur
istud scđm nocumētū. Timpanite. n. ut dicit Bartrucius fit a mala
cōplexiōe frigida stomachi & epatis phibēte cibū trāsmutare i chi
lū & humorē benignū aut sanguincū: q̄re cōuertitur i rē uētosam
q̄ dū nō expellitur p̄ cructuationē aut aliūde opilatiōe uiāꝝ phibē
te uel uirtute expulsiua: uel scq̄stratiua seu supfluitatū debili existē
te colligitur iter ciphac & mirach uētris & causat ydropisim. Ter
tiū nocumētū est colica q̄ est egritudo multū dolorosa: facta i ītesti
no dicto colon: qđ est unū de ītestinis grossis: quēadmodū yliaca est
egritudo dolorosa facta i ītestio gracili dicto ylion: & fiūt iste egri
tudines sepe ex uētositate iclusa i dictis ītestinis. Quartū nocumē
tū est uertigo & est egritudo cū q̄ uī hoī q̄ oīa uoluātur in girum:
Cuius egritudinis cā est uētositas ad cerebrū mota q̄ pp̄ eius i cere
bro motionē uertiginē facit. Et ista q̄ttuor nocumēta cum qbusdā
aliis pulcre cōmemorat. Aui. xviii. .i. c. de reb⁹ q̄ nocēt colicis dicēs.
Et scias q̄ retētio uētositatis multotiēs facit accidere colicā: p̄pte
rea q̄ subleuat eā & reprimat ipsam: ita ut aggregetur res una & q̄
facit accidere debilitatē in ītestinis. Et qñq̄ pducit illud ad ydro
pism. Et qñq̄ generat tenebrositatē & uisus uertiginē & epilepsiā.
Et qñq̄ retinetur in iunctura: & facit accidere spasmum.

In hoc textu au
tor ponit unū docu
mētū pro cōserua
tione sanitatis dicēs: qd hō ī cena debet eē sobrius & se nō multū ci
bo replere: qā nimia repletio nocturna iducit īpedimētū somni: tor
tione uētris: inqetudinē corpis postulas ī facie: grauitatē capitis in
mane: & maliciā oris. Dubiū iā incidit utrū maior q̄titas cibi sit su
mēda ī prādio q̄ ī cena. Pro cuius decisione aduertēdū est qd scdm
diuersitatē corporis: maior aut minor q̄titas cibi sumēda ē ī prādio
q̄ ī cena: qā corpa aut sunt ī morbū decidētia: aut sub latitudine sa
nitatis. Si ī morbū deciderint: aut cū humoris uitio aut sine humo
ris uitio. Si sine humoris uitio: sic ē magis cenādū. Cuius rō est: qā
natura ī talibus solū est cibos digestioni intēta: nō aut supfluitatū
maturatiōi: carēt. n. eis qd si cū humoris uitio patiātur cōueniētius ē
prādio maiore. uñ Aui. in. iii. in trac. y. c. de cura epilēsie. Ille cuius
cōsuetudo nō tolerat ut semel reficiatur: diuidat cibū suū qd est mi
nor refectione sua ī tribus p̄tibz: & sumat duas tertias ī prādio &
tertiā ī cena post exercitiū. subtile rōne sic persuadetur: qm̄ illo tpe
pro quo natura debilis iuuatur ī digestiōe calore solari uiuifico: &
resoluūtur āplius supfluitates amplior sumēdus est: hoc aut magis
fit ī prādio q̄ ī cena: ergo &c. Preterea ī die calor uitalis adest sola
ris & locis digestiuius cū sit uite p̄icipiū: quare ad digestionē diur
nalē tūc duplex opabitur calidū: nocte uero nō. Et ēt nocte natura
magis est circa supfluos digestionē ī talibz intēta: nō ē ergo īpediē
da multa cibos exhibitio: quis. n. calor ī plerisq; fortifcetur ī no
cte spirituū retractione & somni reductione nō tñ pōt hmōi calor
duo: ut alimētū & supfluitates digerere. Cōuenit itaq; ī his cenā bre
uiare. Si uero hmōi corpa sub latitudine fuerint sanitatis: aut sunt
sufficiēter sana robusta supfluitatibus sensibilibus carentia: cū oēs

expellāt sua uia: ut athlete: & hos expedit cena maiorare. Tū q̄a na-
tura cor̄ nocte solū ē digestioni cibor̄ itēta: & nō sup̄fluor̄ matu-
rationi: cū illis fere careāt: Tū q̄a solū robur corp̄s intēdūt: qđ &
nocte acq̄ritur magis cū āplior fiat sanguificatio distributio & spi-
rituū in his generatio. Si autē corpora fuerint a dicto tēpamēto &
robore distātia: sicut sūt plurima usq; ī egritudinē nūc deueniētia:
talīa aut exercitātur exercitatio forti cōtinuo & uehemēti aut nō: si
sic: ut sunt uictū manibus q̄rētes: melius est eis prādiū sup̄ cenā ma-
iorare. Cuius cā est: q̄a alimētū nō solū expetit̄ pp̄ nutrire: sed pp̄
humectare mēbra ac irrorare ne aresciāt ex forti motu: & resistatur
resolutioni caloris: pp̄ qđ oportet plus cibi exhiberi in prādio: neq;
pp̄ exercitiū talīa corpora cessant ab cor̄ digestionē: cū ita sint cō-
sueti. Vsus. n. est res p̄ter naturā. Est & calor uehemēs pp̄ exercitiū
potēs sup̄ digestionē in eis: pp̄ qđ uidemus eos ter in die cū appeti-
tu comedere & benedigerere. Si autē nō utantur forti & laborioso
exercitio continue sicut p̄dicti: dupl̄ illud euenit: q̄a aut solū q̄nq;
utūtur exercitio forti & laborioso & nō cōtinuo: aut solum utūtur
exercitio debili. cū quo stat multiplicatio sup̄fluitatū: si utātur exer-
citio plurimo forti & laborioso pp̄ occupationes necessarias ī uita
& ad salutē: sicut ciuiles uiri q̄ plures circa bona fortune negociā-
tes ad salutem: interdū exercitio forti & laborioso mouētur: & diu
equitātes uel itinerantes aut aliud quoddā fortius a cōsuetō agētes
exercitio: & his utilius est cenā sup̄ prandiū amplius augere. Cuius
rō est: q̄a si tales prandiū augerēt cū nō sint consueti a deo forti &
laborioso exercitio agitari ut priores ipsor̄: iā corrūperetur dige-
stio: malor̄ humor̄ generatiua. Item pp̄ter motū superflūū calor
hor̄ disseminatio est debilitatus: cuius qđē unitio que magis no-
cte fit q̄ die potissima est fortitudinis & digestionis causa: quare in
cena instāte nocte alimētū amplius pōt administrari. Itē isti priu-

nō laborioso utebātur exercitio:& sic corpus eorū hūiditatibus ple-
nū est q̄b⁹ & paruo cibo sufficiēter pōt resisti resolutiōi & exsicca-
tioni factis per motū ī die occurrētē. Si uero paucis debilib⁹ exer-
citiis & paruis occupationib⁹ ī uita utātur: p̄cipiēdū ē ipsis melius
prādere q̄ cenare. Et declaratur sicut istud ni corpib⁹ nunc egrotāti
bus appuit. Cū. n. hi sunt debilis digestiōis: ut plimū iuuātur p ca-
lorē solis & lucē: ualde uiuificos: cōfortātur. n. īde spūs pp suū sife:
Ipe. n. ē lux: aut effigiē hēt lucis scđm Aui. Iuuatur ēt q̄a supfluita-
tes: tunc meli⁹ expellūtur poris aptis de die q̄ de nocte. Preterea no-
cte nō oportet eos multo cibo sed pauco repleti: cū natura tunc itē
ta est: magis circa digestiōē humorū crudorū: quos sōnus hēt ma-
xime digerere ac ad benignū reducere. Licet. n. nocte digestiua for-
tificetur uirt⁹ nō tñ adeo q̄ ualeat cibū & supfluitates digerere. Ad-
uertendū ē īsup q̄ ī exhibitiōe cibi maioris aut minoris ī prādio q̄
ī cena maxie seruādus est usus: q̄a cōsuetudo est res maxia ī con-
seruatiōe sanitatis & egritudīe curāda. Scđo regiminis acutorū: qđ
ōnditur ex eo q̄ eius mutatio & maxie subita uehementer ē lesiua.
Vñ Dama. Mutāre consuetudinē nociuū est & molestū: & p̄cipue
senib⁹. Et ideo prauē cōsuetudines abolēde sunt. sed nō mox eo q̄
natura nō sustinet repentinas mutatiōes. Et sicut patet q̄ ulius ma-
iorādū est prādiū sup cenā. cū plime egritudīes sunt materiales &
plima corpa lapsa. Si tñ solum semel ī die comedatur meli⁹ ē cibū
ī cena exhibere nisi oculi aut cerebrū patiātur tunc. n. melius est ī
prādio exhibere cum nō parū egrotātis nocet oculis & cerebro. Vl-
terius circa textum ē notādum q̄ nō solum repletio nocturna siue
ī cena nocet stomacho. īmo oīs repletio cibi generat. n. opilationes
febres: putredines: apostemata: & lepram: quia est cā ī digestiōis:
q̄ autem omnis repletio nociua est stomacho declarat Aui. xiii. ī
trac. i. c. de reb⁹ quaz usu leduntur stomachus & intestina. dicens.

Ex rebus magis inimicis stomacho est repletio: & ppter illud non augetur corpus gulosi qm cib⁹ ei⁹ nō digeritur. qre nō crescit ex eo corpus. Ille aut q cibo abstinet dū tñ remanet aliqd appetitus eius augetur qm stomachus eius bñ digerit cibū. Et sic ualde cauēdū ē ne stomachus torqatur & multū grauetur ex cibo ita ut anhelitus angustietur: & pulsus uelocitetur & sifr repletio nauseatiua & fastidiū iducēs: multū est cuitāda: & spāl^r ex malis nutriētib⁹. Nā si fastidiū sit ex grossis nutriētibus: pueniūt iūcturae dolores & renū: & podagra & grossicies splenis & epatis & regulariter egritudies flegmaticae & melācolice. Et si fastidiū sit ex nutrientibus subtilib⁹ pueniunt febres acute & maligne: & apostemata multū acuta: igitur cuitāda est repletio nauseatiua: nō igitur tñ est comedendū: qn stomacho maneat aliq locus uacuu: nec ex toto debet desiderium sopiri: sed retineri debent aliquae reliquiae appetitus: & hoc spāl^r obseruandū est in habentibus appetitū fortem. Sunt. n. aliq quorū appetitus naturaliter multū sopitus est: & isti forte debent plus comedere q appetunt.

In hoc textu ponuntur aliq pcepta q hō sane cupiēs uicere necessario debet obseruare añ sūptionē cibi. Quorū primū est q hō non

Tu nūq comedas stomachū nisi noueris añ.

Purgatū uacuūq cibo quē sumpseris ante

Ex desiderio poteris cognoscere certo

Hec tua sunt signa subtilis in ore dieta

debet sumere cibū nisi nouerit stomachū suū ēē purgatū malis humoribus qd sit p uo mitū expellēdo humores putridos & malos in eo existentes: qā si sumeretur cib⁹ pdictis malis humorib⁹ i stomacho remanentibus ex cōmixtione taliū humorū cū cibo: cibus sumptus corrūperetur. Secundū pceptum est. q hō nō debet sumere cibum de nouo nisi pserit cibū sumptū i stomacho suo fore dige

stum & ab eo euacuatur: quia nihil est deterius in humano corpore quam intro
mittere cibum super alium qui non est digestus: sed digeri incipit. Nam
superassumptus cibus prioris digestionem inchoatam impedit. Et digestio
prioris ante complebitur quam transiens ad eam per uenas miseraicas ducet se
cum cibum superassumptum indigestum. unde crudi humores in corpore multiplica
buntur. Vt in textu ponuntur duo signa euacuationis stomachi a
cibo passumpto. Primum est desiderium certum. id est uera fames. Et pro intellectu
istius sciendum est quod duplex est fames. scilicet uera & medosa. Veram Gal.
describit. ii. Amphorismorum in commento illius canonis. ubi dicit. Indi
gentia non oportet laborare. dicens. Certa fames est cum homo cibo indiget unde
imensus sequatur appetitus. Sed medosa fames est cibi appetitus cor
pore non indigente. Et sic ut uera fames fit ex contractione & corrugatio
ne uenarum officii stomachi procedentibus a succione membrorum manitorum
cibo indigentium. sic medosa fames solet ab his fieri que stringunt & ru
gant officium stomachi membrum cibo non egentibus. ut ab actu frigi
dis stipicis aut acetosis. Et istius signi & secundi precepti precedentis com
memorat Aui. i. i. doctri. ii. ca. de eo quod comeditur sic inuens. Opor
tet propterea ne aliquis comedat nisi post desiderium neque in hoc tardetur
cum desiderium ebullierit. id est forte fuerit nisi medosum fuerit. ut ebriorum de
siderium & hominum fastidium: quoniam tollere famem stomachum putridis &
replet humoribus. Et postea eodem capitulo dicit. Et neque ipse neque omnes qui
sanitatem habere uolunt aliquid comedant nisi desiderium fuerit certum & sto
machus & superiora intestina a primo nutriente euacuata fuerint. Quod
enim in corpore existit deterius est si nutriens super nutriens quod non est digestum
mittetur. Secundum signum quod significat super certo desiderio siue certa fa
me est subtilis dicta precedentis. id est prout administratio cibi: quoniam nulla sequitur
fames significatur esse certa & uera. Sciendum est insuper quod in una & eadem
refectione pessimum est si multos & diuersos coniungere cibos: ut carnes &
piscis uel pullos & porcum: & postea prolongare tempus in comendo: quia prius

mus cibus iā digeri incipit cū aduenit ultimus:& sic ptes cibi dissimiles fiūt ī digerēdo:sic q̄ p̄assumpte prius digeste sunt q̄ postremo sumpte sue digestiōis mediū attigerint:uñ fit q̄ qdā corrūpūt alias.Et istud inuit Aui.ī.i.doc.ii.c.de eo qđ comeditur dicēs.Et nihil qđē deterius est q̄ diuersa nutrimēta simul adiūgere:& post hoc in comedēdo tps plōgare:cū.n.postremū nutriēs aduenit primū iā incipit digeri:nutriētes ergo ptes ī digerēdo nō simlātur. Sciēdū ē tñ q̄ plōgatio ī comedēdo moderate facta fere una hora:grā bone mastigatiōis & trāsglutitiōis ē laudabilis & plimum cōf.rēs ad cōseruationē sanitatis:qa pfecta.cibi mastigatio cum morosa trāsglutitione siue ingluuie est ueluti media digestio:sed mala mastigatio uel digestionē cibi īpedit uel uehementer retardat:sed plōgatio in cōcedendo cū iterlocutionibus & pausis duabus uel trib⁹ horis est plimū nociua:& sequūtur ex ea nocumēta p̄narrata.

In hoc textu tā /

Perfica:poma:pira:lac:cafcus:& caro salsa:
Et caro ceruina:leporina:caprina:bouina.
Hec melancolica sunt infirmis inimica.

gūtur decē cibi siue
alimēta melancoliā
generatiua aut infir
mis inimica.Q uo /

rū primū ē comestio p̄ficor:de qb⁹ Gal.ii.ali.c.xix.dicit q̄ & horū succus & qđ uelut caro facile corruptibilis ē:& oīno qđē prau⁹: q̄re n̄ oportet:sicut qđē ē post aliud alimētū offerre:corrūpūtur.n. supnatātia.Meminisse aut oportet huius:qđ cōe ī oīb⁹:q̄cūq; caco chima humida lubrica & facile subire potētia:pp hoc oportet ipsa comedere priora aliis:sic.n.ipsa celeriter subeūt:& illis uiā faciunt:ultimo at sumpta simul corrūpūt & alia.Et ita patet q̄ istud dictū debet itelligi de p̄ficis comestis post cibū aliū:qa ipsa sūpta añ cibū bona sūt stomacho uētrē leniētia atq; appetitū puocātia.Iuxta illud Aui.ii.canon.c.de p̄ficis:dicētis. Matura sunt bona stomacho:

& in eis est uirtus faciendū appetitū cibi. Et subdit Aui. Et oportet
qdē ut nō comedātur post aliū cibū: qñ corrūpūtur post eū: sed p/
cedāt añ cibū. Silr Serapion ī aggre. c. de eis: auctoritate Diascori
dis ait: matura ex p̄ficis sūt bōa stomacho & molliūt uētrē. Imma/
tura uero strīgūt & qñ desiccātur strīgūt fortius: & decoctio sicco/
rū qñ. s. bibitur p̄hibet fluxū hūiditatū ad stomachū & uentrē: &
qñ trita sup locū puluerizātur uñ fluit sanguis abscondēt eū. Et li/
cet p̄narrata hēant iuuamēta: q̄a tñ humorē generāt putrefactibi/
lē: nocitiua sunt īfirmis: & maxie qñ indebite sumūtur. Et sunt p̄si/
ca frigida ī primo gradu & humida ī sc̄do. Secūdū ē pira siue co/
mestio piroꝝ. Et cā eius ē: q̄a pira & gñalr oīs fructus recēs nō co/
ctus replet sanguinē aquositate buliente ī corpe: & sic p̄parāt san/
guinē ad putrefactionē: & p cōsequēs nocent egris. Pira silr ut di/
cit Aui. ii. can. c. de eis: a p̄prietate inducūt colicā. Ipsa tñ īter cete/
ros fructus multos īpinguāt: p̄pterea porci ex ipsis piris īpinguā/
tur plusq̄ ab aliqbus aliis fructibus. Et q̄a pira uentositatē generāt
& sic īducūt colicā. Vñs hēt q̄ pira & alii fructus uentositatē fa/
cientia cū carnatiuis. i. uētositatē expellentibus comedūt: uel possu/
mus obuiare nocumēto ipsoꝝ supbiendo uinū uetus odoriferū &
meliora pira sūt q̄ magis odorifera sūt & magis dulcedinē parti/
cipātia. & ēt meliora sunt dr̄cocta q̄ cruda: & p̄nt decoq cū aniso
feniculo & zuccaro. Tertiū ē comestio pomoz: de qbus dicit Aui.
.ii. cano. c. i. q̄ assiduatio comestionis eoꝝ facit euenire dolorē ner/
uoz. Et poma ēt malā hñt p̄prietatē ī generādo uētositatē ī secū/
da digestiōe: q̄re nocēt egris: & ēt p̄p similit̄ cām illi q̄ dicta ē de pi/
ris. Et ista dicta de piris & pomis maxie ītelligēda sūt de ipsis cru/
dis & nō de ipsis coctis. Et nedū isti fructus ab īfirmis sunt uitā/
di: imō oēs fructus īplētes sanguinē aquositate ebuliēte: ut fructus
recentes: quoz succus ī hūano corpe ebullit sicut mustū: & succus

fructuū ebulliunt exterius ī uase: & hoc pp calorem solis derelictū in
eis cū maturabātur. Isti. n. fruct⁹ pp ebullitionē succi cor⁹ pparant
sanguinē ad putrefactionē: licet pro hora q̄ sumūtur Iuuamētū p
stent humectatiōis. Et de hac cā Aui. febricitātibus phibuit fruct⁹
maxie recētes in. iiii. tract. ii. c. vii. dicēs. Et oēs fructus nocēt febrī
citāti cū ebullitiōe sua & corruptiōe in stomacho. Quartū ē come
stio lactis. Cuius cā ē: q̄a lac de leui corrūpitur & in fumū aut acce
tositatē cōuertitur ī stomacho imundo: sicut ut plimū ē stomachus
febricitātis febre putrida: & ergo febricitātib⁹ febre putrida nō cō
ceditur. Et sili⁹ ē malū hñtib⁹ dolorē capitis & siticulosi & plibus
aliis de qbus loq̄tur Ipocras. v. pticula amphorismo: amphorismo
illo. Lac dare caput dolētib⁹ malū &c. Verū ē tñ q̄ in aliquibus pass⁹ de lnc
sionibus cōuenit sicut in ptisi & ethica & aliquibus aliis put ēt dicit
Ipocras amphorismo iā allegato. & ēt iscrius aliqd dicitur ibi. Lac
ethicis sanū &c. Et licet lac in p̄dictis passiōibus uitupetur: In sa
nis tñ laudabile ē & hoc si in stomacho & epate bñ digeratur. tunc
enī ītestina lauat sua aquositate. & mūdificat butirositate sua hūori
bus uenenosis repugnat. mēbra humectat. caseitate sua uulnera pe
ctoribus iuuat & pulmonis gutturis renū quoq̄ ītestinorū & uesice
morsurā acutorū humorū ī ītestinis mitigat q̄a uisceribus iūiscatur:
& humorū phibet morsum. Preterea conuenit lac corpibus tēpatis.
quorū stomachus mundus ē a colericis & fleumaticis hūoribus. In
his. n. lac bñ digestū multū dat nutrimentū: laudabilē sanguinē ge
nerat carnē augmentat. totū corpus laudabiliter humectat. exte
rio
ra pulchra facit. ut refert ysaac ī dietis u⁹libus. Et ibi ēt auctoritate
Ruffi dicit q̄ lac bibentes iciunos esse oportet & bibatur calidum
cū exeat ubera. neq̄ aliqd comedatur quousq̄ digeratur: & labor &
nimius motus caueatur. Non est tñ quiescendū oīno a deambula
tione sed deambulādum est suauiter quousq̄ in stomachi fundum

descēdiffe sentiatur. In distēpatis uero corporib⁹ lac nō cōuenit. In calidis. n. corpib⁹ cito mutatur ī fumositatē & colerā: in frigidis uero ī acetositatē & putredinē. In stomacho ēt imūdo lac nō cōuenit: q̄a ī eo corrūpitur. Circa electionē at lactis sciēdū ē q̄ magis eligēdū est lac mediocre ī uia nutrimēti & nō subtilissimū sicut lac camelī aut ēt asininū neq; p̄guissimū & grossissimū: sicut lac uaccarū & pecudū. Eligēdum ē igr lac capre: nō. n. hēt tm̄ aquositatis sicut lac camelī qđ nō est aptū ad nutriēdū rōne nimie humiditatis: sed uentris subductiuū: nec hēt tm̄ pinguedinis & grossicieī seu casei: tatis & unctuositatis sicut uaccarū & pecudū qđ ppter grossiciē & unctuositatē est uenarū opilatiuū: uentositatū gñatiuū: & difficilioris digestiōis quā sit necessariū ī regimine sanitatis. Eligatur igitur lac capre nō nimis p̄pinq; partui: nec nimis distātis a partu nō pinguat̄is: nutrite ī bonis pascuis & ī tpe quo repiūtur meliora pascua. Quītū est comestio casei & pōt itelligi de oī caseo maxie tm̄ de ueteri: Cuius rō est q̄a caseus recens est frigidus & humidus & grosse substātie & difficilis digestiōis & opilatiuus & lapidis gñatiuus & nō multū cōpetit uia cibi ī regimine sanitatis: Et caseus uetus ē calidus & siccus pp̄ sal. facit cibū digeri & difficulter digeritur parū nutrit & male: ī stomacho nocet: & nimis desiccāt: & minus cōpetit q̄ recēs. Et si aliq; caseus est medius īter nouū ueterē & uiscosū & frāgibile durū & mollē & parū declinans ad aliq̄lē dulcedinē: nō m̄mis saluus: uō lachrymosus: cū iciditur saporis delectabilis & boni odoris: cuius ī stomacho mora nō diuturna ex bono lacte cōueniēter factus sufficiēter unctuosus: talis utiq; caseus bonus est: & īter alios magis est diligendus: & post cibū sumptus nō multa q̄titate: multa u. ro q̄titate stipatus in uia cibi ulr̄ est malus: stomachū grauās & inobediēs digestiōni: & opilatiuus: & lapidis in renib⁹: & humorū grossorū ī corpore & uētositatē gñatiuus. Solū igr ille caseus est

bonus quē dat auara manus. Sextū est caro falsa. Caro. n. falsa siue
sole siue fumo exsiccata cuiuscūq; gñis aut aīalis fuerint: gñat san
guinē grossū & melācolicū: & p cōsequēs nocet īfirmis: nec est cō/
ueniēs sanis. Et istud īuuit Aui. ii. ī doc. ii. c. xv. in fine dicēs. Et exē
plū spīssi pauci nutrimēti mali chimi. i. mali humoris est caro soli
ta. Septimū est caro ceruina: q̄ silr est sanguinē melācolicū gene/
rās. teste Rasi. in Almāfore. c. de aīalibus siluestribus & domesticis.
Octauū est caro leporina q̄ silr sanguinis melancolici est gñatiua.
Dicit. n. Rasis de ea loco pālī. Ipsa. n. plus aliis melācolie gñatiua ē.
Et de ista ēt dicit Isaac ī dictis ulib⁹ q̄ nō cōuenit ī uia cibi: sed so
lū in uia medicine. Et est sciēdū q̄ ista caro leporina & silr ceruina
cū puenerit ad antiqtatē simplr sunt euitāde. si tñ aliquo mō cōue/
niant meliores sunt iste carnes cū partui sūt p̄pinq̄ ut siccitas eorū
obtēpetur ab etate: & ēt īunt euitāde: nisi sint pingues: nā ex ea pin/
guedine obtēpatur siccitas. Nonū est caro caprina. Decimū ē caro
bouina: q̄a iste carnes ēt sunt carnes melācolice. Nā Isaac in dictis
ulib⁹ de eis dicit. Caro caprina & bouina sunt pessima dura ī dige/
stione tarda: & digesta grossum generāt sanguinē & melancolicū.
Et Aui. ii. can. c. de carne caprina dicit. Caprina uero non est bona
multū: & eius humor fortasse ē malus ualde. Et sub istis ēt itellige
carnē hircinā & uaccinā q̄ peiores sunt p̄dictis carnib⁹. s. caprinis
& bouinis. Nā de eis dicit Auic. ii. can. c. de carne. Et caro uaccina
& ceruorū hircorū siluestriū & magnarū auium facit eucnire febres
quartanas. Et de carne uaccina adhuc dicit q̄ caro uaccina pluri/
mī nutrimenti est grossa melancolica generās egritudines melan/
colicas. Et ulterius dicit q̄ caro uaccina generat leprā. Et de carne
hircina dicit q̄ est mala absolute. Quia iam textus locutus est de
carnibus uitandis: & maxime animalīū quadrupedū. Videndū est
ulterius de carnibus animalīū quadrupedū. Et q̄a circa electiōē

carniū aīalium quadrupedū cōtrouersia uī iter auctores medicīe.
Quidā.n.dñt carnes porciās eē meliores sicut Gal.& qdā alii. Alii
uero dñt q. carnes edias eē meliores:sicut Rasis Aui. & Auer. licet
Auer.v.colliget iponat Aui.q. dixerit carnes porcinas eē meliores:
qd tñ nō dicit auctoritate ppria:sed auctoritate xpianorū. alii uero
laudāt uitulias p aliis. Scdm ē q. electio & melioritas carniū aīaliū
quadrupedū pōt multipl̄ attēdi. Priō mō ex pte maioris nutritiōis
& irresolubilioris & carnib⁹ hūanis filioris. Et isto mō caro por-
cina ceteris est melior. Priō pp maximā similitudinē quā hēt cu carni-
bus humanis: teste Galii.iii.alimentorū ubi dicit: porcine aut carnis
similitudinē ad hoīes addiscere. est ex eo q. quidā comederunt hu-
manas carnes ut porcinas nullā suspitionē hñtes scdm gustū iparū
& odorem. Et Auic.ii.can.c.de sanguine ait. Sanguis hoīs & san-
guis porci sunt similes in oī re: ita ut quidā fuerunt qui uendebant
carnē hoīs ac si esset caro porci: & occultatū fuerat illud usq; quo
inuenti fuerunt in ea digiti hoīs. Et istud idē sentit satis Auer.v.col-
liget.c.de carne. Scdo q. caro porcina ualde nutritiua est. Nā dicit
Galie.iii.alimentorū. Oīum edilib⁹ caro porcorū est maxie nutriti-
ua:& huius expientia cuidētissimā hñt athlete. Et postea eodē libro
ait:porcorū carne nullū aliud amplioris nutrimenti hēbis sumere:
Tertio q. generat alimentū stabile fortiter resistens resolutioni. Et
ista fuit mens Galieni multi passib⁹ ubi nō parū p̄fert porcinas car-
nes ceteris carnib⁹. s. in octauo de īgenio. ubi dicit. Ceteris carnib⁹
porcina laudabilior ē si porcus mōtana icoluerit. post porcū edus.
Et filr ī qnto terapudice. ubi dicit. Quadrupedū caro laudabilior
est porcina in calore & hūiditate tēpata. eiusq; cibus p̄limus & san-
guis ab ea gñatus oī melior est sanguine. Et istud ueritatem hēt de
carne porcorū non antiquorū. q. eorū caro idigestibilis est. nec iuue-
num siue lactentium q. caro eorū humidissima est. sed ctate medio

criū: puta unius anni uel duorū tā domesticorū quā siluestriū. Veri-
fili tñ estimandū est q̄ porci siluestres sunt domesticis meliores: q̄a
carnes porcorū domesticorū sunt plus debito uiscosiores. Et de car-
nib⁹ porci siluestris siue apri di. Aui. ii. can. c. de carne. christiani ue-
ro dixerūt & q̄ eos imitatur q̄ melior caro siluestres est. caro porci
siluestris: nā cū hoc est leuior carnib⁹ domestici porci: est fortis nu-
trimēti & plimi: & est uelocis digestionis: & est melior q̄ esse pōt in
hyeme. Et ex isto ulterius sequitur q̄ p̄dictę carnes porcine multū
laudabiles sunt corpibus iuuenibus sanis & fortibus: laborātib⁹ nō
dispositis ad opilatiōes: & his q̄ ipinguari q̄rūt: q̄a talia corpa indi-
gēt plimo nutrimento & difficulter resolubili. Et ergo dicit Ra. in
Almā. c. de uirtute carniū. Caro uero grossa multū laborātib⁹ cō-
ueniēs est: subtilis uero his q̄ p̄dictis sunt cōtrarii cōuenit. Et idem
uult Aui. in. i. c. de regimine eius quod comeditur dicēs. Exercitati
p̄terea & multi laboris magis sunt tollerātes nutritia grossa. alio
mō pōt attendi melioritas & electio carniū ex pte tpate cōplexiōis
earū: facilis digestiōis & sanguis ex ipsis gñati tpantiā. ut. s. illa caro
dicatur melior q̄ tēpate est cōplexiōis: facilis digestiōis sanguinem
generās tēperatū ī caliditate: & frigiditate: subtilitate: & grossitate.
Et isto mō caro edina est melior & laudabilior ceteris: ut uult Ra-
sis Aui. & Auer. Nā dicit Ra. in Almā. c. de aīalib⁹ siluestribus &
domesticis. Edina caro est tēpata nullā ī se hñs malicie admixtionē
que licet tēpatū generet sanguinē: laborātib⁹ tñ nō cōgruit: cui nul-
la alia caro p̄ferenda est. Nō est. n. adeo debilis ut ex ea uirtus mi-
nuatur neq̄ eius nutrimentū adeo multū est & grossū ut ex eo pue-
niat repletio: & grossus generetur sanguis. Sanguis quoq̄ q̄ ex ea ge-
neratur iter subtilē & grossū ac iter calidū & frigidū existit. Et ista
caro nō cōuenit multū laborātibus: sed iuuenibus tpatis exercitio
mediocri utētibus: q̄a ista caro generat sanguinē forti exercitio uel

labore faciliſſe reſolubile: licet nō exercitio mediocri. Et ſicut quo ad
iſtā itētionē caro edina iter carnes domesticas. ita caro capreoli in
ter carnes ſilueſtres ē melior. Et poſt iſtā carnē edinā plurimi medi
coꝝ ſicut Ra. & Auer. ponunt carnē arietinā. Et dicit Auer. v. colli
get. c. de carne. q̄ eſt hec opinio maioris ptis medicoꝝ p̄ter gali qui
abominatur carnes arietū: Et uſ ſibi: q̄a caro uituloꝝ ē melioris nu
trimenti quā arietina. Et forſan gali. hic attēdit melioritatē nutriti
ti ex eo qđ eſt p̄limū nutrire: & nutritiū dare magis irreſolubile:
qđ magis uſ cōuenire carnibus uitulinis quā arietinis: cū arietine
magis humide ſint. Tercio mō pōt attēdi melioritas & electio car
niū ex pte minoris uiſcoſitatis & melioris odoris earū. Et ſic carnes
uituline ſūt meliores aliis carnib⁹. Et iſtud inuit Auer. v. colliget. c.
de carne dicēs. Et carne uituloꝝ ſunt bone carnes: iō q̄a nō hñt illā
uiſcoſitatē frigiditatē & ſiccitatē quā hñt carnes bouine ueteres: &
carnes eoꝝ ſunt magis odorifere aliis carnibus. & q̄tū eſt i hoc me
lioſes ſunt carnib⁹ edinis: q̄a i carnib⁹ edinis manifeſtatur qđā mu
ſcillago. i. uiſcoſitas añq̄ coquātur: ſed carnes edine ſūt meliores ui
tulinis: q̄a meliores generāt humores. Et ex iſto patet quō nō ē tāta
cōtrouerſia iter auctores medicine ſup electione carniū q̄ta prima
facie apparet. Notādū ē inſup q̄ carnes aialiū ſicce cōplexiōis me
lioſes ſūt circa partū q̄ diſtātes multū a partu. ergo edi & lactētes
uituli meliores ſunt hircis & bob⁹: q̄a ſiccitas prime etatis humidi
tate corrigitur. Sed carnes aialiū cōplexiōis hūide ſunt meliores di
ſtātes a partu. & circa partū deterioſes: q̄a ſua nimia humiditas p
ceſſu etatis exſiccātis. ſ. iuuetutis corrigitur aut tollitur & ab humi
ditate prime etatis creſcit. Et iō iuuenes caſtrati arietes. ſ. unius āni
ſunt meliores & minus uiſcoſi lactētibus agnis: & porci unius āni
uel duoꝝ meliores lactētib⁹ porcellis. Et ergo bñ dicit Aui. iii. c. de
regimine eius qđ comeditur. Oportet aut ut cibus ſupple ſanitatis

cōseruatiuus sic tales quales sunt carnes:& pprie carnes edox & u
tulox lactētiū paruox & agnox aīaliū. Et ex istis oib⁹ cōcludit^r q^d
carnes hircox caprax & arietū & boū & porcox ātiquox: & spāl^r
nō castratox & porcellox lactētiū & agnox lactētiū nō sunt multū
cōueniētes in regimine sanitatis sed carnes uitulox iuuenū & arie/
tū aīaliū & porcox duox annox uel unius ēt castrox sufficiēter cō
ueniētes sunt esui ī regimine sanitatis. Et est diligēter notādū q^d car
nes declinātes ad siccitatē debēt elixari:& declinātes ad humiditatē
debēt assari: ut earū humiditas tēpet^r & iō carnes cuniculox & lepo
rū ceruox uitulox & capriolox debēt elixari: & carnes porcellorū
& castratox arietū assari: alixatio. n. obtēpat siccitatē. Et ex hoc pa/
tet q^d in tpibus & cōplexionibus humidis magis cōpetūt carnes de
clinātes ad siccitatē ut assent^r. In tpibus siccis & cōplexione & etate
siccis magis cōpetunt carnes declinantes ad humiditatem.

In hoc textu po

Oua recentia: uina rubentia: pingua iura: nunt^r tria alimēta q̄
Cum similia pura nature sunt ualitura. in modica quātitate

mītū nutriūt. Quo

rū primū est oua recētia: q̄a sunt de his q̄ ī modica quātitate multū
nutriūt: ut inuit Auic. ii. cano. c. de ouis. Et idē uult. iiii. i. c. i. ubi di/
cit: nutriēs uero parue quātitatis & multi nutrimēti sunt oua & gal
lox testiculi. Et illd idē ī mltis aliis locis repetit. Circa electionē ouo
rū: sciēdū ē oua q^d galliax & pdicū & faseanox iuuenū & pinguiū
sunt bona in sanitatis regimine: & aliis ouis simpl^r meliora: uñ oua
paruula longa sunt bona. uñ filia p̄s b̄ri iubet pro lege teneri. Q uod
bona sint oua cādida longa noua. ampli⁹ oua tremula. i. p decoctio
nē aliqliter inspissata: ut ī manu tenētis ī cortice suo uideant^r treme
re: sunt meliora duris & sorbilibus. & sunt multi nutrimēti: & faci/
lis & bone digestionis: & generāt sanguinē maxime cordi pportio/
d

nabile. uñ cōualefcētibus senibus & debilibus maxime cōueniūt: & maxime uitella. uñ Auic. ī trac. de uiribus cordis uult q̄ uitella oua rū aīaliū bone carnis sicut gallinaꝝ p̄dicū & faseanoꝝ. licet nō sint medicine cordi: multū tñ cor cōfortāt. Et postea subdit q̄ cito ī sanguinē cōuertunt: & post cōuersionē paucā hēnt supfluitatē & generāt sanguinē subtilē & clarū: & ergo maxime cōfortāt cor generādo sanguinē ei p̄portionabilē. Et ulterius dicit q̄ multū ualēt in dissolutione subie spūs & diminutione sanguinis cordis. Sorbilia uero oia facilis sunt digestionis: & leniunt pulmonē: & pectus: uētrē lubricāt & minus nutrint quā tremula. Dura uero oia p̄ decoctionē facta ad digerēdū sunt difficilia: & nutrimentū exhibēt grossum: & tarde a stomacho descēdēs: & tarde penetratiuū. Notādū est insup q̄ ex diuersitate p̄parationis: ouoꝝ eē acqrit in eis bonitas uel malitia. aut. n. sunt assata: aut elixa: aut frixa: aut ī iure sūt cocta. Assata elixis grossiora sūt & ad digerēdū duriora: q̄a foc⁹ subālē eoꝝ hūiditatē deficcāt: Et sūt duob⁹ modis: aut. n. cū corticib⁹ iter calidos cineres ponunt aut ī testis frāgūt. In testis fracta peiora sūt aliis. Illa aut q̄ cū corticib⁹ iter calidos cineres ponunt duob⁹ sūt mōis aut iter cieres ponūt tota: aut sup carbōes p̄tī discoopta: q̄ ī cinerib⁹ ponunt tota sunt peiora: q̄a cū calor foci circūeat: fumositates retinet: discoopta sūt carbōes posita fumositatē emittūt & mūda sūt: Elixā ī aq̄ meliora sūt q̄ assata: q̄a aq̄ humiditas calori foci ī hūiditate deficcāda repugnat. Et sūt duobus modis: aut. n. cū corticib⁹ clixant aut infra aquā frangunt. Cū corticibus peiora sunt aliis: q̄a cortices p̄hibent dissolutionē fumositatū & grossifici. In aq̄ fracta calor aq̄ tēpate penetrat & grossifici suā subtiliat: & aufert sibi grauitatē sui odoris: uñ hmōi laudabiliora sunt ceteris oibus. frixa ceteris peiora sunt: q̄a pessimos generāt humores: & sunt ī stomacho morātia fumositatē & corruptionē inducētia & fastidiū faciētia: In iure cocta

inter affata & i aq fracta sunt mediocria. Et ista colligunt ex Isaac
in dictis uniuersalibus. Sciendū est ēt q ouū diuersificat scdm eius
partes cōponētes. Nā uitellū i caliditate tēpatū existit: albumē uero
frigidū est & uiscosū dure digerit: & sanguis ēt ex eo generatus nō
est bonus. ut habet ex Rasi. iii. Almā. c. de uirtutibus ouoꝝ. Et sicut
oua p̄dicta. s. gallinaꝝ: p̄dicū: & falcenoz: sunt cōueniētia i regimi
ne sanitatis: ita oua anatū: anserū structiōnū: & filiū uolatiliū min⁹
cōueniētia sunt i regimine sanitatis: uel simplr cuitāda. Secūdū est
uinū rubeū. Pro quo sciēdū est q uina diuersificant i colore. Nā q
dā sūt alba: qdā rubea clara: qdā citrina: & qdā nigra. Vina. n. alba
debiliora sūt ceteris: minus calida & minus nutritiua. uerū sunt mi
nus ledentia caput & magis urine puocatiua & appetitiua. Quod
sunt debiliora ceteris. patet: qā scdm Gal. sup. i. can. iii. pte regimi
nis acutoꝝ. Debile uinū est qd minus calefacit & minus replet ca
put: cū ergo uina alba minus calefaciūt & minus replēt caput cete
ris: ut patebit debiliora erūt ceteris. Q d aut uina alba sunt ceteris
minus calida: patet p Gal. in cō. illius can. iii. pti. regiminis acutoꝝ.
de uino etenī albo: dicētē. Nō ē possibile alicui ex uinis albis ut ca
lefaciat calefactione uehēmēti. Et postea subdit. Vinū aut albū est
minoris calefactionis oībus uinis. Et istud est uerū cōparando uina
eiusdē territorii adinuicē: & nō aliter: qm uina rubra & ruffa galli
cana nō sunt ita fortia nec ita calida: sicut sūt multa uina alba q re
periunt i aliis territoris. Debet igit fieri cōparatio iter uina eiusdē
maneriei & territorii. Q d aut sint ceteris minus nutritiua patet p
Gal. i cō. illius amphorismi secūde pticule amphorismoz: facile est
repleri potu q cibo: dicētē. Vinū. n. aquosum subtile atq; albū usua
liter aq est uicinū & illius uirtuti uicina: adnutriēdū: unū urina puo
catur: nec corpus inde nutrit. Et filr i cō. illius amphorismi eiusdē
particule. Eoz q nutriunt dicit Gal. uinū aquosum nimis dat cor

pori nutrimētū cuius liquor est sicut aq̃ subtilissima & color alb⁹.
qđ aut nimis ledūt caput p̃ Auic.in.i.doc.ii.c.de regimine aq̃ & ui
ni dicētis. Vinū uero albū & sub tasse calefactū est melius:nō.n.ca
pitis efficit dolorē:sed fortasse humectabit & capitis dolorē alleuia
bit.Et idē ēt uult Gaḥ. in cō. illius can.iii.pticule regiminis acutoꝝ.
Potus aut dulcis:rō aut q̃re minus ledūt caput est:qa minus fumo
sa & uaporosa sunt ceteris:qđ aut magis sunt urine puocatiua &
aptiua:patet p̃ Ipo.in cano.illo.iii.parti.regiminis acutoꝝ de uino
etenī albo dicētē.Sed trāsitus eius.ſ. uini albi ī uesicā est facilior q̃
cuiuslibet alterius potus:cū quo ēt uim apitiuā h̃re dinoscit. Et ex
hoc textu sequit̃ qđ ista uina alba subtilia plus cōueniūt q̃ alia uina
calefactis siue a natura sicut colericis & sanguincis naturalib⁹ siue
ab accidēte:sicut calefactis ex ira uel mora ī sole.Et siḥr magis cōue
niūt studētib⁹:qđ debēt uti uino nō turbāte cerebrū & siḥr cōueniūt
h̃ntib⁹ cerebrū debile siue naturalr siue accidētalr:qa h̃ntes cerebrū
debile & forti uino faciḥr inebriant̃. ut hēt Auic.in.i.loco p̃al. Et er
go si uti uelint uinis fortibus necesse est ea fortiter limphare.Et siḥr
cōueniūt h̃ntibus epar calidū & stomachū calidū & habitātibus in
regiōe calida:quia calida uina in istis faccrēt estuationē.Vina uero
rubea clara sicut beluacensia calidiora sunt ceteris.ut uult Gaḥ. cō.
illius canonis sup almā.De uino etenī albo.ubi dicit. Verūtñ cuius
calefactio ex uinis est uehemēs.eius color est rubeus clarus. Et ista
uina ēt nutribiliora sunt ceteris:ut hēt Gaḥ.in cō. illius amphoris
mi p̃al. Facile est repleti:ubi dicit.grossum uero & rubeū uinū nu
tribilius est ceteris:implēs corpora cito obnoxia inanitiōi. Et circa
istud est intelligendū qđ uina rubea dicunt̃ nutribiliora eo qđ plus
eos in substātia mēbroꝝ cōuertit. Vina tñ nigra p̃nt dici nutribi
lora ceteris:qa cōstātius dāt nutrimētū:& tardius a mēbris resolu
bile.Et isto mō dicit Gaḥ.in cō.illius amphoris mi p̃alle.Eorū qđ nu

triunt q̄ uina grossa & rubea nutribiliora sunt quā aquosa. minus
tñ quā nigra. Et isto mō ē intelligit̄ dictū Isaac ī dietis particulari
bus ubi uult q̄ uinū nigrū plus nutrit q̄ rubeū. Et ista uina rubea
magis ledūt caput quā alba & minus urine sunt puocatiua. & hinc
est q̄ ista uina q̄ fortia sunt hñtib⁹ debile cerebrū nō cōueniūt: ut
dictū ē: sed bñ cōueniūt hñtibus forte cerebrū: cū forte cerebrū ua
pores eleuatos ad ip̄m nō suscipit: ut dicit Aui. in. i. cap. p̄alle. & cir
ca istud est sciēdū q̄ ingeniū hoīs fortis cerebri magis clarificat̄ &
acuit̄ si bibat uinū bonū quā si nō biberet. ut uult Aui. in. c. i. p̄all.
& rō est: q̄a ex bono uino plusq̄ ex quocunq; alio potu generant̄ &
multiplicant̄ spūs subtiles clari & puri. & inde ē qđ theologi cōtē
plari soliti circa altissima bona uina diligunt. & scđm Aui. ibi. Ista
uina ualēt hoib⁹ frigide cōplexiōis & fleumaticis. Talia nāq; uina
corrigūt lapsū frigiditatis cōplexiōis & apiūt opilatiōes euenire so
litas frigidis fleumaticis: & digerūt fleumata coopantia ad cōuer
sionē eorū ī sanguinē: & digerunt̄ facillr: & cito penetrāt & p̄bēt ali
mentū mūdū & spūs plurimos. Vina uero citrina minoris calefa
ctionis sunt q̄ rubea clara: ut uult Gal. i. cō. illius canonis p̄al. de ui
no etenim albo. maioris tñ calefactionis sunt q̄ alba. & ergo magis
sunt caput ledētia q̄ alba. ut uult Gal. in cō. illius cano. p̄alle. Potus
aūt dulcis. Et ista uina ēt minus nutritiua sunt q̄ rubea. magis tñ q̄
alba. Et apud quosdā ista uina ēt uocant̄ alba. Et hinc est q̄ aliq̄ di
cūt q̄ uina alba cito calefaciūt multū. Vina uero nigra sunt mino
ris calefactionis q̄ citrina. & ergo etiā minus ledūt caput q̄ citrina.
Sed q̄a tardioris descēsus sunt in uentrē. & minus urine puocatiua
q̄ alba. magis ledūt caput q̄ alba. ut hēt Gal. i. cō. illius. c. p̄al. Potus
aūt dulcis. Et sūt ista uina ēt plus nutritiua q̄ alba. & citrina min⁹
tñ q̄ rubea. ut p̄dictū est. Tertiū est sorbilia facta ex iuribus carniū
& maxime ex brodio pulloꝝ. Talia. n. brodia nature humane sunt

amica ex quo facillime in sanguinē sunt mutabilia. & bonū sanguinē generāt. & maxime dū fiūt ex similia. i. ex subtilissima pte farine q̄a similia & maxime tritici multū nutritiua est & bonū nutrimentū affert. ut hñi pōt ex Ra. in almā. Et ista tria ponit Auic. ii. in doc. ii. sum. in. c. xv. i fine. ubi dicit. Exēplū subtilis multi nutrimenti boni chimī. i. humoris est ouoꝝ uitelli & uinū & aq̄ carnis. Et ex isto cōcludit̄ q̄ ista tria sunt de genere naturā humanā maxie cōfortatiū.

In hoc textu tāz

gunť duodecim res
corpus humanū nu
triētes ac ipingua
tes: quaz̄ prima est
tritici. i. p̄ais ex tri

Nutrit & ipinguat triticū: lac: caseus infans:
Testiculi: porcina caro: cerebella. medulle:
Dulcia uina: cibus gustu iocōdior: oua
Sorbilia: mature ficus: uueq̄ recentes.

tico. de quo dicit Aui. ii. can. c. de pane. q̄ ipinguat uelociter & maxime de frumēto nouo. Ra. uero ī Almā. de tritico dicit. Tritici tēperamēto uicinū est: licet caliditati paz̄ attineat. Q̄ d̄ aut̄ ponderosus & solidius inuenit̄ maioris est nutrimenti. Oībus quoq̄ hoībus aliis granis pficiēs magis ppriū inuenit̄. Sanguis ē ex eo generatus oī sanguine q̄ ex aliis generat̄ granis tēpatior est. Et sequenti. c. dicit. Panis q̄ ex tritico fit pluribus hominū cōuenientior est. Circa electionē aut̄ tritici sciēdū est: q̄ electio ei⁹ pōt sumi uno mō ex pte substācie ipsius: alio mō ex pte p̄parationis eius. Electionē aut̄ eius ex pte substācie ipsius ponit Aui. ii. cano. c. de frumēto dicēs. Meli⁹ est istud qđ est mediū iter duritiē & raritatē: magnū: p̄igue: recēs. i. nō nimis antiquū: planū: qđ est iter rubedinē & albedinē: frumētū uero nigrū mali est nutrimenti. Ras̄is uero sup̄addit̄ ponderositatē eius sup̄ electione eius. Circa electionē uero eius ex pte p̄parationis eius sciēdū est q̄ oīa q̄ sunt ex farina tritici frixa tarde a stomacho descēdūt: generāt grossos humores: opilat̄ uias epatis: augmētāt sple

nē & generāt calculū multū nutriūt si digerant. Triticū uero elixū
est cibus grauis & indigestibilis. sed si digerat. fortiter nutrit & ro-
borat uirtutē. Sed triticū sub forma panis bñ fermentati & assati ī
clibano moderato igne est electus cibus: Et oīa ista colliguntur ex
Galie. i. ali. Secūda res est lac: Et pōt illud itelligi de lacte ebutirato
qđ apud medicos adohohe dī & apud cōes balbuca: balbuca. n. re-
cēs si comedať cū pane recenti siue calido & īposito maxime īpin-
guat: pōt ēt itelligi de lacte caprino qđ ēt multū nutrit de quo pri⁹
latius dictū est ibi: p̄fica poma pira: tertia res est caseus infans siue
recēs: de quo dicit Aui. ii. cano. c. de caseo: q̄ est nutritiuus & īpin-
guatiuus. Et licet caseus recēs nutriat & īpinguet. ī regimine tñ sa-
nitatis nō cōuenit: q̄a sequunt ex eo nocumenta prius dicta ibi: p̄fi-
ca poma pira. Quarta res testiculi: & illud maxime intelligendum
est de testiculis galloꝝ īpinguatoꝝ: de q̄bus Aui. ii. cano. c. de testi-
culo dicit: q̄ sunt ualde boni nutrimenti & pulchri &.iiii. in. c. i. c. i.
de eis dicit q̄ ī modica quātitate multū nutriūt. Et pōt istud ēt itel-
ligi de testiculis porcoꝝ multū pinguiū nōdū coeūtiū: sicut porcoꝝ
caro: q̄ alioꝝ aīaliū q̄drupedū melior existit: & hoc quo ad hoc q̄ ē
nutrimētū p̄bere maius irrefolubilius corpi humano filius: sic ēt &
porcoꝝ testiculi respectu testiculoꝝ alioꝝ aīaliū q̄drupedū: & ē hoc
diligēter notādū q̄ testiculi aīaliū p̄uectoꝝ in q̄bus est iā fermēta-
tū semē. & generatū nō sunt boni nutrimenti: sed testiculi aīaliū iu-
uenū adhuc nō coire potētiū q̄bus adhuc nō est sperma fermētātū:
sunt satis laudabilis nutrimenti si bñ digerant: & de istis ēt intelligit
dictū prius. Quinta est caro porcina. de cuius electione & effectū
satis ample dictū est prius. ibi p̄fica: poma: pira. Sexta est comestio
cerebroꝝ: pro quo sci ndū est q̄ cerebrū est stomacho malū nausea
tiuū deiectionū appetit⁹: & grossi humoris generatiuū: ueꝝ est tñ q̄
si bñ digerat alimētū dat corpi notabile: sed nullo mō comedi de-

bet post alios cibos: bonū autē est q̄ cū origano uel calamēto uel cū
aliquibus obtēpātibus eius uiscositatē & frigiditatē in quibus sit uirtus
incisiua & calefactiua parēt; Et cauēdū est qd si comedat qd primi
tus affet sup carbones: & est aduertēdū qd nō cōfert illis quibus frigi
de solent aduenire egritudines sed bñ hñtibus cōplexionē calidā: ut
uult Rasis ī almā. & de uirtutibus mēbroꝝ aīaliū. Et breuiter parū
cōuenit in regimie sanitatis: sed aliqñ bñ cōuenit uia medicine. sicut
cerebrū capreoloꝝ cōueniēs est cōtra uenena: & cōtra morsum ue
nenosoꝝ: & cerebrū leporis cōtra tremorē. & secūdū quosdā. cere
brū pulloꝝ & caponū ad memoriā & subtiliationē īgenii cōferūt.
Circa electionē tñ cerebroꝝ sciendū est q̄ meliora eoꝝ sunt cerebra
uolatiliū. & pprie montanoꝝ: & ex cerebris q̄drupedū cerebrū arie
tis deinde uituli. ut uult Aui. ii. cano. c. de cerebro. Septima est me
dulle q̄ multi sunt nutrimenti si bñ digerant̄ put dicit Aui. ii. cano.
.c. de medulla. & ē facile ī sanguinē cōuertit̄. hoc tñ malū faciūt q̄
deiciūt appetitū atq; nausēā iducūt. Et ergo Aui. docet eas come
dere cū pipib⁹. Et ē aliq̄ eas pparāt cū citoniis & pastillis: ut faciūt
lecardi. Et pro electione earū dicit Aui. q̄ cōueniētior est medulla ui
tuloꝝ & cerui. deinde thauri: & postea capraz. deinde ouīū. Et secū
dū aliquos medulle thauoroꝝ iuuenū & pinguiū multū cōuenientes
sunt. Octaua est dulcia uina de quibus posteri⁹ dicet̄ ibi. sunt nutri
tiua. Nona est cibus gustu iocundior: q̄a talis maxime nutrit. lux
ta illud Ipo. ii. pte amphorismoꝝ dicētes. Paꝝ deterior cib⁹ & pot⁹
delectabilior qdē melioribus magis delectabilis est appetendus. Et
Gali. ī cō. illius ait. Oīs. n. cibus sapidus in quo qsq̄ delectat̄ cū acci
piē a stomacho cōplexus retinet̄ & cū magna delectatione digerit̄
plus q̄ qlibet alius q̄ sit abominabilis: fugit uñ uomitus fastidiū in
flatio rugitus generās. Et hinc est q̄ aliq̄ melius ualēt cū malo cibo
q̄ cū bono: q̄a maiorē delectationē hēnt ī malo. Decima est oua sor

bilia q̄ in modica q̄titate ēt multū nutriunt. de q̄bus ēt dictū est su
pra ibi. Oua recentia. Vndecima est ficus mature q̄ pp suā dulcedi
nē multū nutriūt & īpinguāt. Circa istud sciēdū ē q̄ licet nutritiū
sic nō existat ī robore nutritiū carnis: & granorū. est tñ uehemētio
ris roboris q̄ nutrimentū oīum fructuū: ut uult Aui. ii. ca. c. de ficu
bus. Et ibidē ēt dicit q̄ ficus est nutritibilior ceteris fructibus. Et idē
uult Aui. in. i. c. de regimine eius qd̄ comedit̄ dicens q̄ iter fructus:
fructus magis nutritiui & siliōres & p̄pingores carnib⁹ ī nutriendo
sunt ficus & uue ualde maturæ & dactili. Circa electionē uero earū
sciēdum est q̄ scdm̄ Auic. ii. canone. c. i. de ficubus. Melior est alba
q̄a lenior. deinde rubea siue citrina. & deīde nigra. Et q̄ uehemēter
matura est melior est & p̄xima ad hoc ut noceat. Itē humide & re
cētes ficus magis & uelocius nutritiue sunt q̄ sicce & citius trāscūt
de stomacho ad epar & magis humectāt epar & magis lenificant q̄
sicce: sicce uero sūt minus inflatiue & magis stomacho cōueniētes q̄
humide de siccis dicit Aui. loco p̄alle. Sicca qd̄ ī suis opatōibus est
laudabilis. uerū sanguis ex ea generatus nō ē bonus: & pp hoc facit
pediculos: uerū si sit cū nuce tūc eius chimus. i. humor sit bonus: &
post nucē cū amigdala. Et postea dicit q̄ administratio sicce cū ie
iuniū adest. est mirabilis iuuamēti ī apiendo uias cibi. & p̄prie cum
nuce & amigdala. cū tñ ei⁹ nutritiū cū nuce sit plus qnā cū amig
dala. Et cōueniūt utreq; ficus ī hoc q̄ ī ipsis est inflatio & lenificatio
& expulsio supfluitatū ad cutē & p̄uocatio sudoris & remotio aspi
ratis gutturis: & mūdificatio & lenitio pectoris pulmonis & canne
eius aptio opilationū epatis renū & splenis. Duodecima res est uua
recēs. i. uua dulcis & bñ matura. Pro quo. sciendū est q̄ uua est tri
plex. Nā qdā est imatura & acerba. & fit ex ea agresta. & ista strin
git uentrē & colerā rubeā reprimat atq; sanguinē: & multū ualet in
fluxu uētris colerico: alia est matura uiridis & recens: ex q̄ fit uinū.

Et ista spāliter qñ est alba.& sine nucleis & cortice uētrē laxat & ce-
 teris fructibus plurimi & melioris nutrimenti existit sicut & ficus:
 minoris tñ nutrimentū est q̄ ficus ut hēt Aui.ii.can.c.de uua. ueꝝ est
 tñ q̄ uētositatē generat & inflationes uētris dolorē. Et si remāserit p
 duos dies uel tres post collectionē suspēsa donec cortex detumescat
 melius nutrit & minus laxat: nec tñ inflat. Et hñtes stomacū plenū
 cibo & imūdū malis humorib⁹ nullo mō cōmedāt uuas & spāliter
 recētes & sine arillis: uelociter. n. in stomacho imūdo corrūpūnt &
 in stomacho pleno cibus: q̄a nimis cito digeruntur: & non poterunt
 exire de stomacho post eaz digestionē pp cibū nōdū digestum: q̄re
 tunc in stomacho corrumpūnt & aliū cibū corrūpūt. Et similiter ē
 intelligēdū est de aliis fructib⁹ laxatiuis: & si aliq̄s uelit sumere uuā
 uiridē & recētē bonū est q̄ primitus infundat in aqua feruenti per
 horā: & deīde ponatur in aquā frigidā: & post sumatur. Ra. uero in
 almā. de uua recentī: & spāliter dulci. dicit q̄ cito corpus ipinguat:
 & augmentat erectionem uirge & ulterius dicit q̄ illa uua: quæ est
 subtilioris corii. i. corticis citius descendit a stomacho: illa uero que
 grossioris tardi⁹. Alia est uua sicca: que passula uocatur: & ista licet
 ponatur & numeratur inter equalia: parē tñ caliditati attinet: & bñ
 nutrit secūdū Ra. lo. pāl. & cōfortat stomachū & epar scdm Auic.
 loco pāl. & opilationes remouet. Et dī q̄ epar impinguat ex eis
 & maxime si mudentur ab arillis: Et sic tex. predictus potest intel-
 ligi de uua matura recentī: & de uua sicca que passula dicitur:

In hoc textu po

nunt⁹ q̄tuor genera
 lia qbus uina pbāt
 Primū est odor: ui/
 num. n. boni odoris

Vina probant⁹ odore: sapore: nitore: colore:
 Si bona uina cupis hec qnq; pbant⁹ in illis.
 Fortia: formosa: fragrātia: frigida: frigida.

siue redolēs multiplicatiuū est spūum subtiliū: Et secūdū cōstā. y.

theorice bñ nutrit:& bonū sanguinē generat:uinū uero fetidū abo/
minabile est nature humane spūs grossos melācolicos generās:& se
cūdū Cōstā.v.theorice malū sanguinē & capitis dolorē ex malo fu
mo caput ascendere generat.Gal. uero.iii.regiminis acutoꝝ cō.i.lo/
quēs de diuersitate uinoꝝ ex odore dicit q̄ ex uino boni odoris est
melioris chimi.i.humoris.& scđm illud est multitudo que imp'et ex
eo caput:q̄ est q̄a est subtilius & calidius. Quod aut ex eis est mali
odoris scđm maliciā chimi generati ab eo crit paucitas lesionis eius
in capite:qđ est q̄a est frigidius & grossius:Illud.āt cui penitus nō ē
odor nō facit oīno aliqd accidere ī capite:q̄a ē uehemēter grossum.
Secundū est sapor.sicut.n.cibus sapidior melius nutrit & melius a
stomacho āplectit'.ut dictū est ī snia pcedēti ita & uinū.Circa istud
tñ sciēdū est q̄ uina in sapore diuersificant':qđā.n.sunt dulcia aliis
nutribiliora grossum sanguinē faciētia & uentrē humectātia ad di/
gerendū dura & sitim generatiua. Alia sunt pōtica siue stiptica sto/
machū cōfortātia:uentrē cōstipātia:pectori & sue p̄tinētie.s.pulmo
ni & cāne eius nociua:intestinis cōgrua.ad digerēdū dura.alia sunt
acerba q̄ sunt diuterica.i.urinē puocatiua.grossos humōres nō gene
ratiua:sed dissoluētia.alia amara minus calida.ut habet Cōstan.v.
theorice. Tertiū est nitor siue resplendentia q̄ indicat sup subtilitate
uini:& sic ex cōsequenti sup subtilitate spirituū ex ipso generatorū.
Quartū est color.Ex pte.n.coloris uina diuersificant' in nutritione.
Vina.n.rubicundiora ceteris paribus magis nutribilia sunt albis:&
ideo plus cōueniūt macris quā alba.alba tñ plus cōueniūt pingui/
bus.Et de ista diuersitate uini:ex colore dictū est prius ibi. Oua re/
centia.Deinde ī textu ponunt' qnq; spālīa qbus pbat' bonitas uini.
Primū tangit' cū dr.Fortia. Fortitudo.n.uini cognoscit' ex effectu.
Vinū.n.forte est qđ calefacit corpus uehemēter replens caput scđm
Gall.cō.i.iii.parti.regiminis acutoꝝ.Istud.n.uinū maxime spirituū

est multiplicatiuū & multū nutritiuū. Caueāt tñ ab illo nisi sit lim/
phatū qui sunt debilis cerebri: q̃a magna effumatio ab ipso ad cere
brū ipsum pueniret & ipsum lederet. Secūdū tāgit cū dī. formosa.
Vinū. n. formosum siue pulcrū q̃a cū maiori appetitu sumit̃ melius
digerit̃ & melius nutrit. Tertiū tāgit cū dī. fragrantia. Vinū. n. fra/
grās siue bñ redolēs maxie cōfortatiuū est & spirituū subtiliū gene
ratiuū. ut dictū est. Q uartū tāgit cū dī. frigida. Nā uinū debet esse
frigidū quo ad tactū. nō aut̃ quo ad effectum. Vinū. n. calefactū cū
sit rarius & subtilius citius inebriat. neruos debilitat. & caput ledit
nisi in modica quātitate sumptū fuerit. Q uintū tāgit cū dī. frigida.
Vinū. n. bonū debet eē friscū siue leue. qđ spumādo sonum facit &
habet spumā tenuē de facili labilē. & ī medio existente. siue qñ in co
mouent̃ athomi. Vinū. n. nō istius dispositionis pendulū dici debet:
& maxime si nō sonat uel corpora athomalia nō hēat: uel debet dici
debile uel limphatū si spumā hēat cū magnis ampullis: uel ad latus
cippi spuma diu maneat.

In hoc textu po
nit̃ unū documētū
de uinis. Et est q̃ ui
na cādida & dulcia

Sunt nutritiua plus dulcia candida uina.

ceteris paribus uel nutriunt reliqs uinis. Et istud uoluit Cōstā. loco
pall. & idē uult Aui. in. i. c. de regimine aq̃ & uini. ubi dicit. Vinum
quoq; grossum qđ est dulce. est melius illi q̃ uult eē pinguis: Et rō ē
q̃a uina dulcia uehemēter a mēbris attrahunt̃ pp̃ eoz dulcedinē cui
natura cōgaudet. nā dicit Aui. ii. can. trac. i. c. iii. opationes aut̃ dul
cis sunt digestio & lenificatio & multiplicatio nutriti. & natura
diligat ipsum. & uirtus attractiua attrahit ipsum: Et licet iste textus
uerificet̃ de oī uino dulci: eligibile est tñ uinū moderate dulcedinis.
& nō dulce in sūmo. sicut uinū qđ uulgo muscadellū siue muscade/
tū dī: q̃a tale corrūpit sanguinē. Cuius rō est: q̃a natura rapit auide

tales uinū a stomacho ad epar prius q̄ digerāt qđ i eo est utile chili/
ficationi & añq̄ maturēt eius supfluitas: pp̄ delectationē eius maxi/
mā i cōnaturalitate dulciū: & sic replet sanguinē aquositate indige/
sta: ex q̄ reddit aptus ebullitioni & putrefactioni. Et istud ē intelligē/
dū est de alijs cibis dulcibus in sūmo: Pro maiori noticia sciēdū est
q̄ ex usu uini dulcis aliorū nutriētū dulciū tria timent nocumēta:
& maxime his q̄ ad ea p̄ni sunt. Primū est fastidiū p̄pterea q̄ dul/
cia suis caliditate: & humiditate leniūt & applanāt orificiū stoma/
chi iducentia illic dispositionē cōtrariā inanitioni & corrugationi q̄
sunt cā famis. Secūdū est uelocitas inflāmatiōis corē & cōuersionis i
colerā. nā res dulces cōueniētissime sunt in generatiōe colere. Et pp̄
hoc mel plus oibus rebus generat colerā: qm̄ ip̄m est dulcius oibus
rebus: & post ip̄m uinū dulcerut hēt Gaḥ. in cō. illius can. iii. parti. re/
giminis acutorū. Mentē leuius p̄cutit. Et hinc est q̄ iducit sitim nec
cōcūnit fabricitātibus: nec ē colericis. ut ibidē dicit Gaḥ. Tertiū est
opilatio epatis & splēis: q̄a dulcia trahunt ab eis cū fece pp̄ magnā
delectationē quā hēt eis: & maxime epar añq̄ digerāt: q̄re illic leui/
ter iducūt opilationes: coopante ad hoc substātia grossa: i q̄ fundat
sapor dulcis scđm Aui. ii. cano. trac. i. c. iii. Et hinc est q̄ uinū dulce
minus est urine puocatiuū q̄ alia uina. Et cōtra ista tria nocumēta
summe ualēt acetosa: q̄a appetitū sua acetositatē puocāt & sua fri/
giditate inflānationē p̄hibent & subtilitate sue substātie opilatiōes
apiūt. Notādū isup q̄ licet uina dulcia & alia nutriētia dulcia opi/
lent epar & splenē: deopilāt tñ ipsum pulmonē. Et rō q̄re nō opilant
pulmonē sicut epar & splenē est: q̄a a dulcibus in trāsitu suo p̄ meri/
nil nisi subtile ad ip̄m resudat. & sanguis genitus ex rebus dulcib⁹
ad pulmonē uenit iā purificatus i epate prius & corde subtiliatus.
Et istud uult Gaḥ. in cō. illius can. iii. parti. regiminis acutorū: dulcis
potus. Item uina dulcia minus inebriāt scđm Ipo. iii. parti. regimi/

nis acutoꝝ: canone illo mentē leuius pcutit q̄ reliq̄ fortiora uina: ex
p̄dictis cōcludi pōt q̄ si bibat uinū rōne nutritionis corpis restau/
rationis & ipinguationis. sicut cōtingit ī his q̄ macri sunt: siue natu/
raliter siue accidētaliter: tūc uina dulcia & grossa sufficiēter colora/
ta. Talia. n. uina sunt sufficiēter nutritiua & depditi restauratiua: &
corpoꝝ ipinguatiua: uñ cōueniētiora sunt ad ipinguādū corpa ma/
cra. Et p̄ oppositū si intēdamus nō nutritionē nec depditoꝝ restau/
rationē nec ipinguationē ut cōtingit in his q̄ sunt multū carnosi &
pingues: tunc cōpetunt uina subtilia nō dulcia: sed sapore amicabili
odorifera ad albedinē declinātia sufficiēter fortia eligenda sunt. Si
uero de' uinū ad sitis extinctionē tū uinū albū subtile debile est eli/
gibilis. tale. n. uinū magis humectat & ifrigidat: & p̄ cōsequēs me/
lius extinguit sitim: & q̄to sitis est maior tāto tale uinū est cōueniē/
tius. Si uero uinū de' ad spirituū cōfortationē & repationē & uirtu/
tis cōfortationē: tūc debet dari uinū subtile odorifex saporis dele/
ctabilis: mediocris coloris: sufficiētis fortitudinis: & tale uinū debet
sumi cū pauco cibo: & debet esse depuratū ab utraq; supfluitate: &
debet sumi pauca q̄titate. Si uero intēdamus pectoris & pulmonis
mundificationē & uentris laxationē: tūc uina mediocris substantie
sapore dulcia sunt magis eligibilia.

In hoc passu po
nunt duo nocumē
ta nimie potationis
uini rubei. Primū ē

Si uinū rubeū nimiū qñq; bibatur.

Venter stipatur: uox limpida turbificatur.

q̄ nimia bibitio uini rubei cōstipat uentrē. i. duos facit recessus seu
difficulter hīc egestionē. Cuius cā secundū aliquos est: q̄a tale uinū
rubeū plus ceteris paribus ē calefactiuū & magis nutritiuū. In quā
tū. n. eius plus est calidū magis exsiccat: & īquātū magis nutritiuū
auidius a natura retinet. Pōt tñ textus itelligi de nimia potatiōe ui/

ni rubei stiptici aut pōtici: ex q̄ stipticat' & cōstipat' uēter pp stipti-
citatē & ponticitatē uini. Circa istud tñ sciēdū ē q̄ si exhibeat' uinū
ad stomachi & uiscerū cōtētiue fortificationē eligemus uina grossa
pontica uel stiptica rubea uel nigra sicut cōtingit in hñtibus fluxū
uētris pp debilitatē cōtētiue stomachi: & istud uult Ipo.iii. parti. re-
giminis acutoꝝ. can. illo palmeus qdē & niger: & sifr Gal. i cō. illi.
Sed si intēdamus cōfortationē digestiōi cōpetunt uina subtilia uel
mediocria in substātia & colore boni odoris & cōuenientis saporis
& sufficiētis uigoris aliqualis stipticitatis. Secūdum est exaspatio
gutturis siue raucedo quā inducūt aliq̄ uina intēse rubedinis pp co-
rū siccitatē & terrestreitatē. Et istud nocumētū ē cōtingit ex uinis
rubeis patrie barbātie pp eorū stipticitatē & terrestreitatē: & maxie
qñ musta sunt uina p̄dicta istud nocumētū secūdum cōtingit: non
tñ primū: q̄a multū magne rubedinis solet iducere uētris fluxū pp
feces suas terrestres cū eo mixtas q̄ sui mordicatōe mordicat intesti-
na: ex q̄ mordicatione fluxus uētris causat': & tale uinū nō debet bi-
bi multū. i. q̄diu fuerit turbidū & bulliēs: quia ex quo ipm ē mordi-
cans pp suas feces terrestres: ab eo ēt cleuat' fum⁹ mordicās: qui ad
cerebrum ueniēs sui mordicitate mordicat oculos atq; rubificat: Et
istud ēt itelligēdū est de istis mustis patrie barbātie siue rubeis siue
albis pp eorū terrestreitatē: Cā aut̄ q̄re iste fumus ē mordificatiuus
est: quia uinū a quo dissoluit' est mordificatiuū. Iam ut dicit Gal. i.
pti. amphorismo. in cō. illius ampho. & qui crescūt quicquid a qui
libet re dissoluitur ei unde dissoluitur necesse est ut assimiletur.

In hoc textu po-
Allea: nux: ruta: pira: raphanus: & tiriaca. nuntur sex medicie
Hec sunt antidotū contra mortale uenenū ualentes cōtra uene-
nū. Prima ē allcum
qđ maxime ualet cōtra nocumenta puenire solentia ex mala aq; &

maxime ualet cōtra potū male aq̄: de quo dicit Scrap. & Aggre. c. de eo q̄ qñ sumit̄ alleū & post bibitur aq̄ corrupta nō nocet aq̄ illa potāti: & idē innuit Aui. ii. can. c. de eo: & in. i. c. de cōseruatiōe iter agētis a nōcumēto diuersarū aq̄rū. Et istud idē ēt opat̄ cepe: ut uult Aui. ii. can. c. de eo: & sic pōt cōprehēdi sub alleo: de eo ēt dicit Aui. in. i. loco pālī. q̄ cepe est ut tiriaca malarū aq̄rū: & maxime cū aceto: q̄ cepe est subtiliatiuū icisiuū abstersiuū cū stipticitate & apert fortiter. ut uult Aui. ii. can. c. de eo. Et est calidū in tertio: q̄re calefacit malas aq̄s phibēs ne sua frigiditate stomacho noceant: & subtiliat grossas faciēs eas cito penetrare. Et acētū huic pmixtū uigorat uirtutē eius ī subtiliatione & penetratione aq̄rū & phibet a siti quā inducere solet cepe comestū. Et eadē rōe uerificat̄ de alleo. Et ergo ēt dicit Aui. i. i. primo loco pālī. q̄ allea comedēda sunt aq̄s grossas & turbidas: q̄a subtiliāt eas cito descēdere faciūt & phibēt ne stomacho noceāt & intestinis: & ne uenas opilēt. alleū p̄terea comestū añ iter & post hoc: ex melioribus rebus est: & cōuenientiorib⁹ illis qui ueniūt ab aere frigido uel q̄ quadūt ad eū: ut inuit Aui. i. i. c. de regēdo iter agētē ī frigore & congelatū. Et ex isto s̄ quit̄ q̄ alleū multū ualet iter agētibus & p̄ diuersas terras eūtib⁹ potibus utētibus: iuxta illud metricū: allea qui mane ieiuno sumpserit ore: Hūc ignota rū nō ledit potus aquarū: nec diuersorū mutatio facta locorū. Valet p̄terea alleū ad pūcturā uermiū uenenosorū & morsum serpētū qñ bibit̄ cū uino: qđ Aui. ii. can. c. de eo se dicit fuisse exptū: & cōfert ēt morsui canis rabiosi & qñ fit emplastrū ex alleo & foliis ficus & cimino sup̄ morsum migalis cōfert ut ibidē dicit Aui. Cepe uero se cundum Aui. ii. can. c. de eo cōfert ēt morsui canis rabiosi cū liniē sup̄ ipm aq̄ eius aut emplastrat̄ ex eo cū sale & ruta: & cepe qđ comedit̄ expellit nocumētū uētositatis uenenosorū: Et dixerūt quidā q̄ ipsum generat in stomacho hūorē humidū plurimū frāgētē no-

cumentū uenenosorū: notādū est circa istud q̄ alleū & cepe & sīlī ē
porrū uia cibi nō cōpetūt tēpatīs corpibus nec calidis: & spālī cru
da: parū. n. nutriūt & male nutriūt: generāt sanguinē acutū & pun
gitiuū: grossos humores tñ subtiliāt & uiscosos incidūt: & postq̄ de
cocta sunt: pdūt pungitiuitatē: & adhuc remanet uirtus incisiua &
subtiliatiua: uñ magis cocta cōpetūt q̄ cruda. Porri. n. sunt calidi &
sicci & dāt corpi alimētū illaudabile & oculis nocēt & generāt san
guinē nigrū melācolicū: & somnia terribilia & neruos ledunt rōne
pungitiuitatis eorū: nocent dentibus & gingiuis: & nullus colericus
nec melācolicus eis utat: & spālī crudis. Cepe calide sunt & habent
humiditatē supflūā terrestrē cū humiditate aquosa subtili idigesta:
Si comedant' cruda generāt in stomacho malos humores & putre
factibiles & corruptibiles: & inducunt somnia mala & terribilia &
dolorē capitis: & nimius usus earū disponit hoīem ad memoriā dep
dendā & pturbat intellectū & pducit ad dementiā. sed si comedant'
cocte cū aqua laudabiliū carniū laudabilī iuuāt digestionē & mi
nuunt' earū nocumēta & tēpāt cibaria frigida cū qbus decoquunt':
sed melius est eis nō uti. Allea calida sunt & declināt ad aliqlē humi
ditatē. sed minus q̄ cepe: ualent cōtra uētositatē: & ualēt ī tussī: & bñ
fereare faciūt: sed nocēt uisui & dolorē capitis inducūt: & sunt tiria
ca rusticorū: Et sic p̄dicta solū cōueniūt his q̄ fleumaticū aut grossū
uiscosum humorē habuerūt. Colerici uero a p̄dictis abstineāt. Secū
da est nux de qua dicit Aui. ii. can. c. de ea q̄ ipsa cū ficibus & ru
ta est medicina oībus uenenis & ex ea cū cepe & sale fit emplastrū
sup morsum canis rabiosi. Et istud maxime intelligit' de nuce sicca
añ cibū sumpta mō p̄dicto. Et circa istud ulterius sciendū est q̄ nu
ces sicce p̄iores sunt recētibus & humidis: q̄a sicce magis unctuose
sunt: rōne cuius in colerā cōuertunt': & iducūt capitis dolorē & ocu
los turbāt: & uertiginē generāt: & spālī sumpte post cibū & lingue

paralysim inducūt uomitū puocāt & uescas in ore faciūt. Et hñtes
stomachū colericū maxime debēt cuitare nuces siccas:& q̄to ātigo
res tāto peiores sunt. Recētes aut minus male sunt:qa nō sūt tante
unctuositatīs:& iō nō generāt dolorē capitis aut uertiginē & si siā si
cut sicce:& rōne humiditatis lubricātis laxāt uētrē & si aliquātū /
lū torreant & comedant post cibū:cōprimūt cibū sumptū . Et sic
patet q̄ nuces recētes sunt magis cōueniētes corpibus sanis q̄ sicce
Tertia est ruta de qua dicit Aui.ii.can.c.de ea qua resistit uenenis.
& postea subiūgit.Et q̄ sibi timet ne in potu sumat uenēnū & pun
gi a uenenosis bibat de semine eius pondus dragme unius cū foliis
suis cū uino:& pprie si bibit cū nuce & bolo oib⁹ cōtritis & cōmix
tis.Et dicit Ari.in lib.de aīalib⁹ q̄ cū mustela uult pugnare cū ser
pēte siue cū bufone:ipsa comedit rutā ut īterficiat eū:qa odor rute
est inimicus ueneno:uñ comestio rute cū ficibus & amigdalīs dul
cibus in māne p̄seruat a ueneno. Notandū circa istud q̄ duplex est
ruta q̄dā domestica & alia siluestris. Domestica melior siluestri est:
qa siluestris & maxime sicca.calida & sicca est in quarto gradu .q̄re
plurimū sumere de ea est p̄nitiosum.Domestica uero humida: cali
da & sicca est in secūdo gradu.sicca uero in tertio.& est incisīua re
solutīua carminatiua uētositatū:& istud maxime cōuenit sicce.Nā
dicit Serap.c.de ea.q̄ est de rebus magis cōferētibus inflationibus
idest uētositatibus:sed in humida est inflatio . Itē ruta uehementer
acuit uisum:& pprie succus eius cū succo feniculi & melle collirio
facto ex ea aut comesta ut dicit Aui.ii.ca.c.de ea. Quia tñ ī succo
rute q̄dā est bauracitas nocēs oculo:iō ruta pōt applicari oculo uē
tilādo:ita q̄ solū uapor siue fumalis euaporatio eius & nō substātia
ruta ad substātie oculi p̄tingat. Quarta est pira de q̄bus di. Aui.ii.
can.c.de eis q̄ sunt cura fungorū mortificātiū.Et qñ quoquunt istī
fungi cū piris minorat nocumētū ipsorū.Vel pōt iste tex. uerificari

de piris aromaticis q̄ sui aromaticitate spūs cōfortarēt & sic nocu/
 mētū ueneni repellerēt: q̄nta ē raphanus de quo dicit Auī.ii.can.c.
 de eo. q̄ cōfert morsui uipe; & cū nino morsui cornute ē: Et semen
 eius cōfert ueneuis & uermib⁹ uenenosis. Et si ponatur fructus eius
 sup scorpionē morit⁹ & aq̄ eius est expta in hoc: & est fortior. Et si
 momorderit aliquē scorpio q̄ raphanū comederit nō nocbit ei. Et
 cōfert ēt p̄uocatiōi q̄ fit a fungis mortiferis. Vel pōt dici q̄ raphan⁹
 ualet cōtra uenenū: q̄a p̄uocatiuus ē uomitus: & sic p̄ uomitū stoma/
 chus purgat⁹ a malis humoribus si q̄ i eo sint. Et circa istud sciēdū
 ē de raphano & radice q̄ sunt p̄pinq̄ i cōplexiōe q̄ nocēt corpib⁹ co/
 lericis generāt. n. sanguinē acutū & pūgitiuū: Et raphanus est ma/
 lus stomacho faciēs eructuare: & generat humorē grossum: & si di/
 gestiua sit debilia generat humorē crudū hēt tñ uirtutē subtiliati/
 uā & incisiuā: qdā aut comedūt radicē & raphanū post alios cibos
 ad cōfortādū digōnē. de quo admirat⁹ Gal. Vñ uer⁹ est qd̄ experien/
 tia docet. Et dicūt sapiētes medici q̄ si comedant⁹ post aliū cibum
 iuuāt ad digōnē & descēsū eius & uētrē laxāt. Sed si comedātur
 ante aliū cibū ipellunt⁹ ad supiora & uomitū inducūt: bonū est at
 q̄ comedat⁹ cū aceto & sale post alios cibos & in modica quātitate.
 Ver⁹ est tñ q̄ oculis nocēt & capiti. Ra. uero in almā. di. q̄ raphan⁹
 lōgā faciēdo morā i stomacho incidit fleuma. cuius folia cibū dige/
 rūt & appetitiuā adiuuāt qñ par⁹ sumit⁹ de eis. Sexta ē tiriaca. que
 a toto gñe ualet cōtra uenenū. & iō ualet tā rōabilib⁹ q̄ brutis cōtra
 uenenū tā frigidū q̄ calm: Et sub tiriaca pōt cōphēdi metridatū qd̄
 sile opat⁹. De tiriaca. n. di. Auī. vi. i tra. iii. c. i. Scias qd̄ canō maxius
 i curatōe ueneni ē cōfortatio caloris inati & exercitatio ipm expelē
 dū sicut facit tiriaca. De tiriaca uero & metridato silis di. Auī. vi. i
 tra. i. c. d̄ medicis cōib⁹ ad uenena sūt medicie q̄ cōtrarie sūt ueneno
 q̄re nō pmittūt ipm puēire ad cor & sūt sicut tiriaca & metridatū.

In hoc textu no Aer fit mundus habitabilis ac luminosus
tant q̄ttuor docu/ Nec fit infectus nec olens fetore cloace.
mēta circa electio/

nē aeris habitabilis quorū primū ē q̄ hō debet eligere aerē mūdū. i. nō infectū uaporibus q̄a aer imūdu alterat cor secundū cōplexio/ nē illius qđ sibi cōmisset inuit Haly. i. tegni i cō. illius can. Oīa hoc enī &c. secūdū est q̄ hō debet eligere aerē luminosum. aer. n. turbi/ dus iducit in corpe trititiā & pigritiā: q̄a aer turbatus cōmisset hu mores: & turbidus ad cor puenit: quare ex ipso & humoribus grossi & turbidi generant spūs animā tritificātes & pigriciē inducentes. Nihil est ergo qđ magis iocūdū facit hoīem atq; minus grauē quā in claro aere ambulare uel mane surgere. Tertiū est q̄ hō debet ui/ tare aerē infectū cuiusmodi est aer in quo fiūt strages: cōiter. n. i lo/ cis in qbus p̄cessit maxima hoīum iterfectio sequit pestis & in locis uicinis: aer. n. ifectus qñ ispirat ificit spūs i nro corpe. Quartū ē q̄ hō debet uitare fetorē cloace. Et p hoc inuunt infectiōes particula/ res aeris. Cuiusmodi est infectio aeris latrinaꝝ uel foueaꝝ quo que uel locoꝝ in qbus proiiciunt cadauera mortua & ossa mortuorū: & aeris uicini aq̄ i q̄ putrescit linū uel canapus: aer. n. taliter ifectus in ficit spūs nri corporis & maxime cerebro nocet. Et hinc est qđ dicit Aui. ii. in doc. ii. c. ii. Et aer qđē dū est tēpatus & clarus neq; substā/ tia extranea cōplexioni spiritus cōtraria ei admiscet est sanitatē effi ciēs & ipsam cōseruās: & cū mutat cōtrariū sue opationis operat. Et pro maiori declaratione p̄dictorū sciēdū est q̄ aer necessarius est in regimine sanitatis dupliciter. Primo qđē pp refrigerationē cor/ dis. Secundo pp expulsionē fumosaꝝ supfluitatū tribulantiū spiri tū & calorē inatū: sicut. n. in exterioribus nos uidemus qđ gnis sine euētatione aeris suffocat & extinguit: sic ēt imaginari debemus qđ spūs & calor inatus indigēt aere ipsum nutriente cōseruāte & ob/

tempante. Obtēperatio igit̃ caloris innati fit p aeris attractiōē & ei⁹ deputatio fit p aeris expulsiōē: primū qdē fit p motū attractiōnis & secūdū p motū expulsiōis: si igit̃ aer attractus fit fetidus & i⁹ purus corrūpit̃ calor & sp̃ritus innatus aer igit̃ debet eē bone sublt̃at̃ie cui nō admisceť aliqd ex uaporibus nec fumosit̃ate extranea nō. n. debet eē aer turbidus nec nebulosus nec malis uaporibus: admixtu: hic. n. aer humoris cōturbat & aīum cōtristat ut dictū ē. Et debet eē discoopi⁹ celo & nō inter parietes & tecta constrictus: & ut sit ad unū dicere: maxime euitādus est aer inclusus & nō euenta⁹ tus. Verū ē tñ q̃ tpe epidimie in quo accidit aeris putrefactio cōis eligēdus est aer inclusus. Vñ tpi⁹bus illis bonū ē manere i domibus: & tenere fenestras clausas ne aer putrefactus igrediat̃: sed alius aer discooptus melior existit. Euitādus ē p̃terea i regimine sanitatis aer cui miscent̃ uapores lacuū & pfunditatū aquā putridā cōtinētū: & ole⁹ taliū q̃lia sunt caules & eruca & filia: & arborū uiscositatum mala⁹: q̃les sunt ficus & nuces. Amplius eligēdus ē aer in quo sufflant uēti ex terra alta uel equali. Et multū ēt sollicitari debemus q̃ aer nō excedat in aliqua q̃litatū primā⁹. s. caliditate frigiditate humiditate & siccitate. Quod si forsan cōtigerit. obtēperet̃ per artē. q̃tū possibile est. Et ista colligunt̃ ab Aui. ii. i. doc. ii. c. diuersis.

Si tibi ferotina: noceat, potatio uini Hora matutina rebibas: & erit medicina.	In hoc textu po- nit̃ unū documētū & est q̃ si quis male ualucrit ex sūptione
uini de nocte siue tpe ferotino: talis in crastino debet iterato sumere uinū. Vñ potatio uini nocturna pōt inducere ebrietatē siue sit imp̃matutinā: uel p̃t iducere sup calefactionē corpis si uero iducat sup calefactionē corpis tūc maxīus error ē de mane itē⁹ sumere uinū: q̃a est addere ignē igni: si uero hō icurrať ebrietatē cū aliquali nau-	

leat: tūc de mane bonū est sumere uinū qā ex sumptione uini: de fa-
cili tunc puocat uomitus: ex quo sequit mundificatio stomachi: q
mundificatiōe facta: de facili cessat nocuentū ebrietatis & nausea.
Et pp hoc cōsulit Ipo. semel ī mēse inebriari. ut ex ebrietate puocet
uomitū: q est maxime pseruatiuus ab egritudinibus cronicis. i. lon-
gis & malis: si etiā ex potatione uini nocturna ledat aliquis: & hoc pp
incōsuetudinē potādi uinū tunc de mane pōt cōcedi uinū ut assue-
scat: & sic minus ledit a sumptione uini. A cōsuetō. n. minor fit lesio
ut uult Ipo. ii. Amphorismoz: ibi. Ex multo tpe cōsuetā & c. Si uero
ex potatione uini nocturna sequat sitis matutina illa est mendosa q
curat potione uini magis tñ sedat potatiōe aq: Et qā iā dictū est de
lesione & sumptione uini. sciendū est q hō debilis cerebri & etiā cu
iuscūq; alterius cōditionis summope cauere debet a frequēti ebric-
tate. Frequēs ebrietas scdm Aui. in. i. c. de regimine aq & uini indu-
cit sex icōmoda in corpe humano: quoz. Primū est corruptio cōple-
xionis epatis: qā uinū supflue bibitū ad epar ueniēs uel supflue re-
soluit calorē ipsius: uñ amittit uirtutē sanguificā. & loco sanguinis
generat aquositates efficiētes ydropisim uel incendit epar & humo-
res eius uñ generat lepra uel mania. Secundū est corruptio cōple-
xionis cerebri pp assiduā eleuationē fumoz uini ad ipsum: disponē-
tium calidū cerebrū manie & frenesi: & frigidū epilensie litargie ap-
poplexie & subeth. Tertiū est debilitas neruoz: uidemus. n. bibulos
inebriari solitos tremere caput & mēbra: nō solū in senio: sed ē ī se-
nectute & iuuetute qñq;. Quartū ē egritudines neruoz sicut spal-
mus & paralisis: qā uinū supflue acceptū sepe ī stomacho acceptū
efficit: q d ualde nocet neruis. Sepe quoq; cōuertit ex defectu dige-
stionis in aquositates indigestas q neruos remolliunt. Et sepe ducit
humores grossos ad neruos qbus distendunt uel cōtrahunt. Quin-
tū est appoplexia pp humiditates cerebri multiplicatas a uino: ita

ut totaliter opilet uias spirituum aialium a cerebro in membra. Sextum est mors subitanea dum. scilicet. stertendo & dormiendo uie anhelitus multitudi-
ne uini uel humiditatum ex eo generatarum clauduntur & ebrius suffoca-
tur. Et licet uinum imoderate sumptum predicta inducat nocumeta: mode-
rate tamen sumptum multa inducit iuuameta. Tergit. n. Aui. c. pall. quoniam eius
iuuameta. Primum est quod est bonus cibi penetrator in toto corpore. id est. faci-
le efficit penetrationem cibi cui imiscetur ad omnia membra sui caloris sub-
tilitate & conuenientia in proprietate occulta. Secundum est quod incidit in fleu-
ma. & hoc suis calore & subtilitate substantie: resoluit ipsum coaptando
expulsioni uias apiendo: & naturam confortando ad expulsionem. Tertium est
quod incidit coleram rubeam in urina & aliis euacuationibus ut sudore ege-
stione & resolutione insensibili. Et istud intelligendum est de uino subtili
subrubeco uel albo quod uel debile sit ex natura sui uel fortiter limpha-
tum. Alioquin multiplicaret coleram per conuersionem ipsius in eam & super
calefactionem epatis ab eo. Quartum est quod facit melancoliam: quod grossa est
& tardi motus faciliter labi per cannales proprios ab epate ad splenem.
& a splene ad os stomachi: & tandem a corpore cum fecibus exire: & flectit
seu reprimat nocumetum melancolie propter contrarietatem in complexione &
modo substantie & in effectibus. Nam melancolia tristitiam pusillanimitatem &
auariciam parit. Vinum uero gaudium audaciam magnanimitatem: & libera-
litem. Quintum est quod resoluit omnes modos seu species latitudinis: nisi mul-
ta qualitas extranea fuerit eis sociata: quia uinum resolutos spiritus abunde re-
parat. uirtutem confortat: humiditates relictas in musculis: neruis cor-
dis & iuncturis tollit aut minuit. Et si fuerit opus humectatione ut
in lassitudine arefactiua uinum uelociter humectat dummodo limphetur.
Preter hec autem iuuameta plurima alia inducit. Omnium. n. uelociter &
subito nutritiuum est uinum calorem & spiritum naturalem confortat: & totum
corpus calefacit: ingenium clarificat: iram comescit: tristitiam remouet: libi-
dinem incitat: & super omnes potus. Semicrudos humores digerit. Et ut sit ad

unū dicere. Vinū reddit hoīem uirilē & secūdū aīam & secūdū corpus: unde ceteris paribus nō bibētes uinū sunt effeminati respectu bibentium uinum.

Hic primo ponit unū documētū de uino: & est q̄ uinū melius meliores generat humores &

Gignit & humores: melius uinū meliores.
Si fuerit nigrū: corpus reddet tibi pigrum
Vinū sit clarūq; uetus subtile maturum
Ac bene limphatū salies moderamine sūptū

cā est: q̄a quanto massa humorū est melior tāto humores ex ea geniti meliores esse debēt. Deinde subdit q̄ uinū nigrū inducit pigritiā in corpe. Et cā est q̄a uinū nigrū grossius & terrestrius est. reliqs ergo spiritus ab eo geniti grossi sunt. Iuxta aliā auctoritatē Gal. prius al. Quicqd de aliq̄ re dissoluit ei unū dissoluit necesse est ut assimilet spūs aut grossi faciūt corpus graue siue pigrū. Deinde ponunt. vii. documenta circa electionē uini. Primū est q̄ debet eligi uinū clarū: tale. n. q̄a subtile est spūs subtiles & claros generat. Scdm ē q̄ debet esse uetus idest nō nouū: nouū. n. uinū siue mustū ceteris paribus facilius inebriat: fluxū uētris puocat: atq; colicā iducit & c. accidentia posterius dicēda ibi. Impedit urinā: nec est itelligendū q̄ uinū oīno debet cē uetus: tale. n. secundū Aui. in. i. c. de regimine aq̄ & uini: est q̄si medicina: & nō sicut potus. i. magis inest ei uirtus alternatiua corporis ad caliditatē & siccitatē q̄ uirtus alterabilitatis a corpe p opus nutritionis & est pauci nutrimenti q̄a est spoliatū a fece & a uiriditate quā phabuit & pene ignē factū: pp qd̄ in Aggre. scribit. c. de uite auctoritate Gal. q̄ est calidū & siccū in tertio gradu. Tertiū ē q̄ uinū debet cē subtile. Subtile. n. uinū multos spiritus pcreat atq; subtiles: grossum autē grossos. Quartū est q̄ uinū debet cē maturū & nō stipticū. Vinū. n. stipticū abscindit oēs spēs euacuatiōis: ut uult Gal. i. cō. illius can. iii. part. regiminis acutoꝝ. Sciendū etiā & c.

Et ergo nocet corpibus indigētibus cuacuacione per urinā & oibus
mēbris supioribus: ut ibidē ēt dicit Gaſ. Veꝝ est tñ q̄ uinū ſtipticū
cōueniēs est infirmitatibus accidētibus ī inteſtinis: ut ibidē di. Gaſ.
& etiā ſupius dictū est remouet tñ ſtipticitas a uino per multā cō/
mixtionē aq̄: ut ibidē ēt uult Gaſ. Quintū est q̄ uinū debet eē lim
phatū: q̄a p hoc remittit uinū a ſua ſuſoſitate: & ſic min⁹ inebriat.
Et iſtud eſt ueꝝ de uino ſubtili. Vinū tñ groſſum ſi limphet⁹ citius
inebriat: q̄a p hoc ſubtilia⁹ & magis ſuſoſum efficit⁹. Et de iſto ui/
no intellexit Aui. qñ di. in. c. de regimine aq̄ & uini q̄ uinū limpha
tū citius inebriat q̄ uinū puꝝ. Sextū est q̄ uinū debet eē ſaliens cū
ppina⁹. & eſt de conditionibus boni uini prius dictis. Septimū eſt
ſumptū ex cōditione bibētis & nō uini & eſt q̄ uinū debet tēpate
ſumī. q̄a tēpate ſūptū acuit ingeniū. & inducit iuuamēta prius nar
rata. Ex p̄dictis oibus cōcludi pōt q̄ uinū eligibilis & melius ī ſa
nitatis regimine eſt uinū mediū ſeu eḡle īter uetula⁹ & nouita⁹:
& eſt claz ad rubedinē trahēs bonū hēns odorē & eḡlis ſaporis qđ
nec acre. nec acutū. nec dulce ſit. qđ nō ſuſoſū nec groſſū nec ual/
de ſubtile. ſed ad ſubtilita⁹ declinās: qđ ēt īter fortitudinē & debili
tate obtinet mediocritate. qđ ēt nō creuit in ſaxoſis & lapidoſis mō
tibus. nec in terra ſimplr plana & arabili ſed ī terra montuoſa uer/
ſus meridiē diſcoopta. & in regione nō nimis calida nec nimis fri/
gida. Et iſta partim colligunt⁹ ex Aui. in primo loco p̄all. Circa regi
men uini quo ad etates notāde ſunt tres regule q̄s ponit Aui. in pri
mo loco p̄all. Prima eſt qđ dare uinū pueris ī potu ē ſicut ignē ad/
dere igni ī lignis debilibus: eo q̄ pueri uehemēter rari ſunt. & de fa
cili iſflāmbiles pp abundantiā ſui caloris īnati & ſunt debiliū ner
uoz: & debilis cerebri: q̄re ledit eos multipliciter uinū & iſflāmatio
ne ſacili & p̄cuſſione cerebri & neruoz ſua penetratione ſacilima
& ſumatiōe copioſa. Cū igit⁹ pueris uinū ī potu dat⁹ calor eius iſflā/
g

mabilis calori pueri iſſāmabili addit i corpe pueri. qđ est pauce re
ſiſtētie. ſicut debile lignū uel arundo ſicca uel ſtipula arida añ faciē
ignis. Secūda regula eſt qđ ſeni ſemp pōt dari uinū i potu q̄tū tolle
rare pōt ſine nocumēto. ſ. q̄tū appetit appetitu naturali & regulato.
Sicut. n. ueteres ocree aride & rugate renouant oleo: leniunt & ap
planant: ſic corda ſenū potu uini electi: ſicut uini beluacēſis. Senes
enī frigidi ſunt & a uino caleſiāt: & habēt ſpūm triſtē & abūdāt in
melācoliiſ: ſed uinū exhilarat eos & melācolias reprimi. cōiter male
dormiūt. uinū uero puocat i eis ſomnū. Ad opilationes pni ſunt: q̄s
uinū aperit. eaſ prohibet: Et ſic ſicut uinū eſt pueris cōtrariſſimū. ita
ſenibus utiliſſimū. Tertiū eſt uinū tēpate dādū eſt iuuenibus. tēpa
te qđē ſecūdū menſurā q̄titatiuā & decentē limphationē. Licet. n. iu
uenes ſint calidi ſicut pueri. tñ habeat mēbra ſolidiora. neruos & ce
rebrū fortes qbus potēter reſiſtunt nocumētis potus uini. Cōſequē
ter ēt dicit ex potu uini ſobrie ſumpti iuuamēta plurima: uidelicet
eductiōnē colere. corpale robur. & igenii acumē. abūdātiā ſpirituū
ſubtiliū & paruorū.

In iſto tex. ponū Non ſit acetosa ceruiſia ſed bene clara.
tū qnq; circa electi De ualidis cocta granis ſatis ac ueterata
onē ceruiſie. Quo
rū. Primū eſt qđ debet eligi ceruiſia nō acetosa: qā acetosa nocet ſto
macho. Acetū. n. nocet neruis ſecūdū Aui. in pluribus paſſib⁹. Iam
ſtomachus eſt mēbrū ualda neruoſum. & hoc quo ad eius oriſiciū.
Secūdū eſt qđ ceruiſia debet eē clara: qā turbida opilat atq; calculo
ſis nocet nimiū. i pinguat ac inflationē iducit: atq; breuitatē anhel
tus: & eſt multorū ſleumatū generatiua. Tertiū eſt qđ debet eligi cer
uiſia de bonis granis non corruptis. ſ. de optimo ordeo: tritico: ſiue
auena: qā quanto grana ſunt meliora: melior ex eis generat humor.
Quartū eſt qđ ceruiſia debet eſſe bona cocta: qā melius digerit &

amicabilius a natura recipit: & nocumēta q̄ pueniūt ex bibitione
eius melius tolerant. Ceruīsia. n. nō bñ cocta uētositates in uētre in/
ducit tortionē īflationē atq; colicā. Quintū est q; ceruīsia debet eē
antiq̄ & a fecibus mūdāta nō nīmīū recēs; Recēs. n. ceruīsia iducit
eadē nocumenta q̄ ceruīsia nō bñ cocta: & cū hoc de se facillimē in/
ducit strāguiriā:

De qua potet' stomachus nō inde grauetur. Hic ponit' unū
documentum circa

usū ceruīsie. & ē q; utens ceruīsia debet ea uti tēperate sic q; nō gra
uet' stomachus uel inducat' ebrietas. Ebrietas. n. q̄ ex ceruīsia puenit
deterior est ea q̄ ex uino est & magis durans cū de ceruīsia fumi &
uapores eleuāti ad caput sunt grossi: q̄re minus resolubiles sunt quā
q; ex uino eleuant'. Et est hoc sciēdū q; ī principio prandii uel cene
ceteris paribus utilius est īcipe suū potū a ceruīsia quā a uino. Cui⁹
cā est: q; ī principio mense corpus est famelicū: & sic stomachus añ
principiū sumptionis cibi famelicus erat: & sic traxit supfluitates
a mēbris. Si ergo uinū ī principio mēse daret' ex quo natura maxi
me trahit uinū: q; de se maxime nutritiū ille supfluitates. s. a sto
macho tractē simul cū uino ad ptes corpis traherent': sed natura nō
ita auide trahit ceruīsiā. Sīl'r ceruīsia lauat humores adherētes ori/
ficio stōachi. Et pp illā cām medici cōsulūt q; ī maxia fame debeat
prius puocari uomitus q̄ cibus sumat' ut ille supfluitates a stōacho
famelico tractē euacuent' ne cōmisceant' cū chilo. sīl'r timens siti ex
nimia potatiōe uini d̄bet bibere ceruīsiā. Ip̄a. n. siti mēdosā reprimit

In hoc passu de
Temporibus ueris: modicū prādere iuberis: terminat' de quanti/
Sed calor estātis dapibus nocet īmoderatis tate cibi sumēdi se/
Autūni fructus: caueas ne sint tibi luctus cūdū diuersitatē tē
De mensa sume: quantū uis tempore brume pox. iiii. āni q̄ sunt

uer. estas: autūnus: & hyems: & dicit tex. Primo q̄ tpe ueris debem⁹
modicū prādere. i. paucū sumere cibū. Et idē uult Auic. ii. c. doc. ii.
.c. vi. de regimine tēporē cū rectificatiōe aeris. Et rō huius est ut ibi
dē ēt uult Auic. q̄a tpe hyemis pp̄ gelositatē. exercitii prauitatē. &
resolutionis phibitiōē multiplicant humores crudi & maxime fleu
matici q̄ pp̄ pportionabilitatē t̄pis tūc maxime generant⁹: & isti in
interioribus corp̄is coadunant⁹ pp̄ frigus circūstās. Ver aut̄ supue/
niēs istos humores crudos ī īterioribus coadunatos eliquat⁹ & facit
eos currere p̄ totū corpus: q̄re natura tūc multū occupat⁹ circa di/
gestionē cor̄is. Si ergo. tpe ueris dare⁹ magna quātitas cibi natura a
digestione taliū humorū fleumaticorū īpedire⁹ & diuerteret⁹: q̄a per
istos humores & magnā quātitatē ciborū nimiū grauaret⁹: & sic ta/
les humores ī corpe manerēt indigesti & currentes ad aliqd̄ mēbrū
illic egritudinē inducerent. Et ergo sumope cauere debemus a ma/
gna quātitate ciborū ī uere: q̄a diminutio ciborū tali tpe est unū de
maxime p̄seruatibus ab egritudinibus ueris. ut uult Auic. in. i. loco
palle. Et istud qđ dictū est maxime ueritatē habet de medio & fine
ueris & nō de initio eius: q̄a initium eius hyemi assimilat⁹: q̄re tūc hō
pōt nutriri sicut ī hyeme. Et istud ēt ītelligēdū est qñ uer īuenit cor
pus repletū humoribus fleumaticis crudis. Si. n. uer īueniat corpus
tēparatū ī humoribus: cibus ī eo dādus est secūdū mēsurā caloris in
nati & resolutionē q̄ sit a corpe: q̄a tūc ablata est cā: q̄re diminueret⁹
cibus: Et istud uoluit Ipo. i. ampho. dū dixit: Vētres hyeme & uere
calidissimi sunt natura & somni longissimi. In his igit̄ t̄pibus ob/
lationes plures dāde sunt: ctenī īnatus calor est multus: nutrimento
igit̄ īdiget ampliori. Secundo dicit q̄ nimia sumptio cibi nocet in
estate. Cuius cā est: quia tūc t̄pis digestiua uirtus ē debilis cū spūs
& calor īnatus qui sunt instrumentū uirtutū multū sunt debiles &
parē resoluti pp̄ calorē extrinsecū uehemētē trahētē eos ad exterio

ra:& ergo multus cibus nō posset digeri. Et circa istud sciēdū est q̄
pp uehemētiā resolutionis humiditātū tā substācialiū q̄ nutritiua
liū corpis ī estiuo tpe grossior & maior cibus exhibēdus ēēt si uirt⁹
sufficeret ad digerēdū talē & tñ sed q̄a nō sufficit una uice multū
digerere cibū paꝝ sepe & sepe de eo dādū est: iuxta illud Gal. i. am
pho. cō. illius can. Et q̄bus semel aut bis. dicētis. In estate cibus mul
totiēs erit dādus & paꝝ. multotiēs: q̄a indiget pp sepiissimā dissolu
tionē. paꝝ pp uirtutis defectionē. Et licet ī estate paꝝ de cibo sit dā
dū. multū tñ de potu pōt dari cū tūc resolutio maxima fiat & defic
catio corpis & eleuatio caloris super hūidū & plus sitiat hō q̄ alio
tēpore. Vesꝝ ē tñ q̄ pot⁹ uini & p̄cipue uinosi puri minuēdus ē: q̄a
tale uinū est faciliter īflāmabile & calorē tā acutū estu uiolēto excā
descere facit: & ergo si bibat⁹ uinū miscēda ē multa aq̄: & dimittat⁹
uinū uetus & forte. Tertio dicit q̄ ī autūno debemus cauere a fru
ctibus saltē illius t̄pis ut uuis perficis: ficub⁹ & silibus: uel saltē non
multū de eis comedere q̄a tales fructus generāt sanguinē dispositū
ad putrefactionē pp ebullitionē q̄nā ī corpore & hūoribus faciūt:
& maxime si fuerint ī stomacho imūdo uel ī cacochemico corpe re
cepti q̄le corpus ī autūno ^{Le}sepius occurrit. Et sic male tūc accidunt
egritudinēs. s. uariolē morbili & pestilētes. Pro maiori tñ noticia re/peti
giminis cibi & potus tpe autūni. sciēdū est q̄ tpe autūni debet eui
tari fames sitis & repletio multi cibi ī una hora: ut uult Ra. ī almā.
.c. de regimine corpis secundū tpa. Vinū p̄terea qđ bibit⁹ tpe autū
ni uehemēter est limphādū ut corpus humectet & calorē reprimat:
sed nō supflue debet limphari ī tñ quātū ī estate: neq̄ supflue debet
tunc bibi: q̄a tūc natura debilitata nō sufficeret ipm regere & dige
rere & nimis limphatū calorē obtūderet & multiplicaret uētosita
tes q̄bus colica generari posset. Quarto dicit q̄ tpe hyemali debe
mus sumere cibū tñ quātū uolumus. i. plus quā ceteris tēporibus.

Et idē uult Aui.i.i.loco p̄all. & Gal. i cō.illius ampho.i.pti.amph.
Et qbus semel aut bis.ubi dicit. In hyeme multus cib⁹ & paulatim
est dādus.Et rō huius est:q̄a calor n̄ri corpis i hyeme est fortissim⁹.
tū q̄a unitus:tū quia fortificatus p̄ antipharistessim.i. iuxta positio/
nem sui cōtrarii:uidelicet frigiditatis aeris n̄ra corpa circūdātis. Et
istud uer⁹ ē i corporib⁹ robultis & carnosis:& nō i raris & debilib⁹
quia in talibus corporib⁹ frigus itēsum hyemis nō cōfortat calorē:
sed magis debilitat.Et istud inuit Ipo.i.ampho.dicēs. Ventres hye/
me & uere calidissimi sunt natura:& somni longissimi.In his ergo
tēporib⁹ oblatiōes plures dāde sūt:quia calor est multus:nutrimen/
to igit⁹ ampliori indiget.Ex isto ēt sequit⁹ q̄ nutrimenta grossiora &
durioris digestiōis cōueniūt hyeme q̄ aliis tpibus:quia calor ē for/
tior.Vinū autē quo utēdū est hoc tpe debet eē roseū nō albū cū aq̄
pauca.Notādū hic q̄ licet cōsideratiōe habita ad fortitudinē calo/
ris & digestiue uirtutis i hyeme grossiores & dēsiores cibi cōueniāt
q̄a tñ corpora tūc disposita sunt ad opilatiōes & repletiones ex fleu/
mate plurimo:nec ab eis resolutio multa fit a cōtinēte:tutius est uti
tunc mediocribus cibis inter solidū & rar⁹:grossum & subtile sicut
carnib⁹ edi uituli & mutonis luciis p̄ciis & cācris:& utētib⁹ gros/
sioribus cibis ut boue porco ceruo cōchis ostreis carpis & silib⁹ ex/
pedit unica comestiōe i die cōtinēt⁹ uel utāt⁹ sepe rebus diureti/
cis & aperitiuis ut petrosilino nasturcio apio & silibus & forti utā/
tur exercitio.

In hoc passu po Saluia cum ruta faciunt tibi pocula tuta
nunt duo remedia Adde rose florē minuit potenter amorem
corrigētia potū ma

lū:quor⁹.Primū est saluia cui⁹ folia iposita potui corrigūt maliciā
potus sua pprietate:& ēt i se hēnt uirtutē cōfortādi neruos & cere/
brū qbus cōfortatis melius resistūt malis sumis recipiēdis quī pue/

niunt ex malo potu. Secūdū est ruta cuius ēt folia ītegra absq; coꝝ
alia cōtritiōe debēt potui īponi. q̃a sua caliditate & pprietate corri/
gūt maliciā potus. Et de ruta qūo ualet cōtra uenenū prius dictū ē
ibi. Allea nux ruta. Postea subdit textus qd' istis duobus p̃dictis po
test addi flos rose. Et hoc maxime debet ītelligi de rosa rubea q̃ sua
aromatizitate existēte ī eius sup̃ficie & similiter sua stipticitate cor
rigit maliciā potus.

Nausea non poterit: quēq; uexare marina	In hoc tex. poñi
Antea cum uino mixtam si sumpserit illam	tur unū remedium
	cōtra nauſcam siue

uomitū pueniēs ex trāsfretātibus nō cōsuetis dicens: q̃ ille q̃ debet
trāsfretari añq̃ nauē intret debet aliquibus diebus miscere aquā mari
nā suo uino. Et istud est remediū pro diuitibus q̃ si paup̃ fuerit de/
bet potare aquā marinā ut facilius nausē euitet. Et cā huius: q̃a aq̃
maris falsedinē hēt & sic sua falsedine & stipticitate q̃ consequitur
falsedinē orificiū claudit: & p hoc uomitus īpedit'. Et circa istud ē
notādū q̃ sicut uult Aui.iii. ī.c.de regimine iter agētis in mari: uia
tor ī mari nō debet multū conari retinere uel cōpescere a principio
nausē uel uomitū: sed dimittat uomitus ipsi⁹ cōtinuari donec per
ipm fuerit bñ purgatus: hoc. n. p̃seruat a multis egritudinibus: & ne
dū p̃seruat: imo ēt curat uel alleuiat graues & magnas egritudines
ut leprā ydropisim appoplexiā & frigiditatē stomachi & eius infla
tionē put uult Aui.iii. in doc.ii. c.ii. si tñ uomitus uiatoris in mari
supfluxerit sic q̃ uehemēter debilitet ipsum restringēdus est come/
stione fructuū stipticoꝝ & acetosoꝝ sicut sunt citonia maciana ace
tosa. Vel poma de capēduto & mala granata acetosa qbus orificiū
stomachi cōfortatū depellit humores inferius. Et stomachus etiā cō
fortatus ab his humores repellit effluentes ad cum exagitatione ab
undis. Vel pōt semē apii torrefactū bibi cū uino uel absinthiū pōt

comedi aut bibi. Et silr panis assatus & ifusus in uino bñ redolente
comestus ualet ad idē. Et uniuersalr ualet nutritio uiatoris in mari
ex cibus acetosis cōfortātibus os stomachi: & phibētibus uapores &
fumos ascēdere ad caput: sicut sunt lentes cocte ī aceto uel in succo
uee acerbe.

In hoc tex. poni Saluia sal uiuū: piper: allea petroselinum.
tur modus faciēdi Ex his fit salsa nisi sit cōmixtio false
salsamētū cōe si in
mēsa deficiāt salsamēta spālia. Et pro illo ponunt qñq; ex qbus pōt
fieri salmētū primū est saluia: q̄ fit cōdimētū ī assatione auce siue
decoctione: uniuersaliter. n. auce assate siue porcelli saluia īplent' ut
humiditates supflue siue uiscositates extrahāt: & odor saluie aucis
uel porcellis imaneat. Post assationē tñ saluia eiici debet & non co/
medi. Silr ex saluia fit cōdimētū comestibile a rusticis uel cōibus ī
comestione auce: terūt. n. alleū cū uino & saluia ad auferēdū aliqd
saporis allii. Secūdū est sulcū & est salsamētū diuitū siue nobiliū.
Ipsi. n. deficiēte sinapio uel ueriuto ponūt ī salserio uinū cui modi/
cū salis admiscēt. Tertiū est pip: & est salsamētū rusticorū: cōmiscēt
enī pip cū fabis & pis. Silr ēt ex pane aslo ceruīsia uel uino & cū
pipe fit salsamētū nigrū ad modū pultis qđ pip dī: & hoc supeffun/
dūt carnibus aut piscibus. Quartū est alleū ex quo ēt fit salsamē/
tū rusticorū: miscēt. n. cū molli caseo & lacte terēdo alleū: & sic co/
medūt cū cibo siue aslo siue elixo siue falso siue dulci & cū ouis du/
ris. Quintū est petrosilinū ex cuius foliis cōtusis est ueriuto uel al/
bo uino fit uiridis salsa cū assis comestis. Et circa istud est notandū
q̄ salsamēta siue false diuersificāt primo secūdū tpa: T pibus. n. cali/
dis declināt false ad frigus uel paucā caliditatē. tpibus uero frigi/
dis e cōuerso: Materia igit' falsarū ī estate sit ueriutū uel agresta de
summitatibus uitis uel acetū: succus limonū uel citrāguloꝝ grana/

torꝝ cū zuccara & aq̃ rosarꝝ. Et interdū in falsis q̃ fiunt ī estate pōt
addi aliquātulū serpilli & petrosilini ad obtēperādū frigiditatē p̃di
ctorꝝ: Materia uero falsarꝝ cōpetentiū tēporibꝯ frigidis sūt sinapiū:
eruca ziziber: piper cinamomū: garcofilī allea saluā: mēta: serpillū:
& petrosilinū uinū aq̃ carniū acetū non forte: sed p̃pinquū nature
uini & in tēporibꝯ mediocribꝯ sunt mediocris caliditatis & frigidi
tatis. Secūdo diuersificnt̃ rōne cibariorꝝ pro q̃bus fiunt: nā alia &
alia cibaria indigēt aliis & aliis falsis sicut sciunt dñorꝝ coci: muto
nū. n. & silt̃ uitulorꝝ capriolorꝝ falsa cōueniēs ē falsa uiridis. In esta
te qdē ex aceto & agresta cū paucis speciebus & sine alleis cū petro
silino zinzibere albo & agresta & pane asso infuso ī aceto uel. agre
sta: ī hyeme fit eadē falsa cū pluribus sp̃ibus & pauco alleo & opti
mo uino & pauca agresta: uel pōt sufficere sinapiū & eruca. falsa at
p̃ carnibꝯ bouinis elixis ē piper bullitū qd̃ fit ex pipe & pane asso
& aq̃ carniū & pauca agresta: & ista eadē falsa ē satis cōueniēs car
nibus porcinis in hyeme. P̃nt ēt carnes porcine: comedi in estate cū
aceto & petrosilino in principio resectiōis. Si aut̃ p̃dicte carnes pa
stillant̃: & sp̃aliter bouine & porcine: ī hyeme qdē apponat̃ cepe al
bū cū puluere sp̃erꝝ dulci in pua q̃titate: in estate uero sine cepis &
cū ueriuto uel p̃nt apponi cepe parue & ī pauca q̃titate. Si at̃ pastil
latura sit ex carnibꝯ subtilioribus nō apponat̃ cepe: sed in estate lac
amigdalaz cū ueriuto & pauco puluere sp̃erꝝ dulciū: & in fine pōt
apponi ouū cōquassatū cū agresta: sed in hyeme loco agreste p̃ciē
uinū & plus de sp̃ibus. Assature aut̃ cuniculorꝝ & pulloꝝ iuuenū
cōueniēs ē falsa in q̃ est cinamomū & mica panis cū agresta qdē in
estate & cū uino in hyeme. Assature aut̃ porci falsa cōueniens est li
quor descēdēs cōquassatus cū optimo uino & cepis in hyeme & in
estate uiridis falsa sup̃ius noīata. Assature autē fasianorꝝ & colum
barꝝ & turturū nulla alia falsa indigēt nisi sale. Caponū aut̃ & gal

linarū elixatoriū cōueniēs salsa est aq̄ decoctiōis eorū cū aliquātulo pulueris spēs dulciū:& p̄cipue si ī p̄dicta decoctiōe addat̄ saluia: yfopus:petrosilinū:& hoc ī hyeme:& in estate sufficit sola aq̄ cū aliquātulo sicci summitatū uitis. Sed p̄ salsa caponū & gallinarū pinguiū pastillādoꝝ nihil penitus est apponendū nisi aliquātulū pulueris sp̄erū & in fine agresta supradicta in estate:optimū uinū in hyeme. Pisces uero quāto sunt grossioris carnis & difficilioris digestiōnis & maioris supfluitatis & humidioris nature:tāto indigent salsis calidioribus & acutioribus:& hoc ēt uerum est in carnibus.

In hoc textu ponunt̄ due cōmoditates prouenientes ex lotōe manuum post cibū sumptū. Prima

est:q̄a p̄ hoc palme manus mundant̄. Secūda est:q̄a reddit lumina acuta. i. p̄dest oculis & hoc maxime p̄ accidēs:q̄a manus sunt īstrumēta mūdandi oculos:quare multū cōfert eas eē mūdās. Et de istis cōmoditatibus dictum est ēt prius ibi. Lumina mane manus.

In hoc textu ponunt̄ duō uirāda circa electionem panis. Primū est caliditas. Non. n. debet panis comedi calidus. Panis. n. calidus est hu mane natū nociu⁹.

Si fore uis sanus ablue sepe manus
 Lotio post mēsam tibi cōfert munera bīna
 Mundificat palmas & lumina reddit acuta
 Panis non calidus nec sit nimis inueteratus
 Sed fermētatus oculatus sit bene coctus
 Modice salitus frugibus ualidis sit electus
 Nō comedas crustā colerā:q̄a gignit adustā
 Panis salsatus fermentatus bene coctus
 Purus sit sanus:que nō ita sit tibi uanus

Iuxta illud Aui. ii. can. c. de panē: dicētis. Nō comedat̄ calidus sicut est. Panis. n. calidus nō est apud naturā receptabilis & acceptio eius q̄ est de furno & reliquorū sibi similiū ē mala. Et rō est: q̄a talis pa-

nis multū opilat. Et postea iterū dicit Aui. Panis calidus sitim facit
sua caliditate & natat pp suā humiditatē uaporosam: & est uelocis
digestionis & tarde descensionis. Et quī is iste panis calidus nō cōue/
niat in regimine sanitatis quo ad esum: odor tñ panis calidi multū
cōfert. resuscitat. n. sine copizātē: & possibile est aliquos hoīes uiuere
ex odore panis calidi. Secūdū ē q nō debemus comedere panē diu
pistū siue muscidū: qā talis panis nō est cōueniēs pro nutrimentō na/
ture humane: exsiccat. n. corpus ac humores melācolicos generat: &
ex isto relinquit q panis nō debet esse calidus nec uetustate indura/
tus: sed priori die coctus: postea in textu ponunt qnq; cōditiones pa/
nis electi. Q uarx prima est q panis debet esse fermentatus bene. Et
istud uult Gal. i. alimē. c. ii. dicens. Optimi aut panū pro digestionē
sunt q maxie fermētati & q assationē habuerūt a cōmēsurato igne
in clibano. Et itē eo. c. dicit q uero penitus infermentatus est: nulli
utilis est. Et secūdū Aui. ii. can. c. de pane. Panis habēs parx fermēti
plurimi est nutrimentū: sed eius nutrimentū opilat nisi illos q sunt plu/
rimi exercitii. Secūda ē q panis debet cē oculatus. i. porosus: & per
hoc denotat q uiscositas eius est ablata. Verx est tñ q iste panis se/
cūdū Aui. loco pāl. uelocis est penetrationis & minoris nutrimenti
& deterioris: sicut est panis opirus q est plurimi furfuris. Tertia est
q panis debet esse bene coctus: qā panis male coctus male digestio/
nis est: & stomacho grauedinē affert. Et Auic. ii. can. loco pāl. dicit.
Et ille q nō bene decoquit est plurimi nutrimenti. sed ē nutrimentū
opilat nisi illos q sunt plurimi exercitii. Et panis de patella est huius
generis: eius nāq; pars interior raro decoquit bñ. Q uarta est q pa/
nis debet esse tēpate. salitus. Nimiū. n. dulcis opilat & nimiū salus
exsiccat: moderate tñ salus optimū nutrimentū pbet dū tñ cetere cō/
ditiones assint. Q uinta est q sit factus ex optimis granis: uidelicet
ex optimo tritico & sana messe collecto. Deinde subdit text. q nos

debemus cauere ab esu cruste panis: q̄a illa generat colerā adustā si
ue humorē melancolicū: ex quo. n. ipsa adusta & sicca & humor ab
eā genitus adustus erit & siccus: & p̄pterea nobiles q̄ natura coleri/
ci sunt deponere faciūt supiorē crustā panis ac inferiorē quos imi/
tant̄ plati & deliciofi. Eligat̄ igit̄ mica panis q̄ est melioris maioris
& uelocioris nutrimentū q̄ crusta. Verū ē tñ q̄ aliquñ cōuenit sanis ha/
bentibus stomachū humidū & uolētibus demacerari & in fine co/
mestionis plus cōpetit. Iuuat. n. cibi descensum & cōfortat orificiū
stomachi. postea in duobus ultimis uersibus innuit̄ qd̄ panis bonus
debet h̄c istas qnq; cōditiones. s. q̄ sit salitus fermentatus: bñ coctus:
purus. i. de mundis granis & sanus. i. de granis sana messe collectis.
Et istas cōditiones partim inuit Aui. loco p̄all. dicēs. Oportet ut sit
panis mundus salitus massam habēs cōfectā fermentatus coctus be/
ne & una nocte permanens. Et circa istud est sciendū q̄ si queratur
nutritio maior & prior mūdificet panis a furfure: & si uelinus uen/
tris subductionē aliquālē dimittamus aliquā partē furfuris: furfur
enim parum nutrit & uentrem subducit & farina econuerso:

In hoc textu cō/

parat autor carnē	Est caro porcina: sine uino peior ouina.
porcinā carni ouine	Si tribuis uina: tunc est cibus medicina.
dicēs q̄ caro porci/	

na sine uino minus sana est ouina. tñ si caro porcina sumat̄ cū ui/
no ipsa est optimū nutrimentū & medicinā p̄bens q̄a multū hume/
stat: & hoc intelligēdum est maxime de porcellis assis siue de apris
optime preparatis. Et circa istud est sciendū q̄ carnes porcine qui/
bus rustici & cōmunes utunt̄ qñ uidelicet sunt false uel sole uel fu/
mo exsiccate nullo mō saniores sunt carnibus ouinis ceteris parib⁹
siue cū uino siue sine uino sumant̄. Sed istud dictū ueritatē habet
de carnibus porcellos̄ assatos̄ uel de carnibus aprinis mō p̄dicto,

Ilia porcorū bona sunt; mala sunt reliquorū.

In hoc textu cō-
parant omasa por-

corū omasis reliquorū brutorū. & dicit textus q̄ omasa porcorū. i. ite-
stina p̄ualēt quo ad esum intestinīs aliorū brutorū. Cuius rō pōt esse
ista: q̄a pauca itestina comedimus nisi illa q̄ replent sanguine uel q̄
aialū multū sunt pinguiū cuiusmodi sunt porci. Nā solus sanguis
porci pp suā cōplexionē & silitudinē cōplexionis cū natura huma-
na est sanguis quo omasa siue intestina implent. Et sili porci faci-
lius ipinguat q̄ aliqd aliorū brutorū. iō magis sumimus itestina por-
ci q̄ aliorū brutorū.

Impedit urinam mustū soluit cito uentrem

Hic ponunt. v.

Epatis emfrasim; splenis generat lapidēq̄

nocumēta pueniē-
tia ex potatione no-

ui uini uel musti. Primū est q̄ mustū ipedit urinā & hoc pōt intelli-
gi dupliciter. Primo q̄a mustū grossum pp suā grossitudinē ex fece
admixta opilat ipsum epar siue ipsos renes sic q̄ urina de facili nō
pōt hīe suū cursum. Secundo ipedit urinā quo ad debitū mō sicut
facit mustū remēse aliqd & qdā alia uina subtilia: sili est q̄a aliqd
mustū remēse cuius feces sunt mordicātes & dū ipm uenit ī uesicā
ille partes terrestres nitrose mordicant uesicā & cogūt urinare sine
ordine debito & mō cōsuetō. Secundū est q̄ soluit uentrē. Et rō est
q̄a abstergit uiscera nitrositate siue salsedine sue fecis: & stimulat ea
ad expulsionē. Primo pp mordicationē fecis. Secūdo pp multitudi-
nē uentositatis quā inducit tale uinū siue mustū. Tercio lubricādo
cito īferius p uiā indigestibilitatis & grauaminis stomachi: q̄re sto-
machus se relaxat & portas nariū cōpressas apit. Tertiū est q̄ mu-
stū nocet bone cōplexiōi epatiū: q̄a opilat ipm pp imixtionē pluri-
mā sue fecis & pducit ad dissenterīā epaticā pp inflationē eius qua
debilitat epar. Et istud uult Auic. iii. in. c. de regimine aque & uini.

Et sic ēt inducit catheciā siue malā dispositionē coloris & malas in/
ducit egritudines epatis. s. diuersas & spēs ydropisis. Quartū est: q̄
mustū nocet spleni & dispositioni eius ppter eādē cām q̄ dicta ē de
epate: q̄a opilat splenē: & sic iducit duriciē eius. Quintū est q̄ mu/
stū generat lapidē & maxime illū q̄ in renibus est: qui rubeus est: de
facili frāgibilis eā opilatiōis quā facit & grossitudine sue substātie.
Et istud uerū est de musto uinorū multū dulciū nō hñtes feces nitro/
sas & mordicātes. Mustū. n. hñs feces nitrosas & mordicantes ma/
gis īpedit lapidē: q̄a multū facit urinare sicut mustū aliq̄d renēse fa/
cit apparere arenulas in urina siue grauelā: q̄a facit multū urinare.
Multa. n. urina sua lotionē abstergit arenulas adherentes que cum
ea expelluntur.

Hic ponunt. ii. Potus aque sumptus fit edēti ualde nocius
nocumēta pueniē. Infrigidat stōachūq; cibū nitit fore crudū.
tia ex potu aque &
hoc quo ad edētē. Primū ē q̄ potus aq̄ nocet stomacho edētis. Cui⁹
rō est: q̄a ip̄m infrigidat & relaxat & maxime deiicit appetitū cibi.
Secundū est q̄ potus aq̄ cū sumit cibū īpedit digestionē cū cibū
sumptū incrudet. Et istud uult Aui. in. i. c. de regimine eius qd' co/
medit: dicens. Neq; post ip̄m. s. cibū multa bibēda est aq̄ q̄ iter ip̄m
. s. cibū & corpus stomachi separationē faciat: & ipsum natare faciat.
Et. c. de regimine aq̄ & uini dicit. Et cū natura indigerēdo nutriendus
studeat facietate aq̄ iā pcedēte sufficiēter. i. si pcesserit facietas aque
sufficiēs ad bonā cibi pmixtionē: aq̄ uehemēter ē impediēs supple
digestionē inchoatā. Et idē uult Aui. ii. can. trac. i. c. iiii. dicēs. Est ēt
uitādus potus aq̄ ī mēsa nisi rōne adherētie & tarditatis descensus
bucelle. Nō est. n. sumēda aq̄ cū cibo. Et Auer. ī cō. ait. Cā qdē hui⁹
est qm̄ cū sumit aq̄ sup cibū priusq̄ stomachus calefacierit ip̄m in/
frigidat & incrudat. Est ēt cā q̄re supnatet cibū sumptus ī stoma/

cho: q̄re ēt nō adhereat & uniat' eidē q̄ conterat ip̄m sicut exigitur.
Actio nāq̄ stomachi sup̄ sūptū cibū fit cōterēdo & coquēdo simul
Vñ sicut cū ifundit' simul & ī magna q̄titate aq̄ in olla pp̄ qđ tar/
dat' cibi decoctio in eadē: sic ēt cōtingit idē ip̄si stomacho. Et istud
maxime uerificat' de potu multe aq̄. Modica. n. quātitas aq̄ frigide
fugēdo sumpta pōt cōcedi añ descēsum cibi ut p̄ eā cōpleat' cibi de/
scēsus ad inferiora: & hoc si sitis infestauerit: & bibere coegerit. Nā
modica quātitas aq̄ frigide p̄dicto mō sumpta stomachū alleuiat &
colligit. alleuiat qđem a siti: alleuiat ēt coopando ad descēsum cibi.
Colligit aut' sua frigiditate coadunās ptes stomachi. Et istud colligi/
tur' ab Aui. locis p̄alle. Notādū q̄ quīs ī sitis extinctione aqua sit cō/
ueniētiōr potus quā uinū tñ oib' cōsideratis uinū est potus cōueniē/
tior in regimine sanitatis quā aqua. nā dato q̄ in sitis rep̄ssione que
est appetitus frigidi & humidī: aqua uniuersaliter melior sit: q̄a fri/
gida & humida: naturaliter tñ in cibi p̄mixtiōe & eiusdē delatiōe si/
ue missiōe ad ptes corpis extremas uinū p̄ualet aq̄: nā uinū rōne
sue subtilitatis in substātia & actiōe subtilius p̄miscet': & spāliter:
q̄a natura magis ī eo delectat': iō citius attrahit ip̄m & aliis cibis p̄/
miscet': & spāl'r q̄a hec mixtio sit p̄ uiā cuiusdā ebullitiōis: quā uinū
magis iuuat rōne uirtualis caliditatis: & aq̄ īpedit rōne frigiditatis.
Et sic patet q̄ uinū p̄ualet aq̄ ī ciboz p̄mixtiōe: Et silt' p̄ualet ī eo/
rūdē delatiōe. nā uinū est optimus penetrator: qđ ei debet' rōe sub/
tilitatis sue substātie: & rōe caliditatis uirtualis: subtilia. n. & calida
multū sunt penetratiua: & p̄ cōsequēs uinū est magis delatiuū quā
aq̄: ī aq̄ nihil est uirtualiter calidū nec substātie aereitatis: nec ignei/
tatis. uñ aq̄ mora trāseūdo īpedit oēm cursū. amplius aq̄ ex alio nō
est potus ita cōueniēs sicut uinū: q̄a aqua īpedit alimētū nutrire eo
q̄ nō nutrit: quare illud utiq̄ minus nutrit. uñ quāto cibus ē magis
aquaticus tāto est minus nutritiuus. bonū ē igit' q̄ uinū p̄misceat'

cū cibo qđ solū nō īpedit nutritiōē imō multū iuuat: qā uinū est maxime nutritiuū & maxime restauratiuū & uelocissime nutrit. ut prius dictū est. Notādū insup qđ nō solū nociuus est potus aq̄ edēti siue sumēti cibū imō ī pluribus aliis casibus nociuus est. quos narrat Aui. in. i. c. de regimine aq̄ & uini. Primo. n. īcōueniēs est in hoīe ieiuno. tunc. n. bibere penetrat aqua bibita nullo retinaculo īpedita usq; ad intima mēbroꝝ principalīū mortificans suū calorē innatū. Et istud est uerū de hoīe uere ieiuno. Ebrio. n. qñq; p̄ficit neq; ledit ipse si ieiunus bibat aquā: qā ieiunus ebrius nō est oīno ieiunus nec est in stomacho uacuu; sed adhuc hēt reliquias aliquas hesterne crapule: quaz; nitrositas aq̄ mitigat & stomachus ab his p̄ aquā abluīt & repressis uaporibus & fumis p̄parat stomachus ad receptionem noui nutriētis. Secūdo incōueniēs ē ī hoīe exercitato forti exercitio & sīlī statī post coitū. nā tūc porī corpis sūt multū apti: quare penetrat aqua ī p̄funda mēbroꝝ mordificās calorē inatū: q post coitum ē debilitatus ē. Tertio incōueniēs est post balneationē maxime cū sit hec balneatio uētre uacuo. tūc. n. uie sunt uehemēter apte: quare ledens penetrat aq̄ ut dictū est. De isto potu aq̄ di. Aui. in. iiii. sum. ii. c. ulti. Ex potu illius ī ieiunio & post balneū & post coitū timet corruptio cōplexionis & ydropisis. Quarto incōueniens est bibere aquā frigidā cā obediēdi siti nocturne mēdose: q̄ accidit īcrapulatis & ebriis. nā p̄ potū aq̄ frigide p̄hibent resolutio & digestio humoris falsi uel fortis uini. uel alterius acuti faciētis sitim: & sic cito post potū reuertit sitis ita fortis ut añ. Sed si uehemēs affuerit sitis nīmiū uexās & inqētās nec sufficiat aeris īspirati frigiditas: nec ablutio oris cū aq̄ frigida: bibat sitibūdus aquā frigidā cū uase stricte orificiī. siue gracilis rostri quatenus aqua p̄lixius detur super orificium stomachi ut fortius sitim mitiget: & de ea minus sumat ne digerendorū digestiōē penitus īpediat. Quinto generaliter malū est

sanis bibere multā aquā frigidā: q̄a extinguit calorē inatū: & pectus
offendit & stōachi appetitū deicit: & mēbris oibus neruosis obest.
Verū est tñ q̄ aq̄ tēpate frigida aliqñ p accidēs appetitū excitat: &
stomachū fortē efficit coadunādo ipm & stringēdo uillos eius.

Sunt nutritiue multū: carnes uituline.

In hoc passu au
tor laudat carnes ui
tulinas dicēs q̄ car

nes uituline multū sunt nutritiue. Et istud inuit Aui. in. i. c. de regi/
mine eius qđ comedit. ubi uult q̄ cibus sanitatis cōseruatiuus de/
bet cē tales q̄les sunt carnes: q̄a sunt filis nature prius apte fieri san/
guis: & maxime carnes edorū & uitulorū paruorū lactātiū & agnorū
annaliū. Et istas carnes uitulinas sūme laudat Gal. iii. alim. ubi uult
qđ carnes uituli lactātis sex ebdomadarū uel octo assate saniores sūt
multo nimis: facilis. n. digestiōis & multū nutritiue sunt. Et de istis

carnib⁹ uitulinis ēt
prius dictū est.

Sūt bōa gallina & capo turtur sturna colūba

Quistula uel merula phasianus ethigōeta.

Perdix frigellus orix tremulus amarellus

In hoc passu po
nunt carnes eligibi
liores pro nutrimē

to nature humane aīaliū uolatiliū: & enumerant. xiiii. Aues quarū
carnes bone sunt pro nutrimēto hoīs. Prima auis est gallina: cuius
esus siue comestio nature humane cōueniēs est. Haly. n. Auenzoar
Auer. & me. ut dicit Cōsī. p̄ceteris laudāt pulloꝝ carnes & maxime
que nōdū pepit & galli q̄ nōdū calcauit. Sūt. n. facilis cōuersionis in
sanguinē & supfluitatū paucarū: p̄prietatē mirabilē hñtes ī tēpādo
cōplexionē & humores cuius brodiū optima leprosis est medicina.
Et de carne gallinarū dicit Aui. ii. can. c. de gallinis & gallo: & caro
gallarū q̄ sūt pulle itellectu augmētū efficit: clarificat uocē & aug
mētāt sperma. Et melior gallina secūdū cū ibi ē: q̄ nōdū parit oua.

Secūda auis est capo siue gallius castratus:cuius carnes ponit Cōf. dr̃na.lxviii.inter laudabiliore carnes. Et carnes istas & sīl̃r priores digerit stomachus a ppriate. Tertia auis ē turt̃ q̃ ē ēst boni nutri mēti & bonū generās humorē cuius carnē Auic.ii.can.c.de carnes: sūme laudat dicēs. Volucris qdē caro melior nō est quā alduragi.i. turturus & gallinaꝝ & subtilior earꝝ & nō sunt cū nutrimēto car/ niū alcubegi.i.pdicū &c. Quarta auis secūdū aliquos est sturnus: & ista auis debet comedi in iuuetute:& est auis nota teutonice cyn spree.secūdū alios est starna:quā Rasi.iii.almā.p̃ceteris uolatilibus laudat dicēs:starne caro oī carne auīū leuior inuenit̃ atq; his q sub tili uolunt custodiri regimine cōuenientior.Et pōt p starnā intelligi auis magna uelut anser grisea cinerea:cuius caro laudabilis est ma xime cū iuuenis fuerit.& isto mō itelligit Ali.p̃ferēs istā carnē aliis Vel pōt p starnā itelligi maneries p̃dicis parue quā moyses uī itelli gere iudeis inquires:sīl̃r starne nō uident̃ pro dño ñro:qa uentrē con stringūt.Et istā ppriatē alii attribuūt p̃dicibus.carnes.n.ip̃sarꝝ uē trē cōstringūt teste.Ra.iii.almā. Quinta auis est colūba;q̃ est auis nota cuius caro est colerica.Et de colūbis dicit Ra.loco p̃all.Colū/ be uemētis sunt caliditatis q̃ sanguinē īflāmatū generāt & cito fe/ bricitare faciūt.Et ergo aptius colūbe comedi debent in pastilis cū uuis acerbis q̃ affari.Per uuas.n.acerbas auferē caliditas q̃ sangui/ ni inducūt.Et electiores colūbe pro esu sunt colūbe iuuenes uolare potētes:qa tales sunt leuioris digestiōis & melioris humoris.Pulli.n. nō uolare potētes caliditatē & humiditatē habēt sup̃fluas:q̃re gros/ sos generāt humores.ut uult Aui.ii.can.c.de colūbis.Antiq̃ uero co lūbe & earꝝ caro pp caliditatē nimīā & siccitatē & digestionis diffi cultatē sunt.cuitāde.Et sīl̃r ēst turtures antiq̃.Sexta auis est qstula q̃ ab aliquibus noīat̃ coturnix:qa qstula ē nomē onomatopcion.s.fictū a suo sono.Et caro ista secūdū aliquos ē subtilis substātie:bonū ge/

nerās hūorē & multū cōpetit sanis cōualeſcētib⁹. Secūdū ysaac tñ
coturnices ceteris uolatilibus sunt peiores nec nutrimēto: nec dige/
ſtioni laudabiles: q̄a ex comestiōe carnis earū timetur spasmus & te/
thanus: put ēt uult Aui.ii.can.c.de eis. subiūgēs rōnē. s. q̄a in sub/
ſtātia carniū earū est uirtus faciēdi hmōi accidētia narrata. & sic nō
pueniūt illa accidētia ex eo solo q̄a coturnices comedūt ellaboꝝ. Et
hīnc est q̄ gallici comedūt coturnices cum molli & pingui caseo: &
ide faciūt pastilla. Pōt tñ p coturnicē itelligi alia auis a p̄dicta. p̄di/
ce maior: eiisdē fere coloris cū rubeis pedibus & rostro saporis de/
lectabilis: dicta coturnis ytalica līgua. Et isto mō Rasis.iii.almā. ac/
cipit coturnicē qñ p̄fert carnes eius post carnes ſtarne alioꝝ uolati/
liū carnibus. Septima auis est merula. q̄ ē eiisdē quātitatis cū ſtur/
no: sed est ad nigredinē tēdēs. & hēns rostrū subrubeū: & ſiſr debet
comedi iuuenis. Octaua auis est phasian⁹. i. gallus ſilueſtris q̄ ab oī/
bus medicis enumerat⁹ iter aues laudabilis carnis. Caro. n. talis auis
nature humane est cōueniētiffima: & ē cib⁹ principū & magnatū.
Cōſiliator. n. loco p̄alle. dicit. ſilueſtriū uero laudabilioreſ ſunt pha/
ſiani ad ſanitatē & ad robur. Et fortassis ēt uniuerſaliter domeſtici
cū gallinis p̄pinquiſſimi & eiisdē fere ſpeciei ſintq; illis ſiccioris ae/
ris & alimēti ac exercitii amplioris. Nona auis est eihigoneta: q̄ est
auis pua ad modū p̄dicis: sed longū rostrū habēs: cuius caro ē opti/
ma. Decima est perdix cuius caro ſecūdū Aui.ii.can.c.de cubegi ē
de ſubtilioribus carnibus ipinguās: q̄a multū nutrit: cor abſtergēs
ydropiſi & ſtomacho cōferēs & augmētū in coitu faciēs: uerū est tñ
q̄ ſtringit uētrē. Et iſtā carnē Gaſ.iii.alimē.c.x. Et octauo de inge/
nio. c.ii. p̄fert oībus aliis uolatiliū carnibus. Et dī de iſta carne q̄ ſi
aſſidue comedat⁹ maxime cōfert memorie. Vndecima est frigellus:
& est auis comedēs racemos: uelociter uolās: ſiſis ſturno: sed melio/
ris nutrimēti quā ſturnus: & multe tales inueniunt⁹ ubi ſunt uinec:

& inebriant ex esu racemorum: & melior est caro earum circa festum omnium
sanctorum. Duodecima est oryx. Et est secundum aliquos gallina siluestris si-
ue gallina phasiani. Vel secundum alios est gallina aethiopica. id est: natas in aethiopia:
& siue sit femina phasiani siue gallina aethiopica: eius caro est boni nu-
trimenti. Decimatertia est tremulus & est avis comiter stans prope mare
minor quam gallina: sed est avis fusca alte clamans & velocissime uo-
lat: & quando ambulat super terram cauda eius semper tremit: & ideo dicitur tremu-
lus: & habet super caput eius longas plumas. Et non est prout avis: longa habens
caudam: quam a medicis uocatur cauda tremula. Vltima avis est amarellus
& etiam est avis siluestris existens in aquis: silis anetes: sed ea minor. Et gene-
raliter loquendo inter aues comestibiles plus laudatur ille quam uolatu ue-
lociores sunt. Et sicut carnes predictarum auium sunt laudabilis nutrimenti
& facilis digestionis: ita et reperiuntur carnes aliquarum auium illaudabi-
lis nutrimenti: difficilis digestionis: & inequalis complexionis. sicut sunt
carnes anserum & pauonum & malardorum: & uniuersaliter auium habentium
collum longum & rostrum longum degentium in aquis: & carnes passerum que
sunt calidissime: & a tepamento longissime: & multum excitantes coitum.
Circa electionem uero carnis uolatiliu sciendum est: quod secundum diuersas
laudabilioris nutrimenti proprietates ac eius quod nutrit sanitatis uel ro-
boris intentionem: carnes laudantur uarie. Vnde Gal. respiciens facile altera-
tionem & subtilitatem in carnibus predictum perfert easdem. Ra. uero cum ysaac
respiciens subtilitatem sternerne ac leuitatem ipsam ceteris pretulit. Isaac et se-
cundum diuersas intentiones carnes uolatiliu laudauit diuersas. Aui. ue-
ro laudauit carnes turturarum pre ceteris. uel quia respexit ad proprietatem qua
roborant & confortant intellectum: uel quia in terris eius est ipsarum tanta boni-
tas quam non est in aliis terris: sciendum est insuper quod carnes uolatiliu plus con-
ueniunt quam carnes quadrupedu his qui relicto exercitio corpali uocant
consiliis studiis & contemplationibus: quia digeruntur facilius aliis: iuxta
illud Gal. iii. alimē. Digestibilior est tamen hec caro uolatiliu aialiū

& maxime perdicium: & generant sanguinem claz: mūdū: spumo-
sum: mentis exercitiis & eleuationi intellectis aptum.

Hic ponuntur. ii.

Si pisces molles sunt: magno corpe tolle
Si pisces duri: parui sunt plus ualitura
accidentia ex quorū
noticia attēdit ele-
ctio piscium. Vñ pi-

sces aut sunt duri aut molles. si molles sunt tūc seniores sūt eligibi-
liores. Cuius cā est ista: qā mollicies puenit ex humiditate q̄ in iuue-
ne pisces idigesta est: & in sene plus digesta: & sic in iuētute tales pi-
sces sūt generatiui flumaturū: sed senes minus & sic patet q̄ anguil-
la senior sanior est iuuenes: secūdū quosdā. si uero tales pisces sunt
duri: tūc iuuenes sunt saniores. i. digestibiliore: cuiusmodi sunt lu-
cii & pce: durities enim inquātū hui⁹ resistit digestiōi: & istā sniam
ponit Aui. ii. can. c. de piscibus dicēs. Et eligi⁹ qdē ex piscibus durā
carnem habentibus ille qui est minor: & ex habentibus mollem car-
nem ille qui est maior ad terminum aliquem.

Hic tangūtur. x.

Lucius & parca saxaulis & albica tenca.
Sornus plagicia cū carpagalbio trufa
pisces eligibiles pro
nutrimto nature hu-
mane: quorū. Prim⁹

est lucius: qui est piscis notus: & dī eē tyrānus pisciū: qā nō solum
deuorat pisces alterius speciei: sed ēt eiusdē spēi cum eo: uñ uersus.
Lucius est piscis rex & tyrānus aquarū. aquo nō differt lucius iste
parc. Est ēt piscis dure carnis & natatu uelox. Secūdus est parca: a
pco parcis: ere: dicta p cōtrariū: qā nulli pisci parcit: imo irata uul-
nerat alios pisces suis squamis quas hēt supra dorsū: nec eā audet
euadere lucius: imo ut narrat Albertus de naturis aīaliū: est natura
lis amicitia parce & lucii. Lucius. n. lesus ab alio difficulter sanat:
sed lesus qrit parcā q̄ uidens eū lesum tāgit & lepit uolnus lucii: sic

lucius sanat: & est parca sifr piscis dure carnis notus: teutonice eyn
baers. Tertius piscis est saxaulis uel saxaulus piscis marinus: apud
gallicos dictus sola. Alii dicūt qđ ē piscis teutonice eyn tunghe: &
est piscis multū sanus iter pisces marinos. Quartus est albica: teu/
tonice: & uitine: & est piscis marinus. Quintus est tenca q̄ est dul/
cis piscis aq̄ notus: pellē habēs lubricā atq; uiscosam ad nigredinē
tēdēs: sed eius caro est dura. uñ ab istis tribus piscibus q̄ sunt luci
parca & tenca post eorū coctionē auferē pellis. Et dī iste piscis. teu/
tonice eyn tinche. Sextus est sornus: & est piscis minimus marinus
albus ad quātitatē medie ptis medii digiti quo ad lōgitudinē: q̄ co/
medit̄ cū capite & spinis: & dī teutonice eyn gaernaert. Septimus
est plagicia & est piscis marinus notus. latus hñs in una pte sue pel/
lis maculas rubecas. & pellis est tota alba curuū os habens teutonice
eyn blatys scol. Octauus est carpa q̄ ē piscis dulcis aq̄ notus. multū
tñ de se est uiscosus: sed a magnatibus decoquit̄ in uino: & sic ab eo
tollit̄ eius uiscositas. Nonus galbio: & est piscis marinus notus a q/
busdā dictus rogetus: teutonice eyn rotbarth: & est piscis dure car/
nis & sanus. Alii textus hñt gouio: & est piscis paruus dulcis aq̄ ad
lōgitudinē unius digiti lōgi: & est rotūdus & suauissimus: gallice
gouion. Vltimus est truta q̄ est in carne silis salmoni: nec tñ est sal/
mo & est longus & nō grossus. Et capit̄ ī magnis fluuiis & pmittit
se fricare in aqua: & sic capit̄: & ex eo fiūt pastilla cū spēbus: & est
piscis ualde p̄ciosus: gallice trutes. Circa electionē uero pisciū sciē/
dū est primo q̄ pisces respectu carniū: ceteris parib⁹: minoris sunt
nutrimēti: & facilis digestiōis & nutrimentū eorū est pluriū supflui/
tatū: & fleumaticū & irigidū & humidū: & minus māsiuū: & sunt
ad digerēdū duri & lōgā faciūt morā in stomacho. Et q̄a ī eorū di/
gestionē laborat stomachus: & iterdū corrūpūnt̄ ī stomacho & q̄li/
tatē quādā suscipiūt putredinalē: sitim generāt: Et ut sit ad unū di/

cere: carniū laudabiliū nutrimentū melius est nutrimentō pisciū. Secūdo sciendū est q̄ pisces marini sunt meliores in regimine sanitatis ceteris paribus: piscibus aq̄ dulcis: coꝝ. n. nutrimentū est minus sup̄fluū & nature carniū magis p̄pinquū. Sed q̄a ceteris parib⁹: pisces marini sunt duri oris carnis piscibus aq̄ dulcis: iō sunt difficilioris digestionis & resolutionis & pluris nutrimenti & purioris. Verū est tñ q̄ in egris magis cōferūt pisces aque dulcis: p̄p debilitatē digestiue coꝝ. Tertio sciendū q̄ i piscibus tā marinis quā aque dulcis eligēdi sunt. quoz̄ caro est alba nō uiscosa: sed frāgilis nō multū grossa: sed subtilis: nō grauis odoris: sed suauis: nec cito putrefactiōis: sed suffi ciētis durationis. nō mali coloris sed boni: & quoz̄ habitatio nō est in lacubus stagnis nec i locis sordidis: nec i aq̄s hñtibus malas herbas. Et eligēdi sunt nō ualde iuuenes nec ualde magni: & q̄ sunt ue locis motus & pauce uiscositatis. Et si sint pisces marini eligēdi sūt q̄ capti fuerūt in fluminib⁹ multū distātibus a mari: & hoc ceteris cōditionib⁹ bonis suppositis. Itē suppositis p̄dictis cōditionib⁹ quā to pisces sunt squamosiores: tāto sunt meliores. Et si s̄r intelligit de sp̄inis: q̄a spine multe & squame sc̄cāt puritatē substātie piscis. Itē iter pisces marinos meliores & puriores sunt: q̄ capti & nutriti sūt in mari p̄fundiori & magis agitato: ad q̄d est cursus pluriū fluuiorū. Et ergo capti i mari septētrionali q̄d magis est agitatū & magis tēpestuosū & uelocioris fluxus & influxus meliores sunt captis in mari mortuo uel meridionali. Et si s̄r intelligēdū est de piscibus dulcis aque. nā ceteris parib⁹ quāto aq̄ est p̄fundior & mobilior tāto piscis in ea nutrit⁹ est melior. Et de his sufficiēter eligi pōt q̄ pisces sunt uitupabiles et q̄ laudabiles: sunt: pisces. n. bestiales sicut porcus carnis marinus: delphin: morua: nō multū cōpetūt in sanitatis regimine. Sunt. n. difficilis digestionis et gossi humoris et multe superfluitatis: nec in carnib⁹ p̄dictoz̄ pisciū apparent cōditiōes superius

numerate: puta: albedo subtilitas &c. Et si hos pisces & consiles cō-
medi cōtingat nō statim sunt coquēdi & comedēdi postq̃ capti sūt:
sed obseruādi sunt p aliquos dies quousq; eorū carnes mollescant &
tremiscāt sine substātie corruptione. Et ēt p̃dicti pisces meliores sūt
semi falsi quā recētes aut p̃fecte falsi. Inter alios aut pisces marinos
consideratis cōditionibus supradictis laudabiliores uident̃ rogetus
& gornatus siue gornus. Nā eorū caro & substātia est purissīma. Et
post hoc plagicia & sola. sed horum caro est magis uiscosa & nimis
frāgibilis & minus alba & magis grossa & minus subtilis: nec horū
sapor aut odor est ita delectabilis: & forte piscis merlēgēdus est lau-
dabilior post rogetū. Nō est. n. tātē grossicie & uiscositate sicut pla-
gicia & sola: & eius substātia est satis frāgibilis sed cōsideratis sapo-
re & odore cū colore & substātie puritate & mollitate deficit ī boni-
tate a rogeto & gornato: & sīr itelligat̃ de allece. Et morua iuuenis
satis appropinquat p̃dictis ī bonitate cōsideratis p̃dictis cōditioni-
bus: est tñ grossior & uiscosior p̃dictis piscibus. salmones aut̃ & tur-
boti & maquerelli multū deficiūt ī bonitate. sunt. n. multū grossio-
res & uiscosiores & ad digerendū difficiliōres & magis supfluitate
pleni. uñ cōpetūt nisi exercitātibus fortib⁹ iuuenib⁹ cū qbusdā sal-
sis eorū uiscositati grossicie & frigiditati repugnātibus: Inter pisces
aut̃ dulcis aq̃ cōsideratis p̃dictis cōditionib⁹: parca & lucius medio-
cris: primū gradū bonitatis obtinēt supposito q̃ sint pingues: deīde
uēdosia: & deīde lopia: & quis carpa sit squamosior: p̃dictis tñ nō
hēt carnē adeo albā & frāgibilem & subtilē sicut lucius & parca: &
sepius reperit̃ ī stagnis: & uniuersaliter ceteris parib⁹ meliores sūt
pisces dulcis aque q̃ capiūt̃ in aq̃ petrosa currēte uersus septētrionē
p̃funda: multe agitatiois: ad quā nō cōfluūt sordicies ciuitatū: in q̃
ēt nō sunt herbe male. Cancri aut̃ fluuiales & marini multi sunt nu-
trimēti: & nō facile ī stomacho corrūpūt̃: uerū sunt difficilis dige-

tionis: sciendū est insup q̄ pisces recētes corpus humectāt & lac & sperma multiplicāt & multū cōpetūt colericis: & nō sunt comedēdi pisces post forte exercitiū uel fortē laborē: quia tūc de facili in stomacho corrūpunt: & caueant ab usu pisciū hñtes stomachū debile uel malis humoribus plenū. Amplius sciendū q̄ pisces grossi semi falsi meliores sunt q̄ recētes pisces: & saliti multi t̄pis nō sunt boni. Itē nō sūt comedēdi pisces & carnes simul: nec pisces & lacticia: nec sunt comedēdi pisces post alios cibos. Itē pisces laudabiles parē saliti & in pauca q̄titate sumpti reuocāt appetitū: & ipm corroborāt si quis habuerit appetitū ad eos.

Hic autor sub/
dit qđ anguilla est
piscis insanus maxi
me nocēs uocibus:
& hoc pbat sermo/
ne medicorū & natū
ralē philosophiā stu

Vocibus anguille prae sunt si comedatur:
Qui phisicā non ignorant hec testificantur
Caseus anguilla nimis obsunt si comedatur
Ni tu sepe bibas & rebibendo bibas

dētiū: & rō est: quia anguilla est piscis limosus uiscosus & maxime opilatiuus: & multū deficit a cōditionibus boni piscis prius narra-
tis in parte pcedēti: & qđ dictū est de anguilla ē intelligēdū est de lampreda: licet lāprede parue laudabiliores sunt anguillis & minus piculose cū nō sint tāte uiscositatis & grossicie sicut anguille: ut pa-
tet ad sensum. Vñ salua reuerētia utentiū isti pisces sunt ualde picu-
losi q̄uis ori sunt saporosi. Hos. n. pisciū in aq̄ similis est generatio
generationi serpētū ī terra: uñ multū dubitādū est: qđ nō sint uene-
nosi: uñ eorū capita & cauda ī q̄bus uenenū cōsuevit eē: & similiter
interior spina: nullo mō sunt edenda. bonū est ēt pp earū uiscositatē
qđ submergant in uino optimo uiue & dimittant ībi quousq; mor-
tue sint: & deīde pparent cū galētina optimā spēs scđm qđ coci
magnoꝝ dñorū facere cōsueuerūt. bonū est tñ qđ ebulant primo

duabus ebullitionibus in uino & aq̃: & illa abicēta decoquant' ad p-
 fectionē: & fiat gallēcina uel pastillatura uel affatura cū salsamento
 appropriato: uidelicet cū salsa uiridi cū fortibus spēbus & uino in
 hyeme: & cū debilib' spēb' & agresta & aceto ī estate. Cōmodosius
 tñ est maneriē hmōi pisciū dimittere. Deinde subdit textus: qđ ca-
 scus & anguilla multū nocēt si comedant': & istud intelligēdū est: si
 in magna quātitate sumant': quorū cause dicte sunt de caseo ibi. Per
 fica poma: & de anguilla nūc dicta est cā. postea dicit tex. qđ si ista
 sumant' cū frequēti potatiōe uini malicia eorū corrigiť. & istud nō
 debet itelligi de uino subtili & penetratiuo nec de uino qđ dat' uia
 potus cōductiui qā tale nō debet dari sup cibū generatiuū mali hu-
 moris qñ comedit': nec ante ipsum nec postq̃ fuerit digestus ut uult
 Aui. in. i. c. de regimine aq̃ & uini: qā tale uinū magnū nocumētū
 iduceret: penetrare. n. faceret humorē malū ex hoc cibo genitū usq̃
 ad extrema corpis q forte non sufficeret penetrare sine uini auxilio
 & cōductu: sed itelligēdū est istud de uino forti nō multū penetrati-
 uo: sepe & ī parua quātitate dato grā pmixtionis ciboꝝ. Tale. n. cor-
 rigit maliciā ciboꝝ confortat digestionē & digerit fleumaticos hu-
 mores & frigidos: q̃re iuuat ad digestionē casei & anguille: q̃ male
 digestionis sunt.

Hic autor tāgit duo documēta: quo rū primū est. qđ co-	Inter prandendum sit sepe parūq̃ bibendū Si sumas ouum: molle sit atq̃ nouum.
--	--

medēs in prādio uel cena debet uicissim comedere & bibere multi-
 plicādo uices bibitionis: sed pro q̃libet uice parū potus sumere: & fa-
 cere nō debet quēadmodū bruta: q̃ totū cibū capiunt: & postea bi-
 būt: qā si potus melius cibo pmiscet': & cibus exinde reddit' remolli-
 tus & digestionis capacior. & circa istud est sciendū qđ triplex est
 potus. s. pmixtius delatiuus: & sitis sedatiuus. Istud at qđ dictū ē:

intelligēdū est de potu p̄mixtiōe ciborū: iste. n. potus debet uicissim
recipi cū cibo. & saluo meliori iudicio non debet iste potus differri
usq; ad finē comestionis nec debet expectari sitis. Et iste potus maxi
me cōpetit qñ sumunt cibaria actualiter sicca uel uirtualiter: sicut
patet in laborātib⁹ comedētib⁹ panē siccū. Sed potus sitis sedatiuus
regulariter & in hoībus bñ dispositis debet differri usq; ad finē co
mestiois: tūc. n. est uera sitis pp̄ estuationē cibi calidi & sicci. Nō. n.
multū rōnabile ē q̄ simul urgeat sitis & fames: q̄ sūt appetitus cō
trariorū. Et debet iste pot⁹ dari secūdū plus & minus secūdū q̄ ma
ior uel minor est sitis. Potus uero delatiuus maxime cōpetit cōpleta
prima digestiōe regulariter: & parā añ horā suscipiēdi aliū cibū se
quētē. Et talis potus spāliter cōpetit qñ cibaria primitus sūpta fue
rint grossa ī substācia. nec debet expectari sitis ad talē potū suscipiē
dū. nā talis potus p̄parat stomachū ad suscipiēdū cibū sequentē &
iuuat trāsītū cibi ad epar a stomacho: nec debet talis pot⁹ eē magne
q̄tītatis ut cito possit digeri. Añ. n. eius digestiōe nō trāsīt ad epar:
Et istud uerū ē nisi talis potus delatiuus fuerit aq̄. ī q̄ nō oportet ex
pectare digestiōe añ penetrationē ei⁹ ad epar. Regularitar aut po
tus cōueniēs delatiuus aut ēt p̄mixtiuus nō debet eē aq̄: sed uinū uē
aliqd p̄portionabile uinō. puta ceruisia uel cerasia: uel pomeriū uel
mellicratū uel aliqd sile q̄b⁹ oib⁹ uinū ē melius. Sciēdū scđo q̄ q̄to
cib⁹ ē grossior & siccior & frigidior: tāto pot⁹ p̄mixtus & delatiuus
debet eē maior: & ecōuerso quāto cibus est calidior subtilior & hu
midior: tāto potus delatiuus & p̄mixtiuus debet eē minor. Et quan
to cibus est grossior & frigidior & digestioni inobediētior: tāto ui
nū p̄mixtiuū uel delatiuū debet eē subtilius & fortius. Et quāto ci
bus est subtilior calidior & digestibilior: potus debet eē debilior: uel
uinū debilius. Vñ fortius uinū bibēdū ē tā cū carnibus bouinis q̄
pullinis: & fortius bibendum ē cū piscibus q̄ carnibus regulariter.

Secundum documentum est q̄ sumens ouum debet ipsuū sumere
quando est molle & nouum: cuius causa dicta est supra.

Hic ponitur unū
notabile documentū Pisam laudare decreuimus ac reprobare
de piscis: & ē q̄ pisa Pellibus ablatis est bona pisa satis
aliquo mō laudatur: Est inflatiua cū pellibus atq; nociua,
& aliquo mō uitupe
rantur. Laudant̄ .n. qñ comedunt̄ ablatis corticib⁹. Vitupant̄ uero
qñ comedunt̄ cū corticibus & pellibus: q̄a tūc sunt inflatiua. Et er
go nō ē artificiale ea comedere simul cū cortice q̄a medullarū & cor
ticū nature discordant. Alterq; .n. laborat ut soluat & exat: alterq; ob
uiat ut cōstringat: ut dicit Isaac ī dietis uniuersalibus: q̄re ī corpe fit
motus agitatiuus inducēs torturā & īflationē. Et istud nedū uerita
tē hēt de piscis: uerū ē de oīb⁹ leguminibus: sicut fabis faceolis: len
tulis & similibus. Et spāliter de hñtib⁹ multū corticē sicut fabe &
cicera nigra: cortex ē in oībus ō p̄ioris nutrīmēti quā medulla. Et
circa istud est sciendum q̄ est una maneries pisorū alborū rotundorū
hñtiū corticē exteriorē ualde paucū & subtilē: & ista pisa securius
pnt̄ comedi cū cortice q̄ alia: quis melius sit q̄ depurent̄ a cortice.
Et q̄a dictū p̄cedēs ueritatē hēt de oībus leguminibus: Sciēdū ē q̄
legumina recētia minus habēt de cortice: & in eis minor diuersitas
est inter corticē & medullā & facilius digerunt̄. Et iō dicunt aliq̄ q̄
magis cōpetūt corpib⁹ sanis: sed nō est ita q̄a legumina recētia sūt
plurimarū supfluitatū & corruptibilioris substātie: q̄re minus cōue
niūt corpibus sanis. Et iō pro ueritate tenēdū est q̄ legumina sicca
depilata a cortice exteriori sunt saniora quā recētia nō depilata: sed
uiridia sunt saniora siccis nō depilatis. Sciēdū ulterius q̄ q̄a oīam
leguminū substātia est inflatiua & difficilis digestionis & eorū nu
trimētū malū nō cōpetit ī regimine sanitatis: sed brodiū siue deco

ctio ipsorū cōueniēs est: q̄a eorū decoctio uētris est subductiua. i. laxatiua. urine puocatiua: & uenarū deopilatiua: uñ satis cōuenit t̄p̄ibus in q̄b⁹ hoīes utunt^r cibis grossis & opilatiuis: puta t̄p̄e ieiuniorū. In isto. n. brodio siue ī ista decoctione cōueniēter facta nō sunt nocumēta q̄ sunt ī substātia: uñ in ea nō ē īflatio: nec difficultas nutritionis & digestionis: nec malicia nutrimenti. Fit aut̄ ista decoctio p̄ istū modū. In sero. n. ponunt^r cicera uel pisa in aq̄ feruētī & in eadē longo t̄p̄e manib⁹ cōfricant^r. deinde p̄dicta aqua tota nocte tēpet^r: & in eadē sequētī nocte buliant duabus uel tribus bulitionibus: & postea colēt^r & colat^r a referuet^r: & appropinquāte hora refectionis p̄paret^r cū cynamomo & croco & aliquātulū uinū addat^r: & deīde unico feruore buliat & spumet^r ī p̄cipio refectionis. Et brodiū seu parenta cicearū & pisorū rotundorū alborū est melius & cōuenientius & nature amicabilius: & similiter eorū substantia.

Hic ponunt^r q̄dā

Lac ethicis sanū caprinū post camelinū.	documenta circa electionē lactis. Primū
Ac nutritium plus omnibus est asininū.	est q̄ lac caprinū est
Plus nutritiū uaccinū sic & ouinum	sanū ethicis. i. cōsū-
Si febrat caput & doleat nō est bene sanū	ptis & maceratis uñ
habētibus febrē ethicā. Et istd̄ uult Aui. ii. can. c. de lacte dicēs. Lac	
caprinū & lac asininū sunt bona ethice. Et idē uult. iiii. trac. in. c. de	
rememoratōe medicinaꝝ humectātū ethicos. Et rō ē est: q̄a lac ca	
primū est tempatum scđm Aui. ii. cano. c. de lacte: & etiā multi nu-	
trimētī: ut uult hic tex. Et post istud lac ualet camelinū. Istud. n. sub	
tilē est multe aquositatis & humiditatis: q̄re pōt humectare eos: ueꝝ	
est tñ q̄ istud lac pp̄ suā nīmiā humiditatē parē nutrit: q̄re min ⁹ eis	
cōuenit quā caprinū: istud tñ lac camelarū: & maxime nouiter setarū	
cōfert ydropisī ualde & patiētibus dolorē in epate: & renouat epar	

secūdū Aui.ii.can.c.de lacte.Secūdū documentū est q̄ lac asinū
plus ceteris lactibus ethicis cōuenit.Et istud uerū ē cōpando lac asi
nū ad lac aliorū brutorū:q̄ lac asine declinat ad frigiditatē & hu/
miditatē:& est subtilius & citius penetrās & tardius coagulabile q̄
lac aliorū brutorū secūdū Gal.vii.de ingenio.c.vii. Et istud idē uult
Aui.in.iiii.loco p̄alle.dicēs.Et nō ē lac post lac mulieris sicut lac asi
ne.Et prius dicit.Et p̄prie lac asine eradicať ethica si fuerit ei eradi
catio.Cōparādo tñ lac asine ad lac mulieris minus conuenit.Lac.n.
mulieris sugēdo sumptū cōueniētius est oībus:ut uult Auic.in.iiii.
loco p̄alle.Et rō est:q̄ lac humanū siue muliebre subtilius est frigi/
dius & humidius:& nature humane magis siſe:uelocius penetrans:
citius digestū & magis nutriēs.Et debet istud lac dari ethicis q̄tum
possibile ē mulieri magis p̄prie lectū iſirmi & ei p̄tinus sine mōra ad
ministrari ne ab aere corrumpat̄.Et circa istud sciēdū est q̄ non sp̄
cōuenit ethicis lac mulieris aut asine:īmo ī aliquibus casib⁹ lac aceto/
sum siue ebutiratum est utilius ethicis quam lac mulieris aut sine.
Quorū primus est qñ cū ethica est solutio uētris.Secūdus est qñ est
suspicio de coagulatione lactis ī stomacho uel de ardore uehemētis
febris.uel q̄ stomachus de se est colericus ut lac ī colerā cōuertat.
Tertius est qñ cū ethica cōpilat̄ putrida p̄cipue qñ ī iteriorib⁹ nō
fuerint multe opilationes.Nā lac acetosū restringit uētrē:& nō faci
liter colerizat̄:q̄ priuatū ē butirositate:p̄ quā faciliť lac iſlāmat̄:
nec ī putrida febre:q̄ cito putrescit p̄ eadē cām. Quartus ē si sto
machus fuerit sordidus:tūc.n.lac ī eo facile corrumpit̄. Quintus si
ethicus abominet̄ lac dulce & itegrū : & nō acetosū siue ebutiratū.
Tertiū documētū est q̄ lac uaccinū & ouinū sunt magis nutritiua:
q̄ pinguiora & grossiora sunt aliis:ut dicit Aui.ii.can.c.de lacte.Et
ibidē de lacte uaccino dicit lac oīs aīalis cuius p̄gnatio p̄lixior est
p̄gnatione mulieris est malū:q̄ p̄p̄ p̄portiōabile est illud qđ p̄ximū

est sicut uaccinū. Ra. uero ī almā. c. de lacte dicit. Vaccinū. n. lac oī
lacte cuiusq; aīalis alteri⁹ grossius iudicat^r: qđ ēt oibus sui corpib⁹
pinguedinē adipisci uolētib⁹ cōueniētius existit. Quartū documē
tū est qđ lac nocet hñti febrē & dolorē capitis. Cui⁹ cā dicta ē supra
ibi. p̄fica poma pira.

Lenit & humectat soluit sine febre butirum Hic autor ponit
pprietates butiri q̄s
ipm īducit ī corpore humano. Prima ē qđ butir⁹ lenit uētrē siue mol
lificat atq; lubricat: hanc pprietatē facit sua unctuositate. Secūda
pprietas ē qđ butir⁹ est humectatiuū: qā ex melioribus ptibus lactis
cōpositū est & ita sibi cōuenit humectare sicut & ipsi lacti a quo ex
trahit^r. Tertia est qđ soluit uētrē. i. est puocatiuū secessus: & hoc lac
facit: qā lubricitatē īducit ī testinis. Et istas pprietates eius ēt ponit
Aui. ii. can. c. de butiro. Et īducit butir⁹ istas tres pprietates ī corpe
nō febricitātē. Nociuū tñ est corpi febricitātē: qā butir⁹ sola unctuo
sitate de facili īflāmat^r: & ī febricitātē calorē augmētāt. Circa istud
sciendū qđ licet butir⁹ inducat p̄dictas pprietates rōne tñ sue nimie
humiditatis & unctuositatis nō cōpetit uia cibi spāl^r ī q̄titate nota
bili. Primo. n. si q̄s eo utat^r ī q̄titate notabili abominationē īducit &
facit cibū supnatare ī orificio stomachi: & uentrē plus debito laxat
& uomitū īducit. Nullo ergo mō butir⁹ est comedēdū uia cibi ī q̄ri
tate notabili: & spāl^r nō comedat^r post alios cibos: sed ad cōdimētū
cibarior⁹ satis cōuenit.

Incidit atq; lauat penetrat mūdāt quoq; se⁹ Hic ponunt^r. iiii.
pprietates seri. i. aq̄
lactis: quar⁹ prima ē qđ se⁹ est icisiuū siue subtiliatuū. Secūda ē qđ
est lauatiuū. i. absterſiuū. Tertia est qđ est penetratiuū: & ista seqtur
ex prima. Quarta ē qđ se⁹ est mūdificatiuū. i. solutiū siue purga
tiuū. Et tres istaz pprietatū narrat Aui. ii. can. c. de lacte: dicēs qđ aq̄

eius. s. lactis est subtiliatiua lauatiua & solutiua & i ipsa nō est mor-
dicatio. Ra. uero in almā. dicit q̄ serū colerā rubeā expellit: scabici
quoq; atq; pustulis: nec nō eis pustulis q̄ in facie nascunt̄. hystericie
etiam: atq; ei cui fortis uini potus nocuit. auxilium prebet.

In hoc tex. autor

duo facit. Primo po-
nit. iiii. pprietas ca-
sei: Quare prima est
q̄ caseus ē frigid⁹. i.

Caseus ē frigidus stipās grossus quoq; dur⁹

Caseus & panis bonus est cibus hic bñ sanis

Si nō sunt sani tunc hunc nō iungito pani.

frigide nature & istud itelligēdū est de caseo recēti: q̄ est frigidus &
humidus: & nō de ueteri q̄ est calidus & siccus. ut uult Aui. ii. ca. c.
de caseo. uel pōt itelligi de caseo q̄ fit ex sola coagulatiōe lactis absq;
alicuius alterius rei cōmixtione. Repit̄. n. caseus calide nature cale-
faciēs stomachū ac linguā mordicās ex cōmixtione rerū sibi admix-
tarū: sicut est aliq̄s caseus uiridis q̄ si i magna quātitate sumat̄ mul-
tū calefacit corpus. Secūda pprietas est q̄ caseus est stipās. i. cōstipa-
tius siue dur⁹ uētrē efficiēs. Et istud maxime hēt ueritatē de ueteri
& multū coagulū hñte. Tertia est q̄ caseus est gtossus. i. gross⁹ hu-
moris gnati⁹: q̄ ueritatē hēt de oī caseo: q̄a oīs caseus ex grossio-
ri & terrestriori pte lactis fit. Quarta est q̄ caseus est durus. i. duri-
cism uētris efficiēs. Et ista pōt eē eadē cū secūda. Deinde dicit tex.
q̄ caseus quis solus sūptus sit isanus: ex quo male digestionis est. ut
p̄dictū est: tñ si in modica q̄titate misceat̄ panis: cū ipso pane digesti-
bilis fit. alias nō: & istud ueritatē hēt in corpore sano. in egro at̄ nō.
Et de caseo prius dictū est ibi. Nutrit & impinguat.

In hoc passu au-

tor fingit psonā lo-
quētē i spē casei cō-
tradicētes usū casei

Ignari medici me dicunt esse nocuum

Sed tamen ignorant cur nocumenta feram

Languenti stomacho caseus addit opem.

q̄ nō debet primo totū cibū sumere:& postea potū.Et istū uersum
primū aliq nō hñt:qa reuera idē uersus i forma prius expositis est:
Secūdū documētū est qđ inter duas comestionis sicut inter prādiū
& cenā debemus p posse potū euitare:& hoc si cibus sumptus i sto
macho nondū fuerit digestus:nisi magna necessitas assit: qa talis po
tus sumptus ipedit & iterrumpit digestionē cibi prio sumpti: cibū
facit indigestū de stomacho descēdere:atq̄ appetitū deiicit circa ci
bū in cena sumēdū & corpus grauatur:& ad dispositionē i q̄ hō neq̄
sanus neq̄ eger est inclinatur siue ad dispositionē puenientē febrem.

Hic autor innuit

qđ cena debet incipi Vt uites penam de potibus incipe cenam
a potu.Et aliq expo
nunt metrū istud.Si tu uis uitare penā.i.infirmitatē: prius potes in
principio cene anteq̄ comedas:sed ista expositio nō ualet qa secūdū
medicos regularius est a cibo cenā incipe quā a potu.Et quāuis iste
liber directus sit anglicis:ipsi tñ hāc sniam nō obseruāt: qa regulari
ter q̄cūq̄ hora diei potū sumūt pponūt morsum panis:io aliter pōt
exponi uersus iste accipiēdo potū p cibo liqdo & facile digestibili:
sicut accepit Ipo.potū.ii.pti.ampho.ibi:facile ē repleri potu quā ci
bo:ita qđ sensus istius uersus sit q̄ melius ē cenā incipe a potu.i. ci
bo liqdo & facile digestibili:Cuius rō est qa si cibus liqdu & facile
digestibilis post sumat cū i nocte supueniēte fortificet calor dige
stiu⁹cib⁹ liqdu & facile digestibilis lōgo tpe erit digestus añ gros
sum & difficulter digestibilē:& cū nō poterit hñe exitum pp cibum
grossum nōdū digestū nimis aduret:uel si exeat grossum secum ra
piet cibū nōdū digestū plene.Melius est ergo ut iste cibus liqdu &
facile digestibilis prius sumat ut tpe quo digestus sit exitū hēat nul
lo repugnante:

Hic autor ponit

Singula post oua:pocula sume noua

Post pisces nux sit: post carnes caseus assit aliqua documenta.
 Vnica nux pdest: nocet altera: tertia mors est Primū est post sumptionem cuiuslibet
 oui recētis suppe & mollis debemus sumere potū: maxime haustū
 uini: cuius cā pōt eē: qā ouū recēs & molle est optimi nutrimenti &
 facilis digestionis: & est de his q̄ ī modica q̄titate multū nutriunt: &
 p̄cipue eius uitellus: ut dictū prius ibi. oua recētia: sic ergo uinū qđ
 est amicū. nature facit qđ ouū auidius ad mēbra trahit & ad eius pe
 netrationē iuuat: & cā alia ēt pōt eē: qā ouū tarde p mery descēdit:
 potus ergo uel uinū iuuat eius descēlū. Secūdū documētū est post
 comestionē pisciū debem^s sumere nuces loco casei: qā nux sua sicc
 itate impedit generationē fleumatis qđ generari solet ex piscib⁹: &
 hinc est qđ in q̄dragesima ultimo dant^r nuces. Tertiū documētū est
 qđ post comestionē carniū debemus sumere caseū & nō nuces: qā
 nuces nimīū exsiccarēt: & caseus nō: sed facit cibū descēdere ad fun
 dū stomachi quo uiget digestio: & istud est uerū de caseo mediocri
 inter ueterē & nouū. Deinde subdit tex. ī ultio uersu qđ unica nux
 : s. nux muscata pdest nature humane & p̄ficua est: qā bonū odorē
 oris efficit uisum cōfortat: & sili^r epar: splenē & stomachū: & maxi
 me os eius: scđm Auic. ii. cano. c. de nuce muscata: sed altera. s. nux
 auellana uel cōis nocet. Auellana qđē qm̄ instatiua est & generatiua
 uentositatū in uētre inferiori & facit zoda & tarde est digestionis &
 excitat uomitū: ut hēt Aui. ii. cano. c. de ea. nux uero cōis: qā ēt facit
 zoda & difficilis est digestionis & mala stomacho & hoc calido pp
 eius caliditatē. sed tertia nux. s. nux baliste est mors. i. mortē īferēs:
 qā p balistā hoīes īterficiunt^r. Vel pōt istud itelligi de nuce mechel q̄
 secūdū Aui. ii. can. est uenenū stupefactiuū quare mortifera est.

In hoc primo uer
 Adde potum piro: nux est medicina ueneno su autor dat unū do

cumētū dicēs . Fert pira nostra pirus:sine uino sunt pira uirus
q̄ nos debe/ Si pira sunt uirus:sit maledicta pirus.
mus post esū Si coquas antidotū pira sunt:sed cruda uenenum
piroz sumere Cruda grauāt stōachū releuāt pira cocta grauātū.
potū. s. uinū: Post pira da potum:post pomum uade fecatum.
cuius cā suffi

ciēter dicta est prius:q̄a pira sunt generatiua uentositatis:& de pro
prietate colicā inducētia & sanguinē aquositate replētia:& ergo cū
eis debet potari uinū:& maxime forte & calidū qđ est uentositatū
carminatiuū & aquositatū cōsumptiuū q̄s inducūt pira. Secūdo di
cit tex. q̄ nux ē medicina ueneno. i. remediū cōtra uenenū: ut prius
dictū est ibi. Alea nux ruta. Deinde in secūdo & tertio uersibus in
nuit q̄ pira sumpta sine uino sunt uenena. i. nature recentia pp cām
dictā i primo uersu. Verū est tñ q̄ pira nō sunt uirus. i. uenenū sim
pliciter: q̄a si sic comestio eoz mortē iduceret:& pirus ea portās cēt
maledicta. Deinde i q̄rto uersu autor inuit q̄ pira cruda sunt uene
nū. i. nocumētū inferētia: q̄a faciūt ebullitiōē humoz: colicā flcu
mata & scabiem: si tñ ipsa coquānt sunt anthidotū. i. medicina mō
quo dictū est supra cū uino & maxime ē post alios cibos sumpta:
q̄a sic iuuant ad expulsione fecū. Deinde in q̄nto uersu dicit q̄ pira
cruda grauāt stomachū: q̄a ipm impediunt a digestione & inflatiua
sunt: sed pira cocta releuāt stomachū grauātū:& disponūt ipm ad
suā naturalitatē. Et in ultimo uersu subdit duo. Primū est q̄ nos de
bemus post pirū sumere potū ppter causam prius dictā. Secundū
est q̄ post esum pomi debemus ire fecatū. idest ad secessum:& secū
dū Aui. ii. can. c. de pomis: poma dulcia & acetosa quādo in stoma
cho inueniunt humorē grossum quādoq; deponunt ipsum in ege
stione. Ratio tamē textus potest esse: q̄a poma multū inflatiua sunt
uentositatem generantia: que in secessu emittetur.

Cerasa si comedas tibi confert grādia dona Hic ponunt.iii:
Expurgant stomachū:nucleus tibi tollit. cōmoda ex esu cera
Et de carne sua sanguis eritq; bonus soꝝ pueniētia. Pri/
mū est q; cerasa ex/

purgāt stomachū:& istud scdm quosdā ueꝝ est qñ simul cū eis nu/
clei terunt:qa simul hñt qñdā uim abstersiuā ac mūdificatiuā.Secū
dū est q; nucleus cerasoꝝ. i. arillus hēt uirtutē frāgendi lapidē renū
uel uesice si siccus sumat uel ex eo fiat lac. Tertiū est q; caro ceraso/
tū est generatiua optimi sanguinis & cōfortās ac īpinguās:& istud
expimentū cōprobanť:qa uidemus passerēs q; sunt aues multū co/
medētes cerasa q; tpe cerasoꝝ hñt epata multū maiora quā alio tē
pore:signū igit̃ est:q; magnificāt epar & cōfortāt:circa illud est nō
tādū qd' duplicia sunt cerasa. s. grossa & parua. Grossa at̃ adhuc du/
plicia. s. dulcia & pontica. Oīa dulcia & parua sunt insana de facili
corruptibilia ac ī corpibus faciētia uermes:grossa pōtica dicunt̃ ci/
na:& illa sunt adhuc duplicia:qñdā sunt rubea & mollis carnis:& ta/
lia debēt recētia comedi & ī principio mense:& hñt uim abstersiuā
stomachi atq; appetitū incitādī:alia sunt cina nigra & grossa satis
dure carnis & iter cetera maxime pōtica:& ista debēt comedi in fi/
ne prādii siue cene:cuius cā est:qa ista sua pōticitate qñ ī fine mēse
sumunt̃ claudūt orificiū stomachi:quo clauso digestio melior ac ue/
locior fit.

Hic ponunt̃ due Infrigidāt laxant multū prosunt tibi pruna
utilitates pueniētes
ex esu prunoꝝ. Prima est qd' pruna infrigidāt corpus:& iō portega/
lenses ī calida regiōe existētes ī decoctione suarū carniū semp cōmi/
scēt pruna:& maxie damascena. Secūda est qd' pruna laxāt uētrē:
& hoc est ppter eoꝝ humiditatē & uiscositatē scdm Gal. ii. alimen.
Et istud est ueꝝ de prunis maturis. In crudis. n. q; non sunt matura

est stipticitas & eorū nutrimentū est paucū: ut dicit Auic. ii. can. c. de
eis. Et ista secūda utilitas licet etiā multū cōueniat prunis damasce
nis sicut est prima: maxime tñ cōuenit prunis armenis. i. deportatis
ex terra armenia: qā meliora sunt oībus & uehemētius soluētia se/
cūdū Aui. loco pāl. & pro maiori declaratiōe istarū utilitatū. sciēdū
est qđ pruna matura sunt usu & nō imatura: pruna aut magis na/
ture cōueniētia sunt illa q̄ sunt figure oblōge habētia carnē paucā
& durā aliq̄lē siccitatē declinātia & corticē exteriorē tenuē: & debēt
esse ī sapore nō uere dulcedinis: sed debet eē eorū dulcedo attinēs ali/
cui acedini: & hmōi sūt pruna damascena: talia. n. pruna ifrigidāt
ut dictū est: sunt aut multe alie maneries prunorū quorū usus nō est
approbādus: sunt et qđā prunella siluestria parua q̄ crescūt in siluis
& nō sunt laxatiua: sed uētris restrictiua & ex is aq̄ q̄ uētris restri/
ctionē facit: debēt aut pruna q̄ sumunt pp uentris laxationē primo
poni in aq̄ frigida: tūc. n. pfectius ifrigidāt & humectāt: & colerā q̄
inueniūt lubricando soluūt: & sic stomachus melius disponit ad ci/
bū recipiēdū: & est diligēter notādū qđ pruna humida recētia sunt
magis alteratiua quā sint peioris nutrimenti & pluriū supfluitatū:
sed pruna sicca magis cōfortāt: & melius nutrimentū dāt corpori:
& sicut dictū est de prunis sic suo mō itelligat de cerasis: uerū tñ est
qđ cerasorū humiditas est subtilior & minus uiscosa: uñ minus nu/
triant quā pruna.

In hoc passu tria
ponunt documēta.
Primū est qđ mustū
est bibēdū cū psicis:

Persica: cū musto uobis datur ordine iusto
Sumere sic ē mos nucibus sociādo racemos
Passula nō spleni: tussi ualet: est bona reni

uel psica comedenda sunt cū musto. Cā prime ptis est: qā mustū est
calectiuiū & ebullitionē faciēs ī corpe nro: hanc aut ebullitionē &
calectiōnē phibēt psica sua frigiditate: cā secūde ptis est: qā psica

sunt multū frigida & corpus multū ifrigidātia: ergo sup oīa debet
bibī illud uinū qđ plus calefacit. Illud aut ē mustū qđ scit expien/
tia. & de ordine comedendi p̄fica multis & aliis dictū est prius ibi:
Persica poma pira. Secūdū documētū est qđ racemi debēt comedi
qñ comedunt nuces & maxime antiqui & sicce: recētes. n. nuces sa/
ne sunt p se sed antiq sicce nimīū exsiccāt: & pp eorū unctuositatē
de facili iflāmationē ī corpe iducūt: q̄re cū eis comedi debēt racemi
q̄ resistūt iflāmationi & exsiccatiōi cū humectēt: & de nucibus am/
ple dictū ē ibi: Allea nux ruta. Tertiū documētū qđ passula. i. uua
passa nocet spleni: q̄a inducit opilationē eius sed uua passa utilis est
renibus: q̄a ex quo ipsa est urine puocatiua: ipsa est lauatiua renum
ex multa. n. aquositate ad renes ducta ipsi renes mundificant: & de
uuis passis siue passulis ē dictū est supra ibi: nutrit & impinguat.

Hic ponunt due
Scrofa tumor glādēs sic⁹ cataplasmate cedit utilitates pueniētes
Lunge papauer ei cōfracta foris tenet ossa. ex emplastratiōe si
cuū. Prima est q̄ si

cus decocte ī aliquo liquore: uidelicet ī aq̄: & tūc supposite cū humi
ditate curāt istas tres egritudines. s. scrofulas glādēs & tumores: per
scrofulas intelligunt iflatiōes sub mēto circa collū & dī scrofula a
scroffa: qđ idē est qđ sus siue porca: uel q̄a ista egritudo multū acci
dit porcis pp gulositatē eorū: uel q̄a eius figura secūdū plurimū assi
milat porcis ut uult Aui. in. iiii. trac. ii. c. de scrofulis: p glādēs uero
intelligunt apostemata q̄ cōiter solēt accidere sub ascellis & in īgui
nibus. & p tumorē pnt itelligi iflationes in q̄libet pte corpis: Vñ p
istis apostematib⁹ curādis & maxime maturādis debet decoq ficus
in aq̄ & ipsi aq̄ debet cōmisceri modicū aceti ut acetum iuuēt pene
trationē uirtutis ficus: & decoctiōe facta debēt teri ī mortario: & de
inde misceri cū modica aqua cū qua bulite sunt: Vñ cathaplasma

pprie ē medicina facta ex aliqua re & succo eius iuxta illud metrū
tūc cathaplasma facis cū succū pomis & herbā. Secūda utilitas est
q̄ ficus cū papauere cataplasmate retinēt ossa fracta: & debēt deco
qui insimul cū aq̄ absq; appositione acetī: & debent simul teri: & ad
di eis aq̄ decoctiois earū & tūc supponi: & cā istius pōt eē qa papa
uer est stupefactiuū: & p̄ illud tollit̄ dolor q̄ accidere solet ī fractiōe
ossiū: & puocat somnū: ficus silr facit moueri humiditates ad exte
riora: q̄bus humiditatibus ad ossa motis: ossa pnt̄ retinere ad nascē
tiā: nūq̄ tñ uere cōtinuari. Aliq̄ tñ textus hnt̄ loco tenet trahit: & tūc
sensus est melior: Vñ papauer est triplex. s. albū nigrū & rubeū: ru
beū aut̄ est siluestre & uenenosum & crescit in bladīs & iuuenes so
lent terere flores & facere in caustum ex ipsis floribus.

Hic ponunt̄ due
opationes ficuū. Pri Pediculos uenerēq; facit sed cuilibet obstat:
ma ē q̄ ex comestio
ne ficuum sequit̄ multitudo pediculorū ī corpibus hūanis: & istud
maxime ueritatē hēt de ficubus siccis: ut dicit Aui. ii. can. c. de ficu
bus. Et cā scdm̄ eū ibi: est pp̄ maliciā & corruptionē hūoris genera
ti ex eis: & alia cā ēt pōt eē: quia ficus puocat multū sudorē: ex quo
sequit̄ generatio pediculorū. Secūda opatio est q̄ ficus incitant ap
petitum cocundi: quia generant uentositatem q̄ iuuat ad erectionē
uirge: & silr sunt multarū superfluitatum & sperma augmētantes.

Hic ponunt̄ due
utilitates esculorū. Multiplicāt mictū uētrē dāt escula strictū
Primū est q̄ multi Escula dura bona sed mollia sunt meliora
plicāt mictū siue uri
nā: cuius cā pōt eē: quia indurāt feces: & sic aquositas fecū ē cā mul
titudinis urine. Vel pōt sumi cā silis illi q̄ sumit̄ ex illo āphorismo.
Vrina nocturna multū facta: modicū secessum sercat ī die: & ecō

uerso: q̄ multas habuit cameras nocturnas de mane hēt paucam uri-
nā cuius cā ē: q̄a si multa fiat digestio multū de humiditate q̄ transi-
re deberet ad uesicā s̄il' cū ea exit: & si urina fiat multa: multū de hu-
miditatibus q̄ trāsire deberēt cū egestiōe & cā magnificare cū urina
euacuant'. Secūda utilitas est q̄ escula cōstipant uētrē: & istud acci-
dit pp̄ eorū ponticitatē & stipticitatē: ex quo ifert text⁹ q̄ escula du-
ra sunt bona: & hoc q̄a cōstringūt uētrē: & ergo p̄sunt uētri nimiū
laxato: sed mollia escula sunt meliora duris: q̄a nutriūt & minus uē-
trē cōstipāt: & circa istud ē sciēdū qd' escula minus cōpetūt nutri-
mēto: quā poma pira p̄fica ficus & filia: quod satis oñdit austeritas
saporis eorum & duricies substantie eorū postq̄ in arbore maturata
sunt: & ergo ex his parum debet comedi: & magis recipi debēt uia
medicīne quam cibi: & quia uirtus eorū est stiptica ualde satis cōpe-
tunt in fluxu uentris: & q̄a escula in arbore non mollescūt mollicie
sufficientem ad esum: ideo anteq̄ comedatur remolliātur: & tūc sūt
magis delectabilia gustui & minus stiptica.

Hic ponunt' tres

Prouocat urinā mustū cito soluit & inflat. proprietates musti: q̄
rum. Prima est quod

mustū puocat urinā cuius causa est: q̄a in musto sunt partes terre-
stres nitrose mordicātes uesicā cū ad eā ueniūt: & pp̄ earū mordica-
tionem uesica citius nitit' eas expellere & ipsum mustum: & ista p̄-
prietas itelligēda de mustis hñtib⁹ feces mordicātes sicut musta plu-
rima renēsia: quia musta hñtia feces grossas nō mordicātes sed ma-
gis opilātes īpediūt urinā sicut prius dictū ē ibi īpedit urinā. Secū-
da est quod mustū cito soluit uel laxat uētrē pp̄ eandem cām dictā
in prima p̄prietate. Tertia est quod est inflatiuum pp̄ ebullitionem
quam facit in corpore ex qua pueniunt uentositates. Et cause istarū
duarū p̄prietatum dictē sunt prius ibi īpedit urinam.

In hoc textu au-
tor duo facit. Primo
pōit octo pprietates
ceruisie q̄z. Prima ē
qđ ceruisia facit in
corpore nō grossos
hūores: & istud ma-

xime hēt ueritatē respectu uini: & diuersificat ceruisia in generādo
grossos hūores ex pte suorū cōponētīū: nā ceruisia ex grossiori sub-
stātia grossiores hūores generat: & ex minus grossa minus grossos.
Secūda est qđ ceruisia augmētāt uires: & istud est intelligēdū de cer-
uisia ex optimis granis cōposita: q̄ plurime decoctiōis est: cuiusmo-
di est ceruisia ostiēsis: ista. n. multū nutritiua ē: & ergo uires augmē-
tat. Tertia est qđ augmētāt carnē: & istud puenit pp multā eius nu-
tritiōē. Quarta est qđ multiplicat sanguinē eadē de cā: & iste tres
ultime pprietates hnt ueritatē de ceruisia antiqua multū decocta &
de optimis granis composita. Quinta est qđ puocat urinā. Sexta ē
qđ laxat uētrē & iste due pprietates maxime hnt ueritatē de ceruisia
clara multū lupulēta. i. ī qua plurimū lupuli iponit: cuiusmōi ē cer-
uisia hāburgēsis qđ puocat urinā & laxat pp lupulū: ipsa tñ nō ualet
debilia cerebra hntibus: qā tales de facili incbriant pp multitudinē
lupuli. Septima ē qđ inflat uētrē: & istud hēt ueritatē de ceruisia mo-
dica decoctiōe cocta: cuiusmōi est coyta holādie q̄ maxime inflat &
opilat: & ppterca plurimū ipinguat. Octaua est qđ ceruisia modicū
infrigidat: cuiusmōi est ceruisia holādie brabācie hannonie & flan-
drie: & illa q̄ cōis hō utit: & ista pprietas maxie ueritatē hēt respe-
ctu uini: & circa istud est sciēdū qđ ceruisia pōt fieri ex auena & or-
deo & ex frumēto. & secūdū qđ fit ex alio & alio grano est alterius
& alterius cōplexiōis: q̄. n. fit ex ordeo plus attinet frigiditati: qā or-

Grossos humores nutrit ceruisia: uires.
Prestat: & augmētāt carnē: generatq; cruorē
Prouocat urinā: uētrē quoq; mollit & inflat
Infrigidat modicū: sed plus deficiat acetū
Infrigidat macerat. melā. dat sp̄ma minorat
Siccis infestat neruos & impingua siccāt

deū est frigidū. Quē autē fit ex ordeo & auena minus opilat & minus generat uēositates & minus nutrit: & q̄ fit ex frumēto plus attinet caliditati & magis nutrit: & magis opilat: & quanto ceruisia est grossior: tāto est deterior: & q̄to subtilior tāto melior: & ulterius est sciēdū qđ pessima ceruisia est q̄ fit ex reb⁹ inebriātib⁹: puta ex grano qđ noiāt loliū: & q̄a ista maxime dolorē capitis generat & neruos ledit: deinde ponit textus qnq; pprietates aceti: Quare prima est qđ acetū exsiccat: dicit. n. Aui. de eo. ii. cano. qđ est fortis exsiccationis: & ppter ea medici p̄cipiunt tpe pestis uti aceto cū cibo & similiter cū potu: dicit. n. Auic. in. i. in. c. viii. doc. v. aceto p̄terea in cibo & potu uti in pestilētia est nocumēti ipsius securatio. Secūda ē qđ acetū infrigidat pprietate q̄ in eo est. Tertia ē qđ macerat. i. facit hoīem macrū: & rō est q̄a exsiccat: & istud maxie ueq; ē de aceto in ieiuno stōacho sūpto: ut uult Aui. in. i. doc. iiii. c. v. de extenuatiōe crassi. Veq; est tñ qđ assiduus usus aceti: maxie in ieiuno: multa inducit incōmoda: uisum debilitat: pectus offendit: tussim cōmouet: stomachū & par ledit: neruos & iūcturas uehēmēter opprimit: has arteticis dolorib⁹: tremorib⁹: & paralixibus uexās. Quarta est qđ acetū generat melācolia eo qđ humores infrigidat & exsiccat. Quinto ē qđ acetū minorat sperma: ppter ea q̄a exsiccat: infrigidat: & macerat: & istas pprietates aceti ponit Rasi. in almā. dicēs acetū frigidū ē & siccū: & qđ maciē efficit & uires destruit: sperma quoq; minuit & colerā corroborat nigrā: rubeā uero colerā & sanguinē debilitat: cibosq; qbus admiscet subtiliat: deinde in ultimo uersu autor subdit tria. Primū ē qđ acetū nocet macris: & rō est: q̄a acetū exsiccat: & sic addit in macredine: simile. n. additū suo simili facit ipsum furcre: & etiā oīs cōplexio lapsa per cōtrariū medicat: & per simile deteriorat. Secundū est qđ acetū nocet neruis: ut dicit Auic. ii. can. .c. de eo. Tertium est quod acetum macerat: ut dictum est.

In hoc passu po-
nunt primo tres uti-
litates rape tpeate co-
cte:& unū ei⁹ nocu-

mētū. Prima utilitas est q̄ rapa iuuat stomachū: q̄a bñ digerit a sto-
macho: nec ipse ea grauatur. Secunda est q̄ rapa est puocatiua uēti:
q̄d patet expimento. Tertia est q̄ rapa est puocatiua urine: p̄ter tñ
istas pprietas uult Auer. q̄d magnā hēt pprietatē ī cōfortādo ui-
sum: uocumētū uero raparū est q̄ assiduatio raparū nocet dētib⁹: in
ultimo aut uersu subdit q̄d rapa male cocta tortiones facit ī corpe
q̄a multiplicat uētositates: iuxta illud uētū sepe rapis si tu uis uiue-
re rapis:& est sciēdū q̄d caude raparū fortiter uētrē laxāt: pro maio-
ri noticia sciēdū est q̄d rape iter radices magis cōueniūt ad corpis
nutritionē: q̄d satis oñdit ex amicitate sui saporis: hec. n. cōple-
xio est oib⁹ edulis q̄d amara & pungitiua minus alimētū dāt corpi
& dulcia magis: q̄a ergo rape radicib⁹ aliis sunt dulciores & minus
pungitiue: magis cōpetunt uia cibi: sed generāt sanguinē grossum:
& melācolicū si digestiua sit debilis:& bonū est q̄d depurent a pri-
ma aq̄:& nullo mō debēt comedi crude & incitant ad coitū:& uias
mundificant urinales.

In isto passu no-
tant q̄nq̄. Primū est
q̄d cor aīaliū come-
stū tarde digerit &
tarde ēt egerit:& rō
est: q̄a caro cordis ē

caro melācolica q̄ difficulter digerit & tarde descēdit:& nō est caro
bona scdm Aui. ii. can. c. de carne:& nō multū nutrit ut dicit Ra. in
almā. Secūdū est q̄ stomachus silr ē male digestiōis & tarde descē-

Rapa iuuat stomachū: nouit pducere uentū
Prouocat urinā: faciet quoq̄ dente ruinā
Si male cocta dat hinc torso tunc generat

Egeritur tarde cor: digeritur quoq̄ dure
Similiter stōachus melior sit ī extremitates
Reddit lingua bonū nutrimētum medicine
Digeritur facile pulmo cito labitur ipse
Est melius cerebrum gallinarū reliquorū

stomis: cuius rō est: qā stomachus est mēbrū neruofum cartilagino-
 sum: q̄re difficile digerit: & ergo ēt nō generat bonū sanguinē: de in
 de subdit tex. q̄ stomachus ī eius extremitatibus. s. quo ad eius fun-
 dū & orificiū melius digerit: cuius rō est: qā ī illis p̄tibus magis car-
 nosus est & magis pinguis. Tertiū est q̄ lingua est boni nutriti-
 & hoc quo ad eius radicē: ut uult Aui. ii. can. c. de carne: & rō est: qā
 est facilis digestiōis & carnosā: & iter reliq̄s linguas porcelli: q̄ abla-
 ta eius pelle eq̄pat carni apri: ut sciūt scindētes añ p̄cipes. Lingua
 tñ bouis nō est multū sana pp̄ eius nimia humiditatē: leccatores tñ
 linguis uti uolētes añ eaz affationē iponūt gariofilos: quibus humi-
 das linguaz minuit: & sic aptiores sunt esui. Quartū est q̄ pulmo
 facile digerit & facile egerit: & istud ē pp̄ eius raritatē & molliciē:
 Verū est tñ qd̄ eius nutritiū nō est cōueniēs nature humane: quia
 paruū est & fleumaticū: ut dicit Aui. ii. can. c. de eo: & circa istud ē
 sciēdū qd̄ pulmo arietis quīs nō sit bonus cibus: est tñ bona medi-
 cina: qā sanat excoriationē calcanei ex calciamēto: si ponat sup̄ ip-
 sam calidus: ut dicit Aui. loco p̄all. Quintū est qd̄ cerebrū galline
 inter oīa cerebra est melius: de quo dicit Aui. ii. can. qd̄ phibet flu-
 xū sanguinis nariū: debet tñ cū sale aut cū sp̄bus comedi: qā de fe-
 uomitū puocat: & circa istud sciēdū est q̄ de cerebro pulloz dieūt
 medici q̄ augmētāt memoriā: cerebra uero porcoz nature nō sunt
 cōueniētia: sed cerebrū ouis leporis uel cuniculi cū sale uel sp̄bus
 comedi pōt: & de cerebro amplius dictū ē ibi. Nutrit & ipinguat:

Hic ponit unū

Semē feniculi fugat & spiracula culi

documētū: & est qd̄

semē feniculi: qd̄ dī

maratrū: expellit uētoſitates aut eas dissoluit. Et rō est qā est calidū
 & siccū et carminatiuū. Et circa istud ē sciēdū q̄ a cōibus q̄tuor
 tangunt utilitates puenientes ex esu maratri siue seminis feniculi:

Prima est q̄ cōfert febribus. Secūda est q̄ pellit uenenū. Tertia est q̄ mundificat stomachū. Quarta est qd̄ acuit uisum. Et de isto solent dari isti uersus cōes: bis duo dāt maratrū febres fugat atq̄ uenenū. Et purgāt stomachi lumē quoq̄ reddit acutū: & istas q̄tuor utilitates tāgit ēt Auic. ii. can. loquēs de feniculo. Et circa q̄rtā utilitatē nota qd̄ Aui. loco p̄all. de semīne feniculi dicit. Democritus existimauit qd̄ uenenosi uermes pascūt feniculi recentis semē ut cor̄ uisus cōfortet: ut uipe & serpētes fricāt oculos suos cū egrediunt de cauernis suis post hyemē sup̄ ip̄m ut illuminent oculi cor̄: sciendū ulterius qd̄ feniculus tarde digerit male nutrit & par̄: & ergo non cōpetit uia cibi: sed magis uia medicine: nō igit̄ utēdū est eo in regimine sanitatis: nisi ad correctionē malicie quorūdā alior̄ cibor̄: si cut interdū cū lactuca comedimus petrosilinū ad resistēdū frigidity & humiditati lactuce: sic ēt cū cucurbitis pōt decoqui feniculus: & similiter cū rapis ad corrigendū maliciā earum.

Hic ponunt̄ due

utilitates anisi: quaz

Emendat uisum stomachū cōfortat anisum

Prima est qd̄ anisū

Copia dulcoris anisi sit melioris.

cōfortat uisum. Secūda

cūda est q̄ anisum cōfortat stomachū: cuius cā est: q̄a anisum mūdat stomachū a fleumatibus: & ip̄m calefacit: & p̄pterea ēt confert uisui: q̄a nihil est qd̄ uisui magis noceat quā imūdicia stomachi: q̄a a stomacho imūdo eleuant̄ fumi imūdi q̄ oculis nocent pturbādo spūs uisuiuos: & ista duo iuuamenta facit anisiū dulce. Et p̄ter istas utilitates Auic. ii. cano. c. de aniso plures alias utilitates anisi ponit. Vult. n. ibi qd̄ anisum est apitiuū: dolor̄ sedatiuū: est uērositatū resolutiuū: sedatiuū sitis: cāne ex hūiditatib⁹ salis apitiuū & opilationū epatis & splenis generataz ex hūiditatib⁹: & sīl̄ renū uesice & matricis: puocatiuū urine & menstruoꝝ: & mundat matricē a flu.

xu humiditatū albaꝝ & est motiuū coitus.

Si cruor emanat spodiū sumptū cito sanat

cuius cā pōt eē: qā spodiū hēt uirtutē ppriā cōfortādi epar: & sic fortificato epate qđ est fons & origo sanguinis sanguis ab eo melius retinet: & dicit Aui. ii. can. c. de spodio: qđ spodiū est radices cānarū aduste. Dī. n: quo ipse adurunt pp frictionē suāꝝ extremitatū cū uētus eas pflat: Simō tñ ianuēsis dicit qđ spodiū est res cuius origo nos latet: res tñ adusta ur & diuisiones cānaꝝ adustaꝝ: & nedum spodiū cōfert ī nimio fluxu sanguinis: imo ēt ī nimio fluxu uētris & uomitu: ut dicit Ra. in almā. & cōfert ēt ī febribus acutis: confortat cor & tremori eius: & sinicopi facte ex effusione colere ad stomachū auxiliat: ut uult Aui. loco pāl. & ē sciēdū circa p̄dicta qđ sicut spodiū hēt respectū ad epar & pprietatē cōfortādi ipm: ita sunt aliquę medicīne q̄ hnt simīlē aspectū & simīlē pprietatē cōfortādi aliq̄ alia mēbra spālia: sicut macis cor: muscus cerebrū liqiritia pulmonē: cap pes splenē: & galāga stomachū: ut patet ī his uersibus.

Gaudet epar spodio: mace cor cerebrū quoq; musco:

Pulmo liquiritia: splē. cap. stomachusq; galanga.

Vas condimenti preponi debet edenti

Sal uirus refugat: & nō sapidumq; saporat.

Nā sapit esca male que datur absq; sale

Vrunt per salsa uisum: spermaq; minorant

Et generant scabiem pruritū siue uigorem

dī debet pponi ī mēsa ipsi edēti iuxta illud cōe metrū: sal prio. poni debet primoq; reponi. Oīs mēsa male ponit absq; sale. Secūdo tan

Hic ponit unum
iuuamētū spodii: &
est qđ spodiū sūptū
sanat fluxū sanguis:

In hoc textu tria
fiunt. Primo ponit
unum documētum
generale qđ obser-
ua apud oēs: & ē qđ
uas cōdimēti. s. salis
qđ cōi noīe salinum

gunt duo iuuamēta salis. Primū est qđ sal resistit ueneno: cuius duplex pōt eē cā: Vna ē: qđ sal exsiccatiuū ē: & sic sua siccitate exsiccatur humiditates ex qbus pōt sequi corruptio. Alia cā est: quia sal exsiccatur & cōprimit humiditates a corpe extrahēdo. Et sic claudit poros & p cōsequēs phibet penetrationē ueneni q fieri deberet per poros. Secūdū iuuamētū salis ē qđ sal iducit saporē in cibariis: nā cōiter uidemus ad sensum qđ nulla cibaria sapiūt sine cōmixtōe salis: ut dicit tertius uersus. Tertio ponunt .iiii. nocumēta salis siue cibario rū ualde falsoꝝ. Primū est qđ cibaria ualde falsa urūt uisum. i. depdunt uisum uel nocēt uisui: cuius cā pōt eē duplex. Prima est: quia res nimiū false inducūt nimiā siccitatē. q est cōtraria oculis. qui sūt instrumēta uisus: cū oculi sint de natura aqua: ut dī in defensum & sensato: Secunda cā est: quia cibaria multū falsa sunt pruritiua & mordicatiua: mō ut supius dictū est a cibariis mordicatiuis ī stomacho existētibus eleuant fumi mordicatiui: qui sui mordicatiōe oculis nocēt ac ipsos multū rubificāt: Et ergo uidemus qđ buliētes sal rubeos cōiter hēnt oculos. Secūdū nocumētū est qđ cibaria multū falsa minorāt sperma: & rō est: quia cibaria multū falsa multū exsiccāt oēs humiditates corporis qre ēt sperma exsiccatur & sic minoratur. Tertiū nocumētum ē qđ generāt scabiē. Cuius rō ē: quia sal generat humorem acutum mordicatiuum adustum qui ēt cā scabiei. Quartū nocumētū qđ augēt pruritus. Et rō ē qđ generāt humorem mordicatiuum & pruritiuum: & ista q̄ttuor nocumēta cōmemorat Rasis in almā. de sale dicēs: leorū p̄terea sanguinē q multā ex eo sumperint q̄titatē adurit/ uisum quoq; debilitat atq; minuit sperma & generat pruritus & scabiē/ & p̄ter ista nocumēta p̄ falsa. i. multum falsa inducunt serpigines & impetigines/ morpheā/ leprā ī dispositis. & uias urine excoriant cum diu continuantur. Moderate tamē falsa fastidium auferunt appetitum excitant atq; acuunt.

Hic feruore uigēt tres:salsus amarus:acutus In hoc textu po-
Alget acetosus sic stipans ponticus atq: nunt' q̄litates cuiusli-
Vnctus & insipidus dulcis dāt tēperamētū, bet saporis. Et prio-
dr qd isti tres sapo-

res.s.falsus.amarus.& acutus calc faciūt corpus sumētis ipsos. Se-
cūdo dī q̄ isti tres saporēs.s.f.acetosus.stipticus & pōticus ifrigidāt.
Tertio dī q̄ isti tres saporēs.s.unctuosus insipidus & dulcis sūt tpa-
ti:nec inducūt ī corpe caliditatē aut frigiditatē:& pro itellektu am-
phiori.sciēdū est q̄ scdm Aui.ii.can.trac.i.c.iii.octo sunt ueri sapo-
res q̄ sequunt' insipidū:& sunt dulcedo:amaritudo:acuitas:salsedo:
acetositas pōticas:stipticitas:& unctuositas:enumerādō tñ insipidi-
tatē pro sapore sicut textus facit hoc:tūc sunt nouē saporēs & capi-
tur hic sapor pro oī eo q̄ gustu iudicat' & iter istos saporēs tres sūt
calidi ut dicit hic tex.s.f.salsus amarus & acut':& scdm Aui.lo.pall'.
Acutū est calidus:deinde amax:& deinde salsum:qm̄ acutū est for-
tius ad resoluēdū icidēdū & abstergēdū quā amax:& inde falsū ē
sicut amax cōfractū cū humiditate frigida.Et tres de istis saporib'
sunt frigidi.s.f.acetosus stipās.i.stipticus & ponticus.Ponticus tñ ce-
teris frigidior deinde stipticus:& postea acetosus & pp istud ī oib'
fructib' q̄ dulcescūt pr.us est pōticitas uehemētis infrigidatiōis:de-
inde postq̄ p calorē solis digestiuū aliquo mō digesti sūt fructus ap-
paret in eis stipticitas:& deinde declināt ad acetositatē sicut agresta
& postea dulcescunt:& licet acetosū sit minus frigidū q̄ stipticū:tñ
pp sui subtilitatē & penetrationē ī plurib' est maioris ifrigidatiōis.
Et scdm Aui.loco pall'. Ponticū & stipticū sunt in sapore p̄pinq:
sed stipticū nō cōtrahit linguā nisi quo ad supficiē apparētē:sed pō-
ticū cōtrahit & exaspat qd appet ī lingua.s.supficiē:& occultū.s.in-
teriora eius:& tres de istis saporib' sunt tpati.i.nō excedētis calidi-
tatis uel frigiditatis:sicut dulcis:unctuosus:& isipidus.Licet.n.dul-

ce sit. calidū: tñ in eo nō appet fortitudo caliditatis: sicut dicit Rasis
in almā. Et est sciendū ulterius qđ unicuiq; sapore pprie debent opā
tiones: ut uolunt Aui. & Rasis locis pāl. Opationes. n. dulcis scđm
Aui. sunt digestio & lenificatio & multiplicatio nutrimenti & natu
ra diligit ipm: & uirtus attractiua attrahit ipm. Et scđm Rasis dul
ce est generatiuū multe colere rubee & opilationū ī epate & splene
& flegmōis p̄cipue si p̄dicta mēbra ad hoc fuerit apparata. & uen
tris fluxus ex ipso sequitur & mollificat stomachū & cōfert pectori
& pulmōi: corpus ipinguat & augmētū sp̄matis tribuit: opationes
uero amari scđm Aui. sunt abstersio & exasp̄atio. Et scđm Ra. ama
rū calefacit & desiccāt fortiter: cito sanguinē ad adustionē & mali
ciā perducit: colerā quoq; rubeā & sanguinē augmētāt: opatio uero
pontici scđm Aui. est cōtractio si pōticitas sit debilis: aut expressio
si sit fortis & scđm Rasis ponticū corpus in frigidat & desiccāt car
nis & sanguinis minorationē facit: si multotiēs aliq; co utat: stoma
chū quoq; cōfortat & frequēter uētrē cōstringit: & sanguinē gene
rat melācolicū: opatōes uero stiptici scđm Aui. sūt cōtractio: sp̄ssa
tio: iduratio & retētio. Et scđm Rasis opatiōes eius sūt sicut pōtici:
licet debiliores: qā ipse uī cōprehēdere stipticū sub pōtico: qā de sti
ptico nihil dicit exp̄sse: opatiōes uero unctuositatis scđm Aui. sunt
lenificatio lubricatio & coctio. i. digestio parua. Et scđm Ra. un
ctuosum stomachū mollificat & uētris facit fluxū: & facietatē aīq;
hō sibi q̄titatē sibi necessariā assumat adducit: & calefacit: maxie tñ
febricitātes & hūtes epar & stomachū calidū. Corpus ēt humectat
& lenit: fleuma uero auget: & cognitionē ebetē reddit: & auget som
nū. Opationes uero acuti sunt resolutio inciso & putrefactio scđm
Aui. & scđm ablutio Rasis. Acutū calorē auget & corpus cito in
flāmat & sanguinē adurit: & ipm prius ī colerā rubeā mutat: & po
stea in nigrā: opationes salis scđm Auic. sunt abstersio exsiccatio &

phibitio putrefactiōis:& scdm Ra. dicte sunt in tex. imediate pce/
dēti: Opatioēs uero acetose sunt scdm Aui. infrigidatio & icisio: Et
scdm Ra. acetosū colerā rubeā & sanguinē reprimat & uētrē strigit
si stomachus & itestina mūda fuerint. Si autē fleumatis in eis fuerit
multitudo uētris facit fluxū & corp⁹ ifrigidat: uirtutē quoq; dige/
stiuā debilitat & pprie i epate. Neruis uero & neruosis mēbris nocu/
mētū affert & corp⁹ desiccāt: uirtutē autē appetitiuā excitat: De opa/
tionibus uero insipidi dicit Ra. qd aliqd ē insipidū qd magis nutrit. s.
qd eq̄litati magis uicinū ē: aliud ē qd tpate calē facit: & aliud qd tpa/
te ifrigidat: & si cū ipso fuerit multa hūiditas hūectabit: si uero sic/
cū fuerit desiccabit.

Bis duo uipa facit: mūdāt dētes: dat acutū Hic ponunt^r .iiii.
Visum: qd minus est iplet: minuit & abūdat iuuamēta uipe. Pri/
mū est qd uipa mun/
dat dentes. Cuius cā est: quia pp panē diutius inherētē dētibz q̄ ui/
num solū sine pane: limositas illa dentibus adherēs a qua dentes lu/
ridicunt^r: a uino melius cōsumit^r & abstergit^r. Secūdū ē qd acuit ui/
sum qd phibet malos fumos ad cerebrū ascēdere qd offuscarēt: spūs
uisiuos p eoz i mixtionē: & istud facit ex eo: qd digerit materias ma/
las i stomacho existētes. Tertiū est qd minus digestum facit digeri:
qd facit clausiōē orificiī stomachi & cōfortat digestionē. Quartū
est qd supflue digestū ad mediū reducit^r: & totū istud maxie ueritatē
hēt de uipa panis cū uino: dūmō panis primō assatus sit: aut supra
prunas exsiccatus.

Omnibus assuetā iubeo seruare dietam. Hic ponunt^r aliq̄ do/
Approbo sic esse: nisi sit mutare necesse. cumēta: quoz. Primū ē
Est Ipocras testis: qm sequit^r mala pestis qd oībus bonū ē seruār
Fortior est metha medicine certa dieta. dietā cōsuetā: & p dietā
Quā si n̄ curas: fatue regis & male curas intelligit^r administratio

cibi & potus: & rō huius documēti est: q̄a trāsgressio a cōsuetudine nocet nocumēto magno: cōsuetudo. n. est altera natura: sicut igit̃ naturā custodire oportet: sic & cōsuetudinē & spāl̃r si cōsuetudo fuerit laudabilis. Et sicut oportet seruare cōsuetā administrationē cibi & potus: ita ēt oportet seruare cōsuetudinē in aliis reb⁹ nō naturalibus pp̃ eādē orōnē. Vñ si aliq̃s fuerit cōsuetus multū laborare: & uelit hāc cōsuetudinē omittere & in ocio uiuere uel multo minus laborare uel aliā spēm laboris assumere & aliud t̃ps uel aliū modū pcul dubio multū ex hoc debilitat̃. Et sifl̃r itelligit̃ i cibis & potibus somno & uigiliis & euacuationibus & aīe accidētib⁹. In oībus. n. multū obseruāda est cōsuetudo si sit laudabilis uel pag̃ laudabilis uel idiferens in bonitate & malicia respectu huius ad qđ debet fieri pmutatio. Et circa istud sciendū est qđ assueti exercitare uel labore quibusdā laboribus consueti: dato qđ tales sint debiles uel senes minus ledunt̃ & fortius laborāt quā si cēnt iuuenes incōsueti: & istud uult Ipo. ii. ampho. dicēs. Assueti assuetos ferre labores & si fuerit imbecilles aut senes in cōsuetis fortibus & iuuenibus facilius ferūt. Et rō est: q̄a isti hēnt maiore inclinationē & cōsuetudinē ad istos labores: nā cōsuetudo prius habita leuior est ut dī i cōmēto p̃dicti ampho. Et ista est cā q̄re uidemus hoīes debiles: ut senes q̄ ex consuetudine aliquā exercēt opus mechanicū facere aliq̄ q̄ facere non possent eius fortiores & iuniores: aut minus ab eis ledunt̃: sicut uidemus molitorē debile facilius saccū eleuare quā eo fortiorē. & fabrū antiquū minus ledi malleatione quā iuuenē fortē nō cōsuetū. Secūdū documētū est qđ mala pestis. i. magnū nocumētū sequit̃ ex pmutatione diete cōsuetē: ut uult Ipo. Nisi fuerit necesse eā pmutare. Est aut̃ necessariū eā pmutare. Primo qñ est illaudabilis: sic qđ ex ea pueniret̃ ad pessimas egritudines: sicut cōsuetudo comedendi malos cibos in fine ex necessitate pducētes ad malas egritudines. Talē. n. consuetu

dinē & siles necesse est corrigere & pmutare uel totaliter uel saltē in
fra terminos latitudinis earū: sed hoc debet fieri paulatī & scđm quē
dā ordinē: nā oīs subita mutatio uehēmter nocet: & spālīr a cōsuetō
ad incōsuetū. Secūdo necesse est eā pmutare: ut aliq̄s minus ledatur
ex incōsuetā si postea ad eā se trāstulerit: si. n. q̄s ad oēm dictā se af
suescat: minus ab oī ledet̄ cū se ad eā trāstulerit. Et istud ēt itelligē
dū est in aliis rebus nō naturalibus. Et istud est qđ dicit Ipo. ii. am
pho. Ex multo tpe cōsuetā: & sic fuerint deteriora: incōsuetis minus
molestare cōsueuerūt: oportet igit̄ ad nō cōsuetā trāsmutare: & cir
ca istud est sciēdū qđ q̄sq; debet sibi cauere ne unius rei quātūcūq;
bona sit sibi cōsuetudinē faciat q̄ ipm seruare sit necessariū. Verbi
grā: siq̄s uno cibo cōsuet̄: semp utat̄: uel aliquo potu: uel totaliter ab
eis abstineat: uel dormire uel moueri uel coire totaliter assuescat: ad
hoc grauiter astringit̄: maximū enī incurret nocumētū si iterdū ab
eisdē oportet abstinere: sic igit̄ qđlibet corpus se disponere debet ut
calorē & frigus pati possit & ad motiōes & ad q̄libet nutriētia apt⁹
reddat̄: & ut somni & uigiliāz horas: māsiōes: & domos lectos & i
dumēta sine lesiōe pmutare possit. Qđ qđē poterit fieri si cōsuetu
do nō obseruet̄ ad unguē: sed interdum ad inconsuetā transeamus:
Oportet igit̄ ad incōsuetā aliqn pmutare: & istud uult Rasis. iiii. al
mā. c. de cōseruatiōe cōsuetudinē. Tertiū documētū est qđ fortior
& potior metha in medicādo egrū est administrare dictā certā: quā
si medicus nō curauerit: & aliā indebitā administrauerit fatue regit̄
egrū & male eū curat: & circa istud ē sciēdū qđ triplex est dieta. s.
grossa: q̄ est q̄si dieta sanorū: & tenuissima: q̄ est nihil dare uel q̄si: &
media: q̄ absolute tenuis dī: & ista diuidit̄ i dietā tenuē declinātē ad
latus grosse: sicut aq̄ carnis oua sorbilia: & pulli parui: & declinātē
ad tenuissimā: sicut aq̄ ordeī: mellicratū: & uinū granatorū: & mediā
q̄ certa noīat̄: ut ptisana n̄ colata: & extremitates pullos: & ista die

ta certa in pluribus cōuenit egritudinibus: nō tñ in oībus: nō. n. conuenit in egritudinibus lōgis: qā in talibus oportet uirtutē longo tpe eē añq̄ pueniat ad uictoriā: & uirtus cū dieta certo tpe nō posset p̄durare sine magna debilitate: oportet ergo ī tali egritudine cibū in grossare: s̄l̄r nō cōuenit in acutissimis egritudinibus. s̄. in illis q̄ terminant̄ in q̄rto die uel añ: qā in talibus cōuenit dieta tenuissima: ut uult Ipo. i. ampho. ibi. ad ultimas egritudīes ultime curatiōes ad p̄fectionē sunt potētes.

In isto tex. ponū. **Q**uale qd & qñ: q̄tū quotiēs ubi dando tur sex a. medico cō. Ista notare cibo debet medicus dictando s̄l̄derāda in admini/

stratione dicte. Primū est q̄le. i. cuius q̄litates debet eē cib⁹: qā ī egritudine calida debemus egrū dietare frigido cibo: & ī frigida calido: in humida sicco: in sicca humido. Verūtñ qā naturalis cōplexio dieta sibi s̄l̄r cōseruari debet: ut uult Gal. in tegni nibi: calidiora calidioribus indigēt adiutoriis: frigidiora frigidiorib⁹ &c. Secūdū ē qd. i. cuius substātie debet eē cibus: qā athlete & rusti fortibus exercitiis suppositi debēt dietari cibo grosso: qā in eis uis digestiua est fortis: & sic nō debēt ut cibis subtilibus: ut pullis: caponibus: carnibus uulūinis seu edinis: quia iste carnes in eis adurerent̄: aut nimis cito digererent̄: q̄re necesse eēt eis sepe comedere: nobiles uero & ī ocio uiuētes: debēt uti dieta subtilis substātie: qā in eis uirtus digestiua est debilis: nō potēs ī grossos cibos: cuiusmodi sūt carnes porcine false & bouine: pisces sole exsiccati: s̄l̄r ī egris: egrotātes egritudinib⁹ acutis debēt uti subtiliori dieta quā egrotātes egritudinibus cronicis. i. lōgis sicut quartanis. Tertiū est qñ. i. quo tpe dieta debet dari: quia in sanis maxīe debet attēdi cōsuetudo. Vñ ī estate hoīes surgētes & cōsueti bis solū in die comedere: debēt comedē hora. x. uel modicū añ & nō expectare mediū diei pp. nimiū diei calorē: s̄l̄r debēt cena

re hora. vi. uel modicū post: i hyeme uero debēt prādere hora. xi. uel
.xii. ppter lōgitudinē somni: & deinde cenare hora. vii. uel modicū
post: & maxie seruāda est cōsuetudo: in egris uero ē cōsiderādū est
tps: qā i febrib⁹ in paroxismo uel statī añ paroxismū uel statī post:
nō est dāda dicta: qā si statī añ paroxismū uel in paroxismo det: na
tura diuertit a digestionē materie febris: p hoc qd debet digestionē
cibi esse intēta: & nō debet dari statī post paroxismū: qā uirtus ad
huc multū debilitata est ex paroxismo imēdiate pcedēti: debet igit
dari dieta añ paroxismū tāto tpe qd possit digeri añ aduētū paro
xismi: uel debet dari aliquo tpe post paroxismū: & hoc est uerū nisi
timeatur magna debilitas uirtutis: tūc. n. dandus est cibus quocūq
tpe: accidentibus. n. uirtutē dissoluētibus cibus illico dandus est: ut
uult Gal. in cō. illius ampho. i. parti. cōtēplari at oportet. Quartū ē
q̄tū. i. q̄titas cibi sumēdi: qā ut dictū est prius: q̄titas cibi estate co
medēdi pro q̄libet uice debet esse pauca: qā calor naturalis tūc de
bilis est ppter nimias resolutiōes: in hyeme uero cibus una uice su
mēdus debet esse multus: qā uirtus digestiua tūc fortis est cū calor
naturalis sit unitus ppter frigus circūstās ut dictū ē prius: ibi. Tpi
bus ueris. Quintū est quotiēs. i. quotiēs in die sit cibus dādus: qā in
estate debet sepius dari q̄ in hyeme: autūno uel uere licet modicum
pro q̄libet uice: ut ē pri⁹ dictū ē: sū uirtute digestiua existēte debi
li sepe & modicū de cibo ē dādū: uirtute uero existēte forti: pōt mul
tū dari & paucis uicib⁹. Sextū est ubi. i. in quo loco: qā eib⁹ nō ē su
mēdus i loco frigido multū: nec mltū calido sed magis i loco tpatō.

In hoc tex. autor di
Ius caulis soluit: cuius substātia stringit cit tria. Primū ē qd ius
Vtraq; quādo dat uenter laxare paratur caulis. i. aqua & maxie
prie ebullitiōis caulium
si buliant: soluit uētrē: cuius cā est: qā in foliis & ptibus exteriorib⁹

cauliū est uirtus qđā nitrosa abstersiua debiliter inherēs:& facile se
parabilis p modicā decoctionē siue ebullitionē q sparsa p aquā ip/
sam laxatiuā reddit:& hinc ē ē qđ p̄ia aq decoctiōis caulū magis
laxat quā secūda qa ista uirtus nitrosa abstersiua p primā decoctio
nē plurimū sepat. Secūdū qđ dicit est:qđ substātia cauliū:& hoc
post decoctionē eorū strigit uētrē:& cā est:qa oīs uirtus q laxaret p
decoctionē ab ea ablata est:& manet substātia terrea sicca q uentrē
strigit. Tertiū qđ dicit est:qđ utraq; simul sumpta. s. aq decoctiōis
cauliū & substātia eorū laxāt uētrē:& rō est:qa uirtus abstersiua &
nitrosa i aq manet:grā cuius totū laxat. pro maiori noticia sciēdū ē
primo:qđ caules generāt humorē melācolicū & somnia mala:mali
sunt stomacho:paꝝ nutriūt:uisum obtenebrāt:somnū inducūt mē
strua & urinā puocāt:ut ptim Aui.ii.can.& ptim a Ras.iii.almā.
colligit. Secūdo sciēdū q comestio caulis siue decoctiōis siue semi
nis ei⁹ phibet & retardat ebrietatē:ut uī inuere Arist.iii.pti. pbleu
ma. q̄rēs:pp qđ caulis soluit crapulā. Et idē uolūt Ra.& Auic.locis
pall. Cuius cā pōt eē ista scđm aliquos:qa pp comestione caulis ele
uant fumi ualde grossi igrossantes fumositates uini:q̄ igrossate ipe
diunt penetrare ad cerebrū pp eorū grossitudinē. Philo. uero pbleu/
mate p̄dicto aliā dat cām:istā. s. qa qđ trahit humidū uinosū ad se
ac a corpe repellit & corpus ifrigidat:curat crapulā:sed caulis ē hu
iusmodi:ergo curat crapulā. Qđ aut caulis sit hmōi pbat:qa p suc
cū caulis q est diureticus trahunt humiditates uinose indigeste a to
to corpe:& in uesicā deferunt:& p substātiā eius frigidā stipticā &
terreā i stomacho relictā nō potēt penetrare ifrigidat totū corpus.
Et p cōsequēs curat crapulā hoc mō qm supfluitates subtiles q non
poterāt deorsum tēdere pp caliditatē uini mouentē eas ad supiora:
ut ad cerebrū ferunt repressē deorsum & uirtute succi trahunt ad
uesicā. Est. n. diureticus & menstruorū puocatiuus:ut dictū est.

Dixerunt malua ueteres quia molliat aliu

Hic ponunt.iii.

Malue radices rase dedere feces.

pprietates siue esse

Vuuluam mouerunt & fluxu sepe dederunt.

ctus malue: quoru.

DE MALVA

Primus est qd mal

ua mollicat uetre:quia est unu de remollitiuis. Sunt.n.qttuor re/
mollitiua.s.malua:bismalua:braca urfina& mercurialis:ex qb⁹ coi
ter fit clistere lenitiu & mollicatiu qd ualet ad fecu indurata
educatione.Et est duplex malua:qda.n.est hns sanguineos flores : &
alia hens albos flores.Et i ista e maior pprietas mollicadi q i pria.
Secudus effectus est qd radices malue abrafe educut feces:& hoc e
qn ex ipsis fiut suppositoria sicut solent fieri de radice mercurialis.
Tertius effectus malue est qd facit fluxu mestruu in mulieribus: &
hoc est pp nima eius humectatione & lubrificatione:q uene mfcis
facilius a sanguine acuto fundunt.Et dicit platearius qd certo expi

DE MENTA

meto mestrua puocat.

Mentitur menta si sit depellere lenta.

Hic autor ponit

Vetris lubricos stomachi uermesq; nociuos unu documentu de
meta dicēs:q meta no debet denoiari hoc noie meta si no heat uim
statu auferedi uermes uetris & stomachi.Meta.n.magne & fortis e
aromaticitatis & magne amaritudinis:& io queadmodu absinthiu
uermes interficit sic & meta.Et debet dari decoctio eius sicut & ab
sintii & no subia.Aduertedu tn qa multu calida est & sicca sangui
ne adures no copetit uia cibi i regimine sanitatis:bn tn couenit uia
medicines:qa stomachu confortat & ipsum calefacit & sedat singultu
& digerit:& phibet uomitu fleumaticu & sanguineu:& ad coitum
incitat ppter inflatione q est in ipsa & humiditate ortolanā: & pro
hibet sputu sanguinis & cofert ad morsum canis rabiosi:& est pro
pria ad illud:& si frustra ipsius in lacte dimittunt no caseat:ut col
ligitur ex Auic.ii.cano.c.de menta.

In hoc tex. auctor

principalr tria facit.
Primo inuit magnā
utilitatē saluie q̄rēs
p modū dubii. Cur
hō moriat̄ i cuius or
to crescit saluia: ad
hoc rñdet̄ in secūdo
uersu sic q̄ nulla est

medicina crescēs i ortis q̄ phibeat mortē q̄uis i ortis bñ crescat me
dicina phibēs putrefactionē corpis & humiditatē naturalē defen/
dēs ne cito dissoluat̄: & istud inuit Aui.in.i.c.singulari dicēs: & ars
qdē sanitatē custodiens nō est ars q̄ a morte securos nos faciat neq;
corpus ab extrinsecis nocumentis muniat neq; unūqdq; corpus ad
ultimā uite longitudinē perducatur q̄ est scdm hōiem absolute: sed de
duabus rebus securitatē p̄bet putrefactiōis penitus phibitiōe & de/
fensiōe humiditatis: ne cito dissoluat̄. Secūdo ponit tres effectus sal
uie: quorū. Primus est: q̄ saluia cōfortat neruos: q̄a exsiccat humidi/
tates q̄bus ipediunt̄ & relaxant̄ nerui. Secūdus est q̄ remouet tre/
morē manuū: cuius cā est q̄a cōfortat neruos ut dictū ē. Iā oē cōfor
tans neruorū tremorē remouet: cū tremor causet̄ ex debilitate neruo
rū: & p̄pterea senes aliqui & uetule spāl̄r iponūt potui: siue cibo co
rū folia saluie. Tertius est q̄d remouet febrē acutā. i. ipedit eā ne cō
tingat cuius cā pōt esse: q̄a exsiccādo hūiores ipedit eorū putrefactio
nē: ad q̄ posset seq̄ febris acuta. Et pro maiori notitia sciēdū ē q̄ sal
uia est calida: & sicca: & iō nō multū cōpetit p se uia cibi: q̄a tū ipsa
saluia multū cōfortat neruos: hōies in sanitate multū utunt̄ saluia
dupl̄r. Primo quidē cōponendo ex ea uinū saluiatū quo uino hōies
in latitudine sanitatis utunt̄: specialr in principio mense & cōpetit

DE SALVIA.

Cur moritur homo cui saluia crescit in orto
Contra uim mortis nō est medicamē i ortis
Saluia cōfortat neruos manuūq; tremorem
Tollit: & eius ope febris acuta fugit
Saluia castoreū lauendula premula ueris
Nastur: athanasia sanāt paralitica membra
Saluia saluat̄rix nature consiliatrix

hmōi uinū paraliticis & epilēticis moderate sūptū:& pcedēti purga
 tiōe ańcedētis medicine. Scđo utūť saluia ī salſis:nā excitat appeti
 tū & spālŕ cū ſtōachus fuerit repletus malis hūorib⁹ crudis & indi
 gestis:& ē duplex saluia.ſ.đōcſtica:& hēt lata & folia magna. Alia ē
 q̄ uulgariter nobilis đŕ:& hēt minora & ſtrićtiora folia:& apđ medi
 cos đŕ lilifagus. Tertio enūcrat autor ſex res medicīales ualētes ī cu
 ratōe palifis:& đŕ qđ saluia caſtoreū lauēdula p̄mula uelis naſturciū
 & athanaſia curāt & ſanāt mēbra palitica. i. palifi tacta ſiue debilita
 ta. De ſaluia aut cā patet ex dictis:qa ut dcīm ē:ſaluia cōfortat ner
 uos. q̄ ī palifi debilitati ſūt & ēť qa ſaluia calida eſt & ſicca cōſumit
 materiā fleumaticā ībibitā neruis ex q̄ ſit palifis. De caſtoŕ patet:qa
 caſtoreū ē maxime cōfortatiuū calefactiuū & exſiccatiuū neruoꝝ:
 dicit. n. Aui. ii. can. c. de eo qđ ſubtilius & forti⁹ oī qđ calefacit & ex
 ſiccāt:& poſtea dicit qđ cōfert neruis & calefacit & cōfert tremori &
 ſpaſmo hūido & ſtupori & palifi:& poſtea adhuc ſubdit qđ n̄ ē ali
 qđ magis iuuatiuū uētoſitatū aure q̄ ipm cū ex caſtorio accipit q̄tū
 ē lens una & diſſoluť ī oleo nardio & diſtillat ī eā:plures alios effe
 ct⁹ hēt caſtoreū:quos Aui. narrat lo. p̄al. & ē caſtoreū testicul⁹ cuiuſ
 dā aīalis marini:qđ đŕ caſtor:& olcū de caſtore ēť mltū ualet ī palifi
 ſicut caſtoreū p⁹ euacuationē materie:qa tūc illā wateriā q̄ reſidua
 ē cōſūit & neuos cōfortat:đ lauēdula ēť patet qa ſua aromaticitate
 cōfortat neruos:& ſua calefactiōe cōſūit materiā palifis đ p̄mula ue
 riſ ēť patet:qa ſua aromaticitate & calefactiōe cōfortat neruos:& đŕ
 p̄mula ueriſ qa ē đ p̄miſ aromaticis ī ueŕ creſcētib⁹:đ naſturcio pa
 tet:qa naſturciū ē calm & ſiccū ſubtiliatiuū & icifiuū & reſolutiuū
 q̄re auſert mām palifis:& di. aui. ii. ca. c. đ eo qđ cōfert oī mollificatōi
 neruoꝝ:qa calefac & duć fleūate:& mūdificat neruos a fleūate: &
 iō cōſulūt medici ut naſturciū ī qđragesima edat p̄pea qa cibi qđra
 gesimales ſūt fleūatici. & ē naſturciū herba cōiſ creſcēs ī locis frigi

diffimis. s. in locis petrosis & aquosis ubi sunt multi fontes: de athanasia uero q̄ alio noīe dī tanacetū: teutonice tente uel reynuaē: patet q̄a ista herba hēt uirtutē purgādi fleumate & sua caliditate exsiccat neruos: & hēt uirtutē purgādi uermes & materiā ex q̄ generant: & iō gallici cōiter in diebus pascalibus utunt̄ athanasia frixa cū ouis ad purgādū fleumata ex piscib⁹ i q̄dragesima generata ex qbus facile generant uermes i dispositis: & i sine tex. autor subdit qd̄ salua dī q̄si saluatrix nature.

DE RUTA.

Hic ponit autor quattuor effectus rute. Primus ē q̄ acuit uisum & pprie suc-
cuse ei⁹ ut dicit Aui.
.ii. ca. c. de ea: & pri⁹

Nobilis est ruta: quia lumina reddit acuta
Auxilio rute uir quippe uidebis acute.
Ruta uiris coitū minuit: mulieribus auget
Ruta facit castū: dat lumen: & ingerit astū
Cocta facit ruta de pulicibus loca tuta.

dictū ē ibi. Allea nux ru. Secūda est q̄ ruta minuit desiderii coeū / di uiris sed in mulierib⁹ auget: cuius cā pōt cē ista: q̄a ruta sua caliditate & exsiccatiōe sperma in uiris minorat: qd̄ subtile ē & aereū: sed in mulieribus subtiliat & calefacit: q̄a in eis sperma est aquosū & frigidū: & ergo eas magis ad coitū incitat pp subtiliationē & caliditatē spermat̄is ex ruta. Tertius effectus eius est q̄ ruta facit astuciā. i. facile apprehēsiōe & inuētiōe alicuius mediū i cā subtili: q̄a pp calefactionē & exsiccationē subtiliat spūs: & sic īgeniū clarificat. Quartus effectus ē q̄ detectio rute effugat pulicē: & hoc si ex ea irroret̄ domus: q̄a interficit eas scdm q̄ cōiter dicūt medici & scdm Aui. in. iiii. trac. iii. c. de effugatiōe pulicū: qn̄ aspgit̄ domus cū infusione coloquintide salūt pulices & fugiūt: & sifr ex decoctione rubi. Et postea subdit Aui. & dixerūt quidā qn̄ ponitur sanguis hirci in fouea in domo aggregat̄ pulices apud eū deinde moriunt: & similiter aggregat̄ sup lignū linitū ex adipe ericiū: & fugiūt ex odo-

re caulis & foliorū oleādri. Et scdm aliquos nihil magis deiectiuū ē
pulicū q̄ res fortis odoris: & ergo ruta ualet: menta: mētastrū: lupu/
lus: & sup oīa feces uel urina eq̄. Itē domus irrorata ex decoctione
seminis rape occidit pulices. Et si fumigēt domus ex cornu taurino
fugient pulices. Pro captione tñ eaz̄ nihil melius est quā impositio
pauci bombicis in lecto: quia in illo aggregantur.

DE CEPIS.

Hic loquit̄ autor.

De cepis medici nō cōsentire uidentur.
Colericis non esse bonas dicit Galienus
Fleumaticis uero multū docet esse salubres
Presertim stomacho pulcrūq; creare colorē
Contritis cepis loca denudata capillis
Sepe fricās poteris capitis raparare decorē

de cepis: & dicit. v.
Primū est qđ medi/
ci dissentiūt nature
ceparū q̄ aliquibus uī
qđ cepe bone sunt
fleumaticis: aliq ue/
ro qđ eis nō ualent:

sicut forsan Ra. uult: qā dicit eas. iiii. alman. generare humores sup/
fluos ī stomacho & fleumaticos. Secūdū ē qđ Gal. dicit cepas mul/
tum obesse colericis: cuius cā est: qā ut dicit Aui. ii. cano. c. de cepe:
Cepe est calidū ī tertio: & ergo nocet calidis: ut sunt colerici. Tertiū
est qđ cepe multū ualēt fleumaticis: qā sunt calide incisive subtilia/
tiue absterſiue & apitiue: quare fleumaticos humores & uiscosos in
fleumaticis multiplicatos digerūt: incidūt subtiliant & abstergunt.
Quartū est qđ cepe ualēt stomacho: qā mūdificāt ipm a fleumati/
bus & ipm calefaciūt: Et ergo dicit Aui. loco p̄all. qđ istud qđ ex
cepe comedit̄ pp suā caliditatē cōfortat stōachū debilē: & pp istud
ēt decorāt colorē faciei: qā nō est possibile colorē faciei esse uiuidū
stomacho existente multū fleumatico aut repleto malis humoribus
crudis & fleumaticis. Quintū est qđ loca depilata. i. loca pilis pri/
uata: pilos siue crines recuperāt si cōterant̄ cepe cocte & ex eis fricē/
tur loca depilata: & istud uerū est qñ depilatio accidit pp opilatio/

nē pororū & corruptionē materie sub cute: quia cepe apiūt poros & resoluūt materiā malā q̄ sub'cute est & bonā ad locum attrahūt: Et ergo fricatio cū cepis ualet ad alopiiciā multū: ut uult Aui. ii. ca. c. al leg. & .vii. iiii. c. de cura alopicie. Et pp istud infert textus qđ capitis decor poterit repari p istā fricationē cū cepis: quia capitis decor pili sunt: pro maiori noticia effectū ceparū sciēdū est qđ cepe excitāt coitū: appetitū puocāt: faciē rubificāt: cum melle uerucas eradicāt sitim faciunt: intellectui nocēt: quia humorē malū grossū generāt saluā multiplicāt: & succus earū cōfert aq̄ descēdenti in oculum: & abstergit uisum: sicut colligitur ex Aui. ii. can. c. alle. Sciēdū ulterius quod cepe trite cum melle & aceto conferūt morsui canis rabidi: & ergo quidā superaddūt textui præcedenti istos duos uersus.

Appositas perhibent morsus curare caninos:

Si trite cū melle prius fnerint & aceto.

Et de isto ēt prius dictū est ibi. Allea nux ruta.

Hic autor duo fa

DE SINAPIS

cit. Primo ponit cōplexionem ipsius grani sinapis dicēs: quod

Est modicū granū ficcū calidūq; sinapis
Dat lacrimas purgatq; caput: tollitq; uenenū

granū sinapis est modicū granū calidū & ficcū: qđ uerū est: q̄a ē calidiū & ficcū usq; ad quartū gradū scđm Aui. ii. can. c. de sinapi. Secūdo ponit tres pprietates siue effectus grani sinapis. Prim⁹ effect⁹ est qđ cōmouet lachrymas: cuius cā ē: q̄a sua caliditate nimia subtiliat & dissoluit humiditates cerebri: ex qbus tūc pp earū fluxū pueniūt lachryme. Secūdos effectus seminis sinapis est: q̄ expurgat caput. i. cerebrū mūdificādo & abstergēdo humiditates fleumaticas a capite: expurgat ēt caput naribus impositū puocādo sternutationē sua mordicatiō: & iō imponitur naribus appopleticorū: p sternutationē at expellūt nocumēta cerebri: & sūr semē sinapis sua calidita

te subtilat fleumata:& dissoluit illa q̄ opilat meatus cerebri ex quo
rū opilatione sequit' appoplexia:& sic relinquit' q̄ semen sinapis est
ualde incisiuū fleumatis & cōsumptiuū & mundificatiuū. Tertius
effectus ē tollit uenenū:& istud cōcordat cū dicto Aui. loco p̄all. f.
qđ fugiunt ex fumo eius uermes uenenosi.

DE VIOLE.

Crapula discutiť capita dolor atq; grauedo.
Purpureā dicunt uiolā curare caduceos.

Hic ponunt tres
pprietates siue effe-
ctus uiole. Prim⁹ ef-
fectus ē: q̄ uiola hēt
propriatē sedandi

ebrietatē: cuius cā pōt esse: q̄a uiola odorē hēt tēpatū atq; suauē:&
talī maxime ē cōfortatiuus cerebri: forte. n. cerebrū nō patitur cito
ebrietatē: sed debile:& ēt uiola est frigida q̄re cerebrū infrigidat:&
sic ineptificat ipm ad recipiēdū fumū calidū. Secūdus effectus ei⁹
est: qđ uiola est sedatiua doloris capitis atq; grauedinis:& istud ē ue-
rū de dolore capitis ex calida cā: ut uult Aui. ii. cano. c. de uiola:&
sifr Ra. iii. almā. & Me. Et rō est: q̄a uiola est frigida:& sic repugnat
causē calide. Tertius est: q̄ uiola dī curare caducos ind ē: epilenti-
cos:& dī notāter in textu: dicūt: q̄a cōes auctores nō attribuūt istū
effectū uiole:& ergo si iste effectus cōueniat uiole: cā eius pōt esse:
q̄a pp aromaticitatē uiole cerebrū cōfortat: quo existēte forti a mo-
dicis nocumētis nō ledit': & p cōsequēs ēt nō incurrit epilēsiā: q̄ dī
parua appoplexia ex opilatione neruorū sensatiuorū cōstringēs.

DE VRTICA.

Egris dat somnū: uomitū quoq; tollit ad' usū
Compeffit tussim ueterē: colicisq; medetur
Pellit pulmonis frigus uētrisq; tumorem
Omnibus & morbis subueniet articuloꝝ

Hic ponunt se-
ptem effectus urticae:
quorū. Primus est: q̄
urtica dat egris som-
nū: q̄a ē subtiliatiua
& incisuiua & absterfi-

ua fleumatis & grossiorū hūiorū naturā grauantiū & sōnū ipediētū:

Secūdus effectus eius est q̄ tollit uomitū & usum uomitus & rō ē: q̄a uomitus & nausea multū accidūt ex humore uiscoso/cuius urtica est incisīua. Tertius est qđ urtica sedat tussim antiq̄ & maxie mel in quo tp̄ata fuerint semina urticē/q̄a urtica de pectore fleuma expellit uiscosū/scđm Ra.iii.almā.& silr eius semina cū maxie sint incisīua abstersīua & subtiliatiua/& dicit Aui.ii.can.c.de urtica/q̄ cū bibit' cū aq̄ ordeī mūdificat pectus & qñ decoquant' folia eius ī aq̄ ordeī educit humores grossos qui sunt ī pectore/led eius semē ē ior tius. Quartus est/q̄ cōuenit colicis.i. colicā patiētibus/q̄a urtica est incisīua subtiliatiua resolutiua & abstersīua humiditatis fleumatice aut uētositatis grosselex qbus p̄uenit colica plurimū/& ē colica egritudo dolorosa ī īt.stino dicto colōsicut iliaca egritudo dolorosa in intestino dicto yliō. Quintus est/qđ urtica pellit frigus pulmonis/& hoc pp̄ sui caliditatē. Sextus est/qđ urtica ē sedatiua tumoris uē tris/q̄a resolutiua est uentositatis ex q̄ ut plurimū fit tumor uentris: Septimus est/qđ urtica subuenit doloribus articulorū.i.iuncturarū/ sicut artēice sciaticē & podagre. Ethoc uerū est qñ pueniūt a materia frigida fleumatica grossa/cuius cā est q̄a urtica ē calefactiua īci sua subtiliatiua materie fleumatice grosse/& pp̄ istos effectus secū dū Aui.ii.can.c.de urtica excitat coitū p̄prie semen eius cū uinol & apit orificiū m̄icis/& soluendo educit fleuma & humorē crudū sua abstersiōe & nō cū uirtute solutiua q̄ sit ī ipsa. Ne tñ aliq̄s ī gut ture ex urtica aut eius semine ledat' bonū est q̄ post eius sumptio/ nē bibat' aliquid de oleo rosaceo/& est urtica calida ī principio ter tii gradus & sicca in secūdo/scđm Aui.loco p̄all.

DE ISOPO.

Isoopus est herba purgans a pectore fleuma
Ad pulmonis opus cū melle coquat' ysoopus
Vultibus eximiū fertur reparare colorem

Hic ponuntur effe
ctus ysopi/ quorum.
Primus ē/q̄ ysoopus
purgat fleuma a pe/

ctore: Cuius cā: est q̄a yfopus est herba calida & sicca ī tertio: multū
 absterfua diffolutiua & cōsumptiua humiditatis fleumatice & hēt
 respectū singulārē sup ptes pectoris & p̄terea yfopus p̄priissime dī
 purgare fleuma a pectore. Secūdu effectus est q̄ ēt ualeat ad purgā
 dū pulmonē a fleumate: eadē de cā. Et p̄prie si coquat̄ cū melle: q̄a
 mel ēt absterfuiū & absterfioe mellis augmentat̄ absterfio yfopi &
 istud idē uult Aui. ii. ca. c. de yfopo. dicēs q̄ yfop⁹ cōfert pectori &
 pulmonī patiētib⁹ ad īfnia in tuffi antiq̄: & eius decoctio cū ficub⁹
 & melle fītr. Tertiū effectus est qđ facit bonū colorē faciei: & istud
 ēt uult Aui. loco p̄all. dicēs q̄ eius potus efficit colorē bonū. Et p̄
 istos effectus soluēdo educit fleuma & uermes: ut uult Aui. ibidē: &
 scđm Platariū uinū decoctiōis eius matricē mūdificat a supfluis

DE CERIFOLIO.

humoribus & abstergit.

Suppositū cācris tritū cū melle medetur Hic ponunt̄ .iii.
 Cum uino potū poterit separare dolorē effect⁹ cerifolii. Pri
 S pe solet uomitū uētrēq; tenere solutum mus est: q̄ cerifoliū
 tritū cū melle & sup
 positū cācro curat ipm: & istud idē dicit Pla. c. de cerifolio: & ē can
 cer apostema melācolicū corrodēs ptes corpis tā carnosas quā ner
 uofas: & dī cācer q̄a pcedere uī ut cācri. Secūdu effectus est: q̄ ce
 rifoliū bibitū cū uino abscindit dolorē uentris: cui⁹ cā est: q̄a uētris
 inflationē de grossa uētositate ex q̄ puenit: dolorē mitigat: cū stoma
 chi uētositatē & oīum uiscerū soluit & opilationē apit: & ad hoc ēt
 coadiuuat uinū. Tertiū effectus est: q̄ cerifoliū cedat uomitū &
 fluxū uētris: cuius cā est: quia cū cerifoliū calidū est in tertio gradu
 & siccū ī secūdo materiā illā digerit & exsiccat: ex q̄ puenit uemī
 tus & istud maxie uerū ē qñ uomit⁹ aut solutio uētris pueniūt a ma
 teria rigida fleūatica: & p̄ter istos effect⁹ puocat urinā & mēstua
 & soluit dolorē lateris: renū: & uesice: & p̄cipue datū cū mellicrato:

Hic ponuntur duo

DE ENVLA

effectus enule cāpanae
et quorū. Primus est
quod enula cāpana cō
fortat p̄cordia. i. ori

Epula cāpana reddit precordia sana
Cum succo rute si succus sumitur huius
Affirmat ruptis nil esse salubrius istis.

ficiū stomachi quod p̄prie p̄cordiū dicitur siue mēbra spūalia. i. mēbra an
helitus: quā uicina sunt cordi: & spāl̄ radix eius. Quod autē confortet
orificiū stomachi patet: quia cū radix enule sit odorifera cōfortat mē
bra neruosa: rificiū autē stomachi mēbrū neruosum est. Quod autē cō
fortet mēbra spūalia patet: quia uinū factū ex enula quod uocat uinū
enulatū mūdificat pectus & pulmonē. ut uult Aui. ii. ca. c. de enula
& enula ē scdm ip̄m ibidē deglutita cū melle adiuuat ad expuēdū
& est ex eis quā letificat & cōfortat cor. Secundus effectus est quod suc
cus enule cū succo rute maxime ualet ruptis. i. patiētibus rupturā
siue descensum ītestinorū ad bursam testiculorū: & hoc maxime quā
ruptura ē p̄p̄ uērositatē: quia illa dissoluunt succus rute & enule: & p̄
ter istos effectus enula bona est stomacho malis humoribus repleto
& apit opilatōes epatis & splenis: ut uult Ra. iii. almā. & confert oī
bus lesionibus & doloribus frigidis & cōmotionibus uentositatum
& inflationis: secundum Aui. loco preallegato.

Hic ponuntur duo

DE PVLEGIO

effectus pulegii quo
rum. Primus est: quod
pulegiū & principa

Cum uino colerā nigrā potata repellit
Sic dicūt ueterē sumptū curare podagram

liter aq̄ eius sūpta cū uino purgat colerā nigrā. Secundus ē: quod pule
giū hēt p̄prietatē curādi podagrā ueterē: ex quo hēt p̄prietatē lique
faciēdi & dissoluendi fleuma ex quo podagra sepius generari solet
& circa istud est notādum quod ut dicit Pla. pulegium ē calm & sic
cū ī tertio gradu: subtilē hēt substātia uirtutē hēt cōfortatiuā ex aro

maticitate:apitiuā ex substātia & q̄litate: attractiuā ex ignea substā
tia ul' natura cōsūptiuā ex calore & siccitate:& solū uinū decoctiōis
ei' ualeat cōtra dolorē stōachi & itestinoꝝ ex frigidityte ul' uētositate

DE NASTURCIO.

Hic ponit̃ .iii. ef

Illius succo crines retinere fluentes
Allitus asseritur dentisq; curare dolorem
Et squamas succus sanat cū melle punctus

fectus nasturcii:quo
rū. Primus ē: q; na/
sturciū hēt pprieta/
tē retinēdi crines de
fluētes:& hoc si caput unguat' cū succo ei': uel si aq̄ uel succ' ei' bi
bit' & hūc effectū tāgit Aui.ii.ca.c.de nasturcio dicēs. Retinet ca
pillos capitis cadētes bibitū & linitū. Scds eius effectus ē: q; curat
dolorē dētiū:& hoc maxie ex cā frigida: qā nasturciū ē icisiuū reso
lutiuū & calefactiuū: ut patuit prius ibi. Cur morit' hō. Tertius effe
ctus ei' q; succus ei' hēt ppriatē. curādi squamas pelli adherētes:
qñ sumit' cū melle:& ex eo linit' locus:& cā ē: qā tales squame gene
rant' ex fleumate falso. Nasturciū aut: ut p̄dictū est: oē fleuma pur
gat:& ergo p̄ intus sūptū phibet cām squamas:& ab exteri' linitū
sua abstersiōe eas abstergit:& maxie cū melle: qā hoc ē abstersiuū ē
& sic iuuat abstersiōnē nasturcii:& p̄ter istos effect' nasturciū exsic
cat putredinē uacuitatis uētris: mūdificat pulmonē:& cōfert asma
ti:& i medicis asmatris ponit' pp̄ illud q; ē i ipō de incisiōe & subti
li. tiōe: calefacit stomachū & epar & cōfert grossiciei splēis:& pprie
qñ ex eo fit emplastrū cū melle & facit cuomere colcrā:& educit eā
solutōe: augmētū efficit i coitū:& soluēdo educit uermes:& puocat

DE CELIDONIA.

mēstrua ut uult Aui.ii.ca.lo.p̄al.

Cecatis pullis hac lumina mater yrundo
Plinius ut scribit: quāuis sint cruta reddit.

Hic ponit' unū
notabile de celido/
nia:& est qđ qñ pulli yrūdinis excecati fuerint tunc mī-affert celi/
doniā & cū ea fricat oculos pulli excecati:& sic uisus restituit' & p

hoc dat inuere autor qđ celidonia maxie confortat. uisum:& istud
 ē manifeste patet: qđ ī medicis ualētibus cōtra debilitatē uisus cō/
 muniter ponit: & est celidonia herba nota glaucū hñs succū: cā aut
 qre ipsi yrūdini data est uirtus cognoscēdi celidoniā pluſq̃ aliis aui
 bus pōt esse ista: quia pulli yrūdinis sepius cecitatē patiunt q̃ pulli
 aliaꝝ auīū: qđ feces yrūdīnū hñt uim exsiccatiua oculorū & sepius
 patiunt a fecibus matrū: & est sciēdū qđ scđm Platea: celidonia est
 calida & sicca ī tertio gradu. Et ex qualitatibus suis & substātia hēt
 uirtutē dissoluēdi cōsumēdi & attrahēdi. Et radices eius trite & ī
 uino decocte ualēt ad purgādū caput & uuluā ab humore frigido
 & humido: si patiēs fumū p eos recipiat & postea uinū gargarizet.

Hic autor tria di

DE SALICE.

cit de salice. Primū
 est succus salicis au
 ribus infusus inter/
 ficat uermes auris:&

Auribus infusus uermes. succus necat eius
 Cortex uerucas in aceto cocta resoluit.
 Pomorū succus flos partus destruit eius

istd pōt cōuenir pp stipticitatē & exsiccationē ei⁹ & ē hoc sciēdū qđ
 scđm Aui.ii.ca.c.de salice: nō est aliud magis utilissimū quā succus
 foliorū eius ī cura saniei q̃ currit ex aure. Scđm ē: qđ cortex salicis. i.
 extrema ps eius ī aceto decocta resoluit uerrucas: Aui. uero lo. pall.
 dicit qđ eius cinis eradicat uerrucas linitus cū aceto: & istud est pp
 uehemētē exsiccationē cineris eius: pro deletōe tñ uerrucarū: nō ē ali
 qđ magis abscondēs uerrucas quā fricatio portulace sup uerrucas:
 & facit hoc portulacā sui pprietate & nō qlitate scđm Aui.ii.ca.c.
 de portulaca. Tertiū ē: qđ flos salicis & succus pomorū. i. fructuū ei⁹
 nocēt ptui: qđ pp stipticitatē & exsiccationē eorū reddūt ptū difficilē

Hic ponunt aliq

DE CROCI.

iuuamta croci: quorū
 Primū ē qđ croc⁹ cō/

Confortare crocus dicatur letificando
 Mébraq; defecta cōfortat epar reparando

fortat corpus hūanū letificādo:& circa istud est sciēdū q̄ crocus tā
tā pprietatē hēt letificādi q̄ datus ī maiori q̄titate q̄ debeat īterficīt
letificādo siue ridēdo. Vñ di. Aui.ii.ca.c.de croco. Tres aurei de ip̄o
īterficiūt letificādo:& ē aureū pōd⁹ dragma uni⁹ & semis. Scđm ē
q̄ crocus cōfortat mēbra defecta & principalr cor. Cōfortat ēt sto/
machū pp suā stipticitatē & caliditatē:& eādē cām ēt reparat epar:
& maxie pp stipticitatē:q̄ non pmittit dissolui epar:nimius tñ usūs
eius īducit nausēā & deiicit appetitū:& istud īnuīt Aui.lo.pall. di/
cēs:ipse facit nausēā & deiicit appetitū:pp̄terea q̄ appositus ē ace/
tositati q̄ est ī stomacho ex q̄ ē appetitus:& p̄ter istos effectus est fa/
ciēs somnū & obtenebrās sensus & cū bibīt ī uino inebriat abster/
git urisū:& phibet fluxū ad ip̄m:facit anhelitū facilē:& cōfortat īn/
strumēta āhelitus:excitat coitū:& puocat urinā:ut uult Aui.lo.pal.

DE PORRO.

Hic ponūt duo

Reddit secundas permansum sepe puellas iuuamēta porri. Pri
Isto stillantem poteris retinere cruorem mū est q̄ por̄ p̄mā
 sum.i.p̄ comestione
eius:Reddit puellas sepe fecūdas:Cuius rō pōt cē:qa scđm Auic.ii.
cano.c.de porro:cōfert coartationi mīricis & duricieī q̄ est in ipsa:q̄
pnt cē īpedimēta cōceptiōis. Scđm ē:q̄ por̄ abscidit fluxū sāguis
nariū idē uult Aui.lo.pall.& plures alii effectus ei⁹ dicti sunt prius

DE PIPER.

ibi. Allea nux ruta.

Quod pip̄ est nigrū nō est dissoluere pigrū Hic ponūt mul
Fleumata purgabit digestuāq̄ iuuabit: ta iuuamenta pip̄is:
Leuco pip̄ stomacho prodest tussiq̄ dolori & primo tria piperis
Vtile preueniet motū febrisq̄ rigorem. nigri: quorū. Primū
 est: q̄ per pip̄ nigrū
nō est pigrū ī dissoluēdo.i.resoluēdo pp fortē eius caliditatē & sicci/
tatē:est.n.calidū & siccū ī q̄rto. Scđm ē:q̄ purgat fleumata:qa at/

trahit ex interiori corpore fleuma & ipsum consumit. si r fleuma in pectore
& stomacho inuiscatum remouet: ipsum calefaciendo subtiliando & dissol-
uendo. Tertiū est: qd est iuuamentū digestiue: & istud patet p Aui. ii.
ca. c. de pipe: dicēte qd pip ē digestiuū faciēs appetitū. & istd maxie
itelligēdū de pipe longo: qd est magis cōueniēs digestiōi crudorū hu-
morū q̄ albū uel nigrū: ut testat Gal. iiii. de regimine sanitatis. c. vii.
Secūdo pōit. v. iuuamēta leucopipis. i. pipis albi quorū. Primū ē qd
pip albū cōfortat stomachū & istud patet p Gal. lo. pal. dicēte qd est
cōfortans stōachū sup alia duo pipa: & idē uult Aui. ii. ca. c. de pipe
dicēs: & albū magis cōueniēs est stōacho & uehementius confortat.
Scdm est: qd pip cōfert tussī maxie ex materia frigida fleumatica:
qa illā calefacit dissoluit & icidit: & istud uult Aui. lo. pal. dicēs qd
qn admīstrat pip in electuariis est cōueniēs tussī & doloribus pecto-
ris. Tertiū est: pip albū cōuenit dolori & pōt istud itelligi de dolori-
bus pectoris sicut ex Aui. allegatū est uel de dolore uentoso: tali enī
cōuenit oē pip qa oē pip sui uētositate carminatiuū est uentositatū
& sic educit uentositates: Aui. uero lo. pal. dicit pip albū & sī r lon-
gū cōuenire in dolore uētris pūgitiuo si bibat cū melle & foliis lau-
ri recētib⁹. Quartū est: qd utiliter pōt puenire motū febris. i. acces-
sionē siue paroxysmū febris & hoc febris frigide: qa in tali pip aliquo-
mō materiā calefacit & digerit. Quintū est: pip albū ualet in rigore fe-
briū cuius cā est: qa piper sua caliditate cōfortat neruos & materiā
sparsā sup eos cōsumit: & Aui. dicit qd fricādo fit inūctio ex ipso cū
unguēto & cōfert rigori: & ista iuuamēta qnq; ēt pnt cōuenire aliis
generibus pipe: ut ex Aui. lo. pal. patet & pter istos effectus pip ca-
lefacit neruos & lacertos adeo qd in hoc nō est aliud ei par: mūdificat
pulmonē: puocat urinā paucū de ipso: sed multū de ipso soluit uē-
trē: ut colligit ex Aui. lo. pal. & circa istud sciendū est qd triplex est
pip. s. pip albū: qd dī leucopip: pip longū qd dī macrop: & pip nigrū

quod dicitur melanopiper: albū dicit' qđ est uiride multū humidū:
& qñ illud est desiccātū aliquātulū ita qđ apparet quedam disconti-
nuatio inter eius partes nō tñ sit pfecte maturatum dī pip longum:
sed quando est perfecte maturatum: tunc dī piper nigrum.

DE AVDITVS

Et mox post escam dormire nimisq; moueri.
Ista grauare solent auditus ebrietasq;

Hic tanguntur
tria grauedinem
auditus inducen-
tia. Primū est im-
mediatus somn⁹

post cibū sumptū: & hoc usq; ad repletionē: cuius cā pōt eē ista: qā
somnia immediate post cibū sumptū facit indigestionem ciborum
cibi autem indigesti grossos ac indigestos fumos procreant: qui sua
grossicie meatus auditus opilant: & ēt spūs auditiois ingrossant &
perturbant. Secundum est nimius cōmotus post cibū sumptū: quia
talis ēt impedit digestionem & clausiōem debitam orificiū stoma-
chi. Aliqui tñ textus loco nimis habent minus: & tunc sensus est qđ
nullus motus post cibum sumptū ēt grauat auditū: cuius rō est: qā
tūc orificiū stomachi nō ita facile claudit' sicut p paucā deambula-
tionem: qua cibi descendunt ad fundum stomachi: iā stomacho non
existente clauso fumi multi ascendunt ad caput grauātes auditum.
Tertium est ebrietas: qā ex ebrietate pcreant' fumi multi & uapores
qui ascendūt ad caput & ad organum auditus: spūm ei⁹ pturbātes
& auditum grauātes: & nō solum ebrietas inducit nocumētū audi-
tū: sed ēt uisui: & oībus sensibus pp eandē cām: ut ēt prius dictū ē
Aui. uero. iiii. in. c. ii. de cōseruatōe sanitatis auris etiam dat tria no-
centia auribus: & dicit. & ex eis quidem q nocent auri & reliqs sensi-
bus sunt fastidium & repletio & proprie somnia super repletionē:
& est sciendum qđ aliq tex. adhuc hñt istum uersum cōtinētem ad
huc alia inducētia grauedinē auditus: & est iste: Balnea sol uomitus

affert repletio clamorū q̄ ista inducūt ēt grauedinē auditus / maxie
tū tinnitū q̄a dicit Aui.iiii.in.c. de cura tinnitus oportet ut oēs iste
uitent solē & balneū laboriosū & uomitū & clamorē & repletionē.

Hic tangunt se /

DE MENTV

ptē inducētia tinni /
tū ī aure.i.sonū quē
hō ut audir̄ exteri⁹.

Metus:longa fames:uomit⁹:pcussio:casus
Ebrietas:frigus tinnitū causat in aure.

Quorū Primū ē metus & scđm alios motus cā est de metu q̄a ī me
tu spūs & humores mouent̄ ad īteriora.s. uersus cor subito lex quo
motu facile motus generat̄ uētositas q̄ penetrādo ad organū audit⁹
tinnitū causat . De motu ēt patet q̄a ex motu corpali ēt cōmouent̄
humores & spūs ex qua cōmotiōe ēt generat̄ uētositas facile q̄ ue
niens ad aures tinnitū causat q̄a tinnitus causat̄ pp̄ aliquā cōmotiō
nē uaporis aut uētositatis circa organū auditus cōmouētiū aerem
cōnaturalē ī organo auditus existētē. Scđm ē lōga fames & rōnem
subiūgit Aui.iiii.in.c.ix. dicens & illud est pp̄ agitationē cadētē in
humoribus sparsis ī corpe q̄escētibus ī ipso & cū nō inuenit natura
cibū aliquē cōuertit̄ ad eos & resoluit ipsos & mouet eos. Tertiū ē
uomit⁹ quia in uomitu q̄ est motus laboriosus mouent̄ maxie hu
mores ad caput ī signū cui⁹ oculos & faciē uidem⁹ fieri rubeos &
uisus fieri nocumētū & sic ēt facile mouēt̄ ī uomitu uapores & uē
tositates ad organū auditus. Quartū ē pcussio spe in capite & ma
xime in aure cuius cā est q̄a ex tali etiā accidit uehemēs cōmotio
aeris cōnaturalis ī organo audit⁹ existētis q̄a natura aliquo mēbro
leso īmediate mittit ad ipm spūm & sanguinē qui sunt instrumēta
nature lex q̄bus tūc accidit in aure cōmotio. Quintum est casus &
maxie supra caput pp̄ eādē cām q̄ dicta est de pcussioe & ēt ex ca
su quocūq; uehemēs sit cōmotio humorū ī corpe. Sextū est ebrietas
cuius cā est q̄a in ebrietate caput repletur fumis & uaporibus lex

qbus ad organū auditus uehētibus facile cōmouet aer cōnaturalis
in organo audītus existēs. Septimū est frigus: ex forti. n. frigore de
bilitat organū: qre ex leui cā facile patit̃ uel cōtingit tinitus ex forti
frigore: qā forte frigus causat uentositates. Et nō solū ex istis causis
cōtingit tinitus auriū: imo ex pluribus aliis sicut ex uētositate ī ca/
pite generata & ī ipso mota: aut ex sonitu sanici q̃ generat̃ fortasse
in ipsa: & ex feruore puris ī ptibus eius aut ex motu uētositatis ac/
cidētis multotiēs ī meatibus eius: sicut fit ī febribus aut ex repletio
ne supflua ī corpe & pprie ī capite: aut ex materia uiscosa resoluta
in paucā uētositatē: aut ex medicinis quare pprietas est ut retineāt
humores & uētositates ī tpibus cerebri: ut colligit̃ ab Aui. loco p̃al.

Hic ponunt̃. xxi.

Balnea uina uenus uētus piper allea fumus	res nociue oclis. Pri
Porri cum cepis lens fletus faba sinapis	ma ē balneū siue hu
Sol coitus ignis labor ictus acumina puluis	midū siue siccū qd̃
Ista nocent oculis sed uigilare magis.	stupha dīprio qā ca
	lesacit eos calefactio

ne multa: & sic ledit eos cōplexionē: cū naturalr sint frigidi de na/
ture aq̃. Secūdo qā exsiccat & resoluit humiditates subtiles oculorū
qbus spūs uisui q̃ sunt ignei hnt̃ refocillari & temperari. Et pp̃ istud
plures reperiunt̃ ceci supra renū: in qbus cōitas utit̃ stuphis & bal/
neis: quēadmodū etiā plures reperiunt̃ leprosi in holādia q̃ in aliq̃
alia regiōe: pp̃ indebitū regimē. Secūda res est uinū: & hoc imode/
rate sumptū: tale. n. debilitāt oculos & uisum: qā caput replet fumis
& uaporibus: & ergo etiā hebetat oēs sensus. Tertia res est uenus. i.
nimius usus coitus: q̃ ab oibus medicis fert̃ debilitare uultū uisū.
Et Aristo. iiii. p̃bleu. parti. iii. assignat cām istā dicens: qā. s. p̃ coitū
aufert̃ qd̃ oportunū ē oculis. Oportet. n. humidū aqueū subtile eis
in esse: in quo uisibiles spūs fulciant̃: nā oculus naturaliter ē talis. s.

humidus. Vñ de sensu & sensato: & .v. de gene. aīali. dī: oculū esse de natura aq̄: sed euulsis humidis & euacuatis puenit supiora desicca-
ri pp qđ oculi a sui recedūt uatura q̄ humiditate uigebāt: & merito oculi uigēt humiditate: q̄a p spūs igneos q̄ sunt ī multo motu eua-
nescerēt nisi humido sustētarēt: & ex īsto manifestū ē: q̄ coitus ex
siccat ptes supiores subtrahēdo humidū ad qđ sequit̄ lesio acuitatis
uisus. Quarta res ē uētus: & maxie meridionalis: de quo dicit Ipo.
.iii. ampho. āphorismo illo: austrini flatus: qđ ē caliginosus. i. caligi-
nē & obscuritatē ī oculis inducēs: qđ puenit: q̄a talis uētus caput re-
plet humiditatib⁹ hebetātibus sensus & spūs obfuscatib⁹. Quinta
res est pip: qđ puenit pp sui acuitatē q̄ generat fumos oculos mor-
dicātes. Sexta est allea q̄ ē nocēt uisui pp eorū acuitatē & uaporosi-
tatē: ut ē prius dictū ē ibi. Allea nux ruta. Septima est fumus q̄ ē
nocet oculis pp sui mordicationē & exsiccationē. Octaua est porri:
q̄a ex esu ipsoꝝ generant̄ fumi grossi melācolici: qb⁹ uisus obūbra-
tur: ut ē prius dictū est ibi. Allea nux ruta. Nona est cepe: quaz̄ co-
mestio nocet oculis pp earū acuitatem. Decima est lens: de quo dicit
Aui. ii. can. c. de lente: qđ illius q̄ plurimū eius comestioe utit̄ uisus
obtenebrat̄ pp uehemētiā exsiccatiōis eius. Vndecima res est fletus
nimius qui debilitat oculos ex eo qđ īducit debilitatē retētiue ocu-
loꝝ. Duodecima ē faba cuius usus generat fumū grossum melāco-
licū obtenebrātē spūs uisuios sicut porꝝ: & ergo ē comestio fabaz̄
inducit somnia terribilia. Decimatertia est sinapis: cuius usus indu-
cit debilitatē uisus pp eius acuitatē. Decimaq̄rta est aspicere solē: &
hoc est ppter eius uehemētē nitorē & splēdorē qbus destruit̄ uisus:
ut patet ad expiētiā: & hoc iō: q̄a uehemēs sensibile nō pportionatū
sensui sicut radii solares corrūpūt sensū. Decimaquinta est coitus
& maxime post nimīā repletionē: uel magis post nimīā uacuitatē
& inanitionē: & de ista dictum est. Decimasexta est ignis: cuius in-

Spectus causat siccitatē uehemētē ī oculis: & sic ledit uisum: & ēt le-
 dit pp claritatē eius: & ergo cōiter uidemus fabros & illos qui cōti-
 nue corā igne opant^r rubeos aut debiles hñe oculos. Decima septima
 nimi⁹ labor: qā talis ēt uehemēter exsiccāt. Decima octaua ē pcussio
 cōtra oculos q̄ ledit oculos & uisum qā facit sanguinē fluere spūm
 uisiuū pturbātē: & aliqñ apostema generātē. Decima nona ē: nimi⁹
 usus rez acutaz uidelicet uti diuersis salsamentis acutis: & hoc pp
 acuitatū fumoz ex ipsis generatorz. Vicesima est puluis siue ambu-
 lare in locis puluerulentis in qb⁹ de facili puluis ad oculos puenit &
 uisum obfuscat. Vicesima prima: & iter ceteras magis ledens oculos
 & uisum: est nimiū uigilare: quia uigilie nimie nimiā siccitatē ī ocu-
 lis inducūt. Et in generali oīs repletio nocet oculis: sñr oē q̄ exsiccāt
 naturā: & oē q̄ turbat sanguinē ex rebus salsis acutis & aliis: & oīs
 ebrietas: Vomitus uero cōfert ei inq̄tū purgat stomachū & nocet ei
 īq̄tū mouet materias cerebri expellēdo eas ad ipm: Et ergo si fuerit
 uomitus necessarius debet fieri post cibū cū facilitate: Et sñr somn⁹
 supfluous nocet uisui: & somnus statī post repletionē: & multitudo
 flebotomic: & pprie cū uētosis cōtinuis: & istud colligit^r ex Aui. in
 .iii. trac. .iiii. c. de rememoratōe rez uisui nocētū: ubi ēt Aui. plures
 ex causis ī tex. narratis exprimit.

Feniculis uerbena rosa celidonia ruta	Hic tāgūt .v. res medici
Ex istis fit aqua q̄ lumina redit acuta.	nales: q̄q; aq̄ confert uisui.
	Pria ē feniculis: cuius suc-
	cus ī oculo positus acuit uisū scđm Ra. .iii. almā. Scđa ē uerbena cu-
	ius aq̄ a cōib ⁹ medicis ponit ^r ī receptis ponētibus contra debilitatē
	uisus. Tertia est rosa: cuius aq̄ cōfortādo spūm aīalē pōt confortare
	uisum. Quarta est celidonia: & est herba habēs succū citrinū: & dñ
	celidonia q̄si celica dona donās. Quinta ē ruta: & est herba cōis: &
	aq̄ istaz duaz herbaz: sñr ualēt: ut ex cōibus autoribus medicie pa-

ter:& de plurib⁹ istar⁹ herbar⁹ prius ī diuersis passib⁹ dictū ē āpli⁹.

Hic ponunt^r aliqⁱ medi
cine ualētes ad dolorē dē/
tiū:& dicit tex.qđ semina
porroꝝ & iusquiamus si/
mul uista ualēt ī dolore dē
tiū:& debēt sic administrari:succus iusqami cū seminibus porroꝝ
debet simul cōburi & fumus istor⁹ p embotū recipi ī illa pte ī q̄ est
dolor dētis:Iusqamo.n.est uirtus stupefaciēdi:& sic ex stupore do/
lor nō pcipit^r:& in fumo seminis porris est uirus īterficiēdi & eiiciē
di uermes q̄ aliquñ ī cōcauitatibus dētiū existētes intolerabilē faciūt
dolorē:& istud dicit Aui.ii.can.c.de porro: & est porrū herba nota
& iusqamus ē herba stupefactiua hñs lōga folia pingiua & fetida.

Hic ponunt^r sex cāe
raucedinis uocis:quarū
Prima est nūx.i. come/
stio nucū:q̄a nocēs mul
tū exsiccāt:& ergo uocē exasperāt & faciūt q̄a similē uocibus gruū.
Secūda est oleū:cuius usus pōt īducere raucedinē: q̄a ptes eius aliq̄
uiscose adherēt ipsi cāne pulmōis faciētes raucedinē:secūdo pōt in
ducere raucedinē ī corpibus colericis:q̄a oleū in talib⁹ cito īflāmat^r:
& sic inducit ex tali calefactōe exaspatiōem & raucedinē:priā tñ cā
uī melior.Tertia est frigus capitis:cuius cā est:q̄a ex frigore capitis
fit cōpressio cerebri:ex cuius cōpressiōe fluum:hūiores deorsum uer
sus guttur & cānā pulmōis īducētes raucedinē pp nimīā humecta/
tionē cāne.Q uarta est anguilla siue comestio angulle:q̄a ex esu ei⁹
fleumata uiscosa multiplicant^r q̄ ueniētia ad cānā pulmonis illic ad
herent inducētes raucedinē.Q uinta est potus nimius: & maxie qñ
itur dormitum:cuius cā est:q̄a ex tali cāna pulmonis ēt multū hu/

mectat: iā uehemēs humectatio cāne pulmōis potissima ē cā rauce
dinis uocis scđm oēs medicos. Sexta ē pomū crudū: qā iqtū crudū
multiplicat fleumata: & si sit cū hoc imaturū stipticū siue ponticum
guttur exasperat.

Ieiuna uigila caleas dape ualde labora
Inspira calidū modicū bibe cōprime flatū
Hec bene tu serua si uis depellere reuma.
Si fluat ad pectus dicat' reuma catarrus
Ad fauces brancus ad nares esto corisa.

Hic tāgunť septē q
bus curat' reuma. Pri/
mū est abstinentia siue
ieiuniū: qā p hoc mate
ria reumatis diminuit'
qā abstinētia exsiccat:

& materia melius maturat' & cōsumit': qā natura nō hñs materiā ci
balē inq̄ agat agit ī materiā reumatis & cōsumit eā & caput minus
replet': & ergo dicit Aui. v. in trac. i. c. xiii. & oportet qđ ne patiens
catarrū & corisā repleat uētrē cibus q̄re repleat' caput eius. Scđm ē
uigilia: qā illa ēt est exsiccatiua cerebri & phibitiua ascēsus multoꝝ
uapoꝝ ad caput. Tertiū est cibi calidi q̄ ēt iuuāt ī reumate cum est
ex materia frigida: qā p illos ēt tunc digerit' materia frigida. Q uar
tū est multū laborare: quia p hoc ēt cōsumit' materia reumatis: quia
labor multus exsiccat supfluitates corpis: & loco istius dictiōis ual
de: quidā tex. hñt ueste: & tūc sensus est qđ ī cura reumatis ēt ualet
calere uestibus: & hoc ēt uerū ē maxime: tñ qñ materia reumatis est
frigida. Q uintū est īspiratio aeris calidi: & hoc maxie in catarro ex
materia frigida: quia p aerē inspiratū calidū tūc calefacit materia:
& maturat'. Sextū ē modicū bibere & pati sitim: quia p hoc ēt ma
teria reumatis cōsumit' cū sitis siue modica bibitio exsiccet: & ēt p
modicā bibitionē nō replet' sicut p multū potū. Septimū est cōpri/
mere flatū. i. retinere anhelitū: istud. n. ualde bonū est in catarro ma
xie a cā frigida: quia p istā retētionē āhelitus calefaciūt pectoralia:
& sic melius digerit' materia frigida fleumatica faciēs catarrum: &

p̄ima istoz & alia t̄agit Aui.lo.p̄al.dicēs q̄ oportet ut assidue cale
 factionē capitis & elōgationē eius a frigore: & minuat ip̄m a septē
 triōe:& p̄prie post austrū:austrer.n.replet & rarificat & septētrio cō
 stringit & exprimit & minorat potū aq̄ cōgelate:neq; dormiat ī die
 & siciat & famē patiat & uigilet q̄tū pōt qm̄ sunt initiū cure:Rasis
 uero.ix.almā.uult q̄ patiens reuma debet cauere ne iaceat supinus:
 & rō est:ne p̄ illū decubitū materia fluat ad ptē posteriōrē:& cū ps
 posterior nō hēt manifestos meatus p̄ quos materia fluat timeat ne
 fluat ad neruos & faciat spasmū uel paral̄isim:& sifr̄ debet abstineē
 oino a uino:qa uinū ē uaporosū:& cū multū calidū sit dissoluit ma
 teriam & auget reuma:& sifr̄ non debet stare ad solē aut ad ignē:qa
 sol aut ignis dissoluēdo materiā augēt reuma:deinde tex.in duobus
 ultimis uersibus pōit d̄riā iter ista tria noīa.s.catarrus:brācus:& cor
 riza.& stat d̄ria in hoc qđ est fluere materiā ad alīā ptē:uñ reuma ē
 nomē cōe ad oēm fluxū materie de uno mēbro ad aliud.Et ergo dī
 reuma q̄si ruēs materia:ī cōi tñ usu capit solū p̄ noīe cōi ad oēm flu
 xum materie a capite & cōtinet sub se istas tres spēs.s.catarrū brā
 chū & corisam : uñ si illa materia fluat ad pectus uel mēbra uicina
 dī catarrus:si uero ad fauces brācus:sed si fluat ad nares dī coriza.

In hoc tex.pōit au
 tor medicinā curatiuā
 fistule dicēs q̄ empla/
 strū sc̄m ex auripig/
 mento sulphure calce:
 & sapōe simul mixtis

Auripigmētū sulphur miscere memento
 His decet apponi calcem cōmisce saponi
 Quattuor hec misce cōmixtis q̄ttuor istis
 Fistula curat quater ex his si repleatur
 curat fistulā: cuius cā est:qa in istis est uirtus exsiccatīua & mūdifi/
 catīua q̄ itētiōes nēcēssario requirunt in curatōe fistule.de auripigmē
 to dicit Platea.q̄ est calidū & siccū in q̄rto gradu dissoluit attrahit
 cōsumit & mūdificat:& sulphur & sapo secūdū eum ēē calida sunt

& sicca: sulphur tñ uehemētius: q̄a est calidū & siccū ī q̄rto gradu:
Sapo uero nō. de calce dicit Aui. qđ calx abluta est exsiccatia sine
mordicatiōe & cōsolidat: notādū circa istud qđ fistula ē uulnus assi
due & piodice fluēs. i. scđm diuersa tpa uel scđm diuersas lunatiōes
auripigmētū uero est illud quo utunt̄ sculptores: quo faciūt adhere
re es siue metallū lapidib⁹. Sapo uero. i. smigma ē illa piguedo alba
siue nigra q̄ mulieres lauāt & mūdāt uestes. alia uocabula nota sūt,

In hoc tex. autor pōit

Ossibus ex denis bis cētenisq; nouenis numerū ossiū dētiū &
Cōstat hō denis bis dentibus ex duodenis uenarū humani corpis
Ex tricētenis decies sex quinqueq; uenis & dicit. Priō qđ hō cō
stat ex ducētis & nouē

decim ossib⁹: scđm tñ solēnes medicine doctores ut Ipo. Gal. Rasis:
Aue. & Aui. Ossa hoīs sunt ducēta & .xlyiii. licet ī pticulari enume
ratiōe ossiū discōueniāt: & istud uult ille cōis uersus. Ossa ducētena
sunt atq; q̄ter duodena. Secūdo dicit q̄ hō debet h̄re. xxxii. dentes:
& istud itelligēdū est cōiter & ut plurimū ī hoīb⁹ p̄fectis: aliqñ. n.
cōtingit aliquos hoīs nō h̄re dentes q̄ttuor extremos qui sunt post
molares: & in talibus dētes sunt. xxviii. tñ: & aliqui carēt his denti
bus ultimis ī pueritia tñ: alii ī pueritia & ī iuuetute ita q̄ nō eis na
scunt̄ donec sint senes: alii tota uita: circa istud sciēdū est qđ scđm
Aui. i. i. doc. v. sūt. c. de anathomia dētiū. Inter oēs dētes duo uocāt̄
duales: & sūt duo dentes anteriores: & duo q̄drupli iuncti dualibus
a dextris & sinistris & tā duales quā q̄drupli sunt duo ī sup̄iori mā
dibula & duo ī īferiori: & sūt oēs ordinati ad īcidēdū: & iō a q̄bus
dā incisores uocant̄ & spāl̄r duales: & post istos dētes sunt duo den
tes q̄ uocant̄ canini sup̄ius & duo inferius īmediate cōiuncti q̄dru
plis: & offm̄ eorū est frāgere dura: & post illos sunt q̄ttuor dētes mo
lares a dextris & a sinistris q̄ttuor tā ī sup̄iori q̄ ī inferiori mādibu

la:& post istos in aliquibus est dens unus sensus tā a dextris q̄ a sinis:
stris:& tā in inferiori q̄ superiori mādibula:in aliquibus uero nō:& sūt
isti dentes molares & dētes sensus oēs ordinati ad molendū & sum
ma totius numeri dentiū est trigintaduo:uel.xxviii.in non hñtibus
dentes sensus.s.quattuor duales:quattuor quadrupli:& q̄ttuor cani
ni.xvi.molares:& quattuor dentes sensus. Tertio dicit q̄ homo hēt
tricentas & septuagintaqnq̄ uenas ut posset patere enumerāti eas.

In hoc tex. eumē /

rat.Prīo autor humo /
res qui sunt necessarij
ad cōstitutionē hūani
corpis:& dicit q̄ quat

Quattuor humores ī hūano corpe cōstāt
Sanguis cū colera fleuma melancolia
Terra melā.aq̄ fleg.& aer sāguis col.ignis

tuor sunt humores ī hūano corpe.s.sanguis:fleuma:colera:& melā /
colia.Secūdo oñdit naturā & cōplexionē cuiusq̄ hūoris p̄ hoc qđ
cōpat unūquēq̄ uni elementor̄:& uult qđ melācolia est frigida &
sicca:& sic cōpat̄ terre q̄ filis nature est:fleuma est frigidū & humi /
dū:& sic cōpat̄ aq̄:sanguis est calidus & humidus:& sic cōpat̄ aeri.
sed colera est calida & sicca:& sic cōpat̄ igni.& iste sensus ēt patet
in his uersib⁹.Hūidus ē sanguis:calet.est uis aeris illi.Alget humet
fleūa:illi uis fit aquosa.Sicca calet colera:sic igni fit similata. Melā
colia friget sicca q̄si terra.Et pro māiori ītellectu sciēdū est qđ secū
dū Aui.i.i.doc.iiii.c.i.q̄ttuor sunt humores ī corpe hoīs.s.sanguis:
fleuma:colera:& melācolia:ut dc̄m ē.Inter quos sanguis est melior.
Primo:q̄a est materia spirituū:in q̄bus uita cōsistit:& oīs opatio ue
getatiua uitalis & aialis.Secūdo q̄a cōformis est cū principiis uite.
Est.n.calidus & humidus tēpate. Tertio q̄a plus nutrit & restaurat
depditū ceteris humoribus.Et ut ad unū sit dicere,est thesaurus na
ture:ex cuius pditione sequit̄ mors statim:deinde sequit̄ fleuma in
bonitate. Primo q̄a aptū est ut tpe necessitatis fiat sanguis:& ideo

nō hēt p̄priū receptaculū: sed icedit cū sanguine. Secūdo q̄a uicin⁹
est radicali humido: q̄ est uelut basis uite: Deinde: sequit⁹ colera: q̄a
participat cū naturali calore q̄diu mēsurā seruat: deinde est melāco
lia uelut fex & sordicies elōgata a p̄icipiis uite: inimica leticie & li
beralitati & cōnata senio & morti. Secūdo sciendū pro diuisiōe &
diffinitiōe humorū q̄ sanguinis due sūt spēs. s. naturalis & inatura
lis: naturalis est cuius color est rubeus. s. uenalis rubeus obscurus: &
arterialis rubeus clarus malō carēs odore: & est ualde dulcis: & hoc
per respectū ad alios humores. Innaturalis est duplex. Nā qdā ē in
naturalis: q̄litate. s. qui est mutatus a cōplexiōe bona ī se sine alteri⁹
humoris cōmixtiōe: alius est innaturalis p̄p humorē malū ei admix
tū peccantē q̄litate substātia uel q̄titate uel in p̄portiōe alterius ad
alterū: & iste ē duplex: nā qdā est nō naturalis ex p̄mixtiōe mali hu
moris qui ab extra sibi supuenit alius est nō naturalis ex p̄mixtiōe
mali humoris generati ī ipsomet sanguine: qm̄ pars sanguinis putre
facta est: sicut & eius subtile cōuersū est ī colerā: & grossum ī melā
colia: uel illa colera uel illa melācolia uel utraq; māsīt ī illo sanguine:
& iste sanguis nō naturalis ex admixtiōe mali humoris multipl̄r di
uersificat⁹ a naturali. Priō in substātia: quia grossior & turbidior est
cū sibi miscet⁹ melancolia: uel subtilior cū sibi miscet⁹ colera citrina
uel aquositas. Secūdo ī colore: quia est declinas ad albedinē ex pte
fleumatis uel ad nigredinē ex pte melācolie. Tertio ī odore: quia fe
tidior est ex admixtione putridorū humorū uel oīno odore caret ex
admixtiōe crudorū. Quarto in sapore: quia uergit ad amaritudinē
ex admixtiōe colere uel ad acetositatē ex pte melācolie uel ad insipi
ditatē ex pte fleumatis: Fleumatis uero naturalis ēt due sūt spēs. s.
naturale & innaturale: naturale est q̄ est aptū ut ī aliquo tpe fiat san
guis: qm̄ est sanguis nō bñ coctus. Et est quidā modus dulcis fleu
maticis q̄ nō ualde existit frigidū: imo corporis cōpatiōe est frigida

tis paucē: sanguinis uero cōpatiōe & colere rubec est frigidū: & est naturaliter albū: & dī illud fleuma dulce extenso hoc noīe dulce ad oēs sapores delectātes gustū: qā aliō mō illud fleuma naturale nō ē dulce: cū sit insipidū aquosū & saporī aq̄ multū p̄pinquū: & nō fecit natura isti fleumati p̄priū receptaculū sicut colere & melācolie fecit: sed fecit ip̄m trāsire cū sanguine ut tpe necessitatis uertat̄ ī sanguinē: qā hēt similitudinē p̄pinquā sanguini: & istius fleumatis due sunt necessitates: & una utilitas. Prima utilitas ē ut sit iuxta mēbra ad hoc ut opent̄ ī eo cōs̄ uirtutes & coquāt & digerāt & nutriāt ex eo cū mēbra amiserint nutrimentū q̄ cōlucuit uenire ad ipsa: qđ est sanguis bonus p̄p retentionē materie sanguinis: q̄ qđē retētio a stomacho & epate fit p̄p aliq̄s cās accidētales. Secūda necessitas est ut misceat̄ cū sanguine & reddat ip̄m aptū ad nutriendū mēbra fleumatica: cōplexionū sicut cerebrū & nuchā: ī quos sanguine ea nutrituro notabilē fleumatis partē cē oportet. utilitas uero eius est ut humectet iūcturas & mēbra q̄ multū mouent̄ ne desiccent̄ p̄p calore q̄ puenit ex motu & cōfricatiōe: fleuma uero ī naturale pōt diuidi: p̄rio ex pte substātie. Et sic quoddā ē muscillaginosū: & ē fleua: scđm sensū diuersū ī subtilitate & grossicie ī suis ptib⁹ & dī muscillaginosū p̄p similitudinē quā hēt cū muscillaginib⁹ extractis a seminibus aliud est fleuma grossū qđ appet cōle ī substātia i. ī subtilitate & grossicie: scđm iudiciū sensus: sed scđm ueritatē diuersū est ī suis ptib⁹: & dī fleuma crudū: & illud multiplicat̄ ī stomacho & ī intestinis: & p̄p ipsius expulsionē a stomacho p̄cepit. Ipocras fieri uōmitū ī mēse bis: & ad eius expulsionē ab intestinis statuit natura colerā defluere a cistia fellis ad intestinū ieiunū & cōsequēter ad alia inferiora: q̄tenus abstergeret illud fleuma ab orificiis intestinos: & faceret ip̄m descēdere cū fecibus multiplicat̄ etiā interdū ī uenis spāl̄r ī senibus p̄p diminutionē digestiōis & illic morā trahēs pau-

latim auget & ingrossat: & cū ab eo tādē graues natura: & nō pos
sit ipm p uenas expulsiois ordinarias expellere faciēs de possibilib⁹
qd melius est elongat ipm a corde & aliis mēbris intrinsecis: & mit
tit ad extrema & spāl̄r ad tibias: q̄a sua grauedine naturaliter tēdit
ad inferiora: & ista est cā q̄re tibie senū inflant inflatione relincente
fouea post ipressionē digiti spāl̄r circa noctē: & i pinguib⁹ & soli
tis nutriti humidis: aliud est fleuma ualde subtil: & ē fleuma aquo
sum sile aq̄ aliq̄r inspissate: & sepe inuenit̄ in saluiis & sp̄utis male
digerentiū & nimis bibentiū & a cerebro ad nares distillare solet in
p̄cipio cor̄z: & cū p decoctionē igrossat cōuertit̄ i fleuma gros
sum aut muscillaginosum aliud ē fleuma ualde grossū albū uocatū
gipser: & est fleuma cuius subtile fuit resolutū pp nimia morā eius
in iuncturis & grossū remāsit q̄si lapidificatū: Et istud fleuma facit
podagrā nodosā ere insanabilē. Aliud est fleuma uitreū & ē fleuma
spissum: grossum sile uitro liquefacto i colore: uiscositate & pōdere.
Secūdo diuidit̄ fleuma in naturale ex pte saporis: nā quoddā est fleu
ma dulce q̄ fit ex admixtiōe sanguis cū fleumate: & sub isto ē cō
tinet̄ fleuma unctuosum q̄ fit ex admixtōe unctuositatis sanguinis
sicut quoddā fleuma uitreū: Aliud est fleuma salū factū ex admix
tiōe colere. Et istud est magis mordax siccus & lenius ceteris specie
bus fleumatis: pp colerā quā suscipit i se q̄ sicca existit lenis & acuta
& hoc fleuma sepe repit̄ i fleumaticoꝝ stomachis potatiū sepe ui
na fortia & utētiū salis & acutis: & adherēs stōacho cāt iterdū sitī
clamorosa: & diu currēs p itestina q̄nq̄ excoriat ea & iducit dissen
teriā: & i ano frequēter iducit fortē tenasmonē: aliud est fleuma ace
tosum q̄ fit q̄nq̄ pp melācoliā acetosam sibi admixtā: & q̄nq̄ fit pp
ebullitionē q̄ accidit fleumaticis: sicut accidit succis dulcib⁹ tructuū
qd priō ebuliūt & postea acescūt: & istud fleuma scpius appet i sto
macho male digerētiū q̄ in aliis ptib⁹. Nā ad os stomachi naturali

ter pfluuit melâcolia ad desideriu suscitandum: q̄ deorsum cadēs qñq̄
fleumati mixta reddit ip̄m acetosum: & hoc cognoscit̄ p ructus aci
dos & interdū fleuma tale generat̄ in stomacho p uia ebullitōis a de
bili calore ex chilo: aliud ē fleuma pōticū: q̄ qñq̄ causat̄ pp admix
tionē melâcolie pōtice: & istud raro repit̄ pp raritatē melâcolie pōti
ce: qñ uero causat̄ pp uehemētē ifrigidationē eius q̄ humiditas ei⁹
cōgelat̄ & aliq̄liter ad terreistratē alterat̄: & nō supuenit ei calor de
bilis q̄ faciēdo ip̄m ebullire cōuertat sp̄m in acetositatē: neq̄ color
fortis q̄ digrat ip̄m & cōuertat ip̄m ī sāguinē colere uero spēs sīlī
due sunt. s. naturalis & inaturalis. Colera naturalis ē spuma sangui
nis cuius color est rubeus clarus. i. citrinus ī ultimo gradu citrinita
tis: sicut capilli safrani: & ē leuis acuta & quāto magis fuerit calida
erit maioris rubedinis. Et ista colera postq̄ gñata est ī epate diuidit̄
īn duas ptes: quas una trāsīt cū sanguīe ad uenas & alia ps trāsmit
tit̄ ad bursam fellis. Pars at̄ illa colere q̄ trāsīt cū sanguine penetrat
cū co cā necessitatis & cā utilitatis. Necessitas est ut misceat̄ cū san
guine ad nutriēdū mēbra colerica: & utilitas est ut subtiliet sangui
nē & faciat ip̄m penetrare ī uenis. Pars aut̄ illa q̄ transit in bursam
fellis trāsīt illic ēt pp necessitatē & utilitatē: necessitas est duplex: q̄
dā est necessitas corporis totius. s. mūdare ip̄m a supfluitatibus coleri
cis: alia est respectu burse fellis: & est nutrire ip̄am. Vtilitas etiā du
plex est: una est ablucere intestina a fecibus & fleumate uisoso adhe
rētes eis: altera est pūgere itestina & musculos ani ut sentiāt q̄ ē eis
nociuū & emittāt egestionē & huius rei signū est q̄ colica sepe acci
dit pp opilationē factā in foramine q̄ pcedit a bursa fellis usq̄ ad
intestina: colera uero inaturalis duplex est: nā una est innaturalis pp
cām extrinsecā q̄ ei admisceat̄. Alia ē inaturalis pp cām in se: q̄a sub
stātia eius nō est naturalis colera inaturalis pp cām extrinsecā: alia
est scita & famosa: & est illa cui fleuma admisceat̄: & dicitur famosa

siue et notaliqua sepiissime generari solet. Et ex hac colera sepe fit tertiana notalialia est quod est minoris fame et est illa cui melancolia est admixta. colera uero famosa uel est citrina et generatur ex admixtione fleumatis subtilis cum colera naturali: uel est uitellina filis uitellis ouorum et generatur ex admixtione fleumatis grossi cum colera naturali: colera uero minoris fame fit duobus modis: unus est quando colera in se adurit et fit cinis a quo non separatur pars subtilis colere sed cum eo miscetur et hec colera est peior alius est melancolia colere de foris adueniens cum ea miscetur et hec colera est melior alia est eius color rubeus sed non clarus nec floridus: uno est magis filis sanguini uenali: colere uero in naturalis in propria substantia sine alterius humoris commixtione alia est quod sepius generatur in epate per hoc quod subtile quod est in sanguine adurit et transit in coleram et grossum in melancoliam alia est quod in stomacho magis generatur ex cibis malis non digestis sed corruptis: uel generatur in uenis ex humoribus aliis et istius colore due sunt species: nam quidam est prassina filis coloris prassi nigri quod generatur ex uitellina quando adurit in a adustio facit in colera uitellina nigredinem quod commixta cum citrinitate generatur color uiridis: alia est eruginosa filis in colore eruginieris et generatur ex prassina quando prassina tamen adurit donec siccetur eius humiditas et incipiat redire ad albedinem per suam siccitatem et iste due ultime colere male sunt et uenose: eruginosa tamen maior est. Melancolie uero species sunt due. scilicet naturalis et inaturalis: naturalis est fex boni sanguinis et turbulencia et supfluitas: cuius sapor est medius inter dulcedinem et poticitatem et ista melancolia cum generata est in epate partitur in duas partes: quarum una penetrat cum sanguine et manat cum eo ad uenas: alia transmittitur ad splenem: pars penetrat cum sanguine per necessitatem et utilitatem: necessitas est ut miscetur cum sanguine ad nutriendum membra melancolica frigida et sicca sicut ossa. Utilitas est ut fluxibilitatem sanguinis nimiam coerceat et uigore corpulentiam ei contemneret donec fiat pars solida membrorum duorum

que debet nutrire et alia pars quod sanguis non indiget uadit ad splenem propter necessitatem & utilitatem: necessitas est duplex: una est secundum totum corpus. scilicet ipsum a supfluitate melancolica mudare alia est secundum splenem. scilicet ipsum nutrire: utilitas uero procedit ex ea propter hoc quod ipsa perfluit ad orificium stomachi exprimendo humiditates quas illic iuuat: sicut mulier mulgendo exprimit digestis lac ab uberibus uacce. Et hec utilitas est duobus modis: uno modo ipsa multa costringit & inspissat & confortat orificium stomachi. Secundo quia facit in ore stomachi commotionem propter acredinem eius & exsiccat famem & facit desiderium. Melancolia uero inaturalis est sicut res adusta uel cinis respectu aliorum humorum: & eius quattuor sunt species famose licet plures sint non famose. Prima est que est cinis colere & est illud quod adurit de colera: & hoc species est amara. Secunda est que est cinis fleumatis: & illud quod fuit adustum ex fleumate: & si fleuma quod adustum est fuerit ualde subtile & aquosum: tunc melancolia ex eo genita crit salsa in sapore. Si autem fuerit fleuma grossum quod adurit tunc cinis eius aut melancolia ex eo generata tendit ad acetositatem aut poticitatem. Tertia est que est cinis sanguinis & illud quod adustum est ex sanguine: & hec melancolia est salsa pariter trahens ad dulcedinem. Quarta est que est cinis melancolie naturalis: & si melancolia naturalis ex qua fit fuerit subtilis: tunc est multum acetosa: & cum effunditur super terram ebullit: & eius odor est acris: & ab eo fugiunt musce & animalia. Si uero talis melancolia naturalis ex qua fit fuerit grossa erit minoris acetositatis cum pauca poticitate.

Hic ponit autor si-
 gna per que cognosceri possunt hominem sanguinum nec complexionist quorum:
 Primum est quod sanguineus est naturaliter pinguis & non debemus intelligere
 Natura pingues isti sunt atque iocantes
 Semp rumores cupiunt audire frequentes
 Hos uenus & bachus delectant fercula risus
 Et fac hos hilares & dulcia uerba loquentes
 Oib huius studiis habiles sunt & magis apti
 Qualibet ex causa nec hos leuiter mouet ira

re colere puocatis ad irā: Deinde tex. i duob⁹ ultimis uersib⁹ repetit
aliq⁹ signa dicta & aliq⁹ addit. Primū est q⁹ sanguineus est largus nō
auarus: sed liberalis. Secūdum est q⁹ talis est amans siue amorosus
Tertiū est q⁹ talis est hylaris. i. hñs uultū iocūdū. Quartū est q⁹ ta-
lis q̄si semp⁹ ut ridere: quoz oīum cā ē benignitas sanguinis ad ista
puocatis. Quintū est q⁹ talis est rubei coloris. uult. n. Aui. lo. pal. q⁹
color cutis rubeus significat multitudinē sanguis: & debet istud itel-
ligi de colore rubeo cū quodā splēdore & nō de rubeo fusco q̄lis re-
piri solet i uultibus hoz q⁹ libēter & abūde bibūt fortia uīna & utū-
tur salis & spēbus acutis: q̄a talis significat leprā futurā. Sextū ē q⁹
talis libēter cantat uel audit cātare pp letū eius aīum. Septimū ē q⁹
talis ē carnosus pp cām prius dictā. Octauū ē q⁹ talis ē satis audax
pp caliditatē sanguis q̄ ē cā audacie. Nonū ē q⁹ talis ē benignus pp
sanguinei hūoris bonitatē.

Hic pōit autor que
dā signa p que cogno-
scere possumus hoīem
colerice cōplexiōis. Pri-
mū est qd⁹ colericus ē
impetuosus. i. faciēs rē
cū ipetu: cuius cā ē: q̄a

supfluus calor q⁹ est i colerico mouet ad ipetū: & ergo ēt uult Aui.
.ii. in doc. iii. c. iii. qd⁹ opatiōes excessiui motus significāt caliditatē.
Scdm est qd⁹ talis est cupidus honoris & appetit eē iprimis fedib⁹
& pcellere cūctos alios: cuius cā est: q̄a supfluus calor p̄nificat ani-
mā ad arrogāciā & temeritatē. Tertiū est qd⁹ isti cito discūt: & hoc
pp subtilitatē hūoris colerici & eius caliditatē. Et ergo ēt dicit Aui.
loco pal. qd⁹ itellectus. i. p̄mptitudo & uiuacitas ad itelligētiā signifi-
cat caliditatē cōplexiōis. Quartū est qd⁹ isti multū comedūt: q̄a in

Est & humor colere qui cōpetit ipetuosus
Hoc gen⁹ ē hoīum cupiēs pcellere cūctos
Hi leuiter discūt mltū cōedūt cito crescūt
Inde magnanimi sunt largi sūma petētes
Hirsutus fallax irascens prodigus audax
Astutus gracilis siccus croceiq⁹ coloris

ipsis fortior est calor digerens & maior resolutio q̄ in aliis copibus.
 Quintū est qđ isti cito crescūt. i. pueniūt ad augmentū; & hoc pp
 fortitudinē caloris naturalis in eis q̄ est cā augmēti. Sextū est qđ isti
 sunt magnanimi. i. nō potētes tolerare iniurias; & hoc pp caliditatē
 in eis; & ergo dicit Aui. lo. p̄al. qđ paꝝ pati ab unaquaq̄ re. i. patiē
 tē se reddere fercat caliditatē. Septimū est qđ isti sunt largi; & hoc
 respectu illoꝝ qb⁹ honores accidere pnt. Octauū est qđ isti appetūt
 summa. i. sūmas dignitates & officia pp cām secūdi signi. Nonū qđ
 colericus est hirsutus. i. pilosus & hñs multos crines pp caliditatem
 aperiētē poros & mouētē materiā piloz ad cutē. Et dī hirsutus q̄si
 hīcos sequēs: qā iter oīa aīalia bruta hircus hēt lōgiores crines. De
 cimū est qđ ipse est fallax. i. deceptorius. Vndecimū est qđ ipse ē ira
 scēs. i. de facili irascit. pp caliditatē. Et ergo dicit Aui. lo. p̄alle. qđ ira
 frequēs & a leui cā significat caliditatē; & hoc ē pp facilitatē cōmo
 tiōis colere & ebullitiōis sanguinis circa cor. Duodecimū ē qđ ipse ē
 pdigus: qā largus est in exponendo pp honores hñdos. Decimūter
 tiū est qđ talis est audax: qā audacia ē puenit pp nimīā caliditatē &
 maxie cordis. Decimūquartū est qđ ipse sit astut⁹. i. cautus. Decimū
 q̄ntū est qđ talis est gracilis. i. nō grossoz mēbroz neq; multe carnis
 pp supflua caliditatē uehemēter resoluētē. Decimūscxtū ē qđ talis ē
 sicc⁹. i. macer pp siccitatē cōplexiōis. Decimūseptimū ē qđ talis i cro
 cei coloris. i. citrini & ergo dicit Aui. lo. p̄al. qđ color subruffus signi
 ficat colere dñiū.

Fleūa uires modicas tribuit; latosq; breuesq;
 Fleūa facit pīgues; sanguis reddit mediocres
 Ocio nō studio tradūt; sed corpora somno
 Sensus ebes tardus motus pigritia somnus
 Hic somnolētus piger ī sputamine multus.
 Est huic sensus ebes pinguis facit color alb⁹

Hic ponit autor
 aliq̄ signa cōplexio
 nis fleūatice. Primū
 signū ē paucitas ui
 riū; fleūatici. n. pau
 citas uires hñt pp

paucitatē caloris naturalis a quo oīs uis hēt exordiū. Secūdū est q̄
fleumatici sunt sati & breues: q̄a ī eis est paucus calor naturalis non
sufficiēs extēdere corpus ī lōgum: extēdit igit̄ corpus secūdū latū.
Tertiū est q̄ fleumatici sunt pingues pp̄ eorū frigiditatē & humidi
tatē: & ergo dicit Aui. loco p̄alle. q̄ pinguedo uel adeps sup̄flua signi
ficat excessum frigiditatis & humiditatis & cōplexionē corporū fri
gidā & humidā: q̄a sanguis unctuositas q̄ est utriusq̄ materia. cū re
sudat a uenis & obuiat mēbris frigide uel remissē calidis coagulāt̄
ab eorū frigiditate uel remissā caliditate & fit piguedo: ut uult Gal.
ii. cōplexionū. Et postea subdit hic tex. q̄ sanguinei sunt mediocres
supple in longitudine & breuitate. Quartū est q̄d fleumatici ma
gis ad ocia inclinant̄ quā ad studia pp̄ frigiditatē mouentē ad ocia
& pigriciam. Quintū est q̄ multū dormiunt: & hoc est pp̄ multam
humiditatē eorū: & ēt puenit multus somnus pp̄ frigiditatē: ut inuit
Aui. loco p̄alle. Sextū est q̄ fleumatici sunt duri ingenii: q̄a sicut ui
uacitas intellectus & p̄spicuitas ingenii pueniūt pp̄ naturalē calidi
tatē: ita ebetudo intellectus & duricies ingenii pp̄ cōtrariū. s. frigidi
tatē. Septimū est q̄ fleumatici sunt tardi motus: & hoc ēt pp̄ frigi
ditatē q̄ facit motum tardū: sicut caliditas uelocē. Octauū est quod
sunt pigri. Nonū q̄ somnus in eis est longus. Quorū cā eadē est cū
predicta. Postea ponunt̄ duo alii uersus recolligētes signa predicta
cū q̄busdam aliis. Primū est fleumaticus est somnolentus. i. inclināt̄
ad multū somnū. Secūdū est q̄ ipse est piger. i. tardus ad oēm opa
tionem. Tertiū est q̄d est multi sputi p̄pter humiditatem in eo abū
dantem multiplicatiuā sputi. Quartū est q̄d talis est obtusus in sen
sibus: & nedum in sensibus imo ēt in intellectu. Quintū est q̄d talis
est pinguis. Sextum est q̄d talis est albus in facie. Albedo. n. cutis &
maxime faciei signum est priuationis sanguinis aut paucitatis eius
cum frigiditate: ut dicit Aui. loco preallegato.

Restat adhuc tristis colere subie nigre.

Que reddit prauos: p̄tristes pauca loq̄ntes
Hi uigilāt studiis: nec mēs est dedita sōno
Seruāt p̄positū: sibi nil reputant fore tutū
Inuid⁹ & tristis cupidus dexteq; tenacis
Non expis fraudis timidus luteiq; coloris

Hic pōit autor aliq̄
signa cōplexiōis melā
colie. Primū est prauitas. melācolia. n. reddit
hoīes prauos & malos
rū mox quēadmodū
sūt q; seip̄s iterficiūt.

Secūdū est multa tristitia: melācolici. n. multū tristes sunt ut pluri/
mū p̄ sp̄s melācolicos turbidos & tenebrosos sicut hoīes leti sunt
p̄ sp̄rituū claritatē. Tertiū ē taciturnitas: melācolici. n. tacidi sunt
& paucorū uerborū p̄ frigiditatē: sicut nimia garrulitas puenit p̄
caliditatē. Quartū est qđ melācolici sunt apti studio: qā sēmp cu/
piunt esse soli. Quintū est qđ tales sunt infomnolēti: nec bene dor/
miunt p̄pter nimia siccitatē cerebri & p̄pter fumos melācolicos cō/
mouētes in eis somnia horribilia qbus excitant⁹ a somno. Sextū est
qđ tales sunt tenacis p̄positi. i. p̄tinaces: & cū aliqd in mente habēt
diu retinent: & difficulter placabiles sunt: & hoc p̄pter siccitatē corū
que nō sinit p̄positū cito mutari. Septimū est qđ melancolici nihil
reputant eis esse tutū: imo sēmp timent: & hoc est p̄pter sp̄rituū te/
nebrositatē: postea in duobus ultimis uersibus ponunt⁹ aliqua ex si/
gnis p̄dictis & aliqua addunt⁹. Primū est qđ melancolicus est inui/
dus. Secūdū est qđ est tristis. Tertiū est qđ est auarus. Quartū est
qđ est tenax: id est nihil uolens exponere & male soluens. Quintū
est quod est fraudulosus simplex: & p̄pterea homines melancolici
sunt deuoti: multū legentes: ieiunantes: & alias multas abstinentias
facientes. Sextum est qđ est multū timidus. Septimum est qđ est
lutei coloris: id est terrestris siue fusci coloris. Color enim fuscus &
maxime si uiriditati approximatur significat dominiū melancolie se/
cundum Rasis. iii. alimā. in prin,

In hoc tex. Pri^o po
nit colores cōsequētes
cōplexiōes: & dicit qđ
fleumaticus est albi co
loris: sed colericus est
ruffi coloris & sangui
neus rubei: & de melā
colico dicit i sine pce/
dētiū uersuū & de istis
oibus dictū est prius.

Secūdo ponit. xiii. signa supabūdātis sanguinis: quorū. Primū est qđ
facies est rubea pp ascēsum sanguis ad caput & faciē. Secūdū ē qđ
oculi plus uident exire solito pp extēsiōē quā facit sanguis multi/
plicatus. Tertiū ē qđ gene iſlant pp ſilem cām. Quartū ē qđ corpus
totū grauāt: qđ natura ſuppeditat nō ſufficiens regere humores &
ſuſtētare debite corpus. Quintū est qđ pulſus fit frequēs pp calidi/
tatē quā inducit sanguis multiplicatus. Sextū est qđ pulſus est ple/
nus pp multitudinē uaporū calidorū & humidorū. Septimū ē qđ pul/
sus est mollis pp humiditatē nimia mollificantē arteriā. Octauū est
qđ dolor fit in fronte: & hoc pp sanguinē multiplicatū in rethi mi/
rabili. Nonū est qđ uēter cōſtipat .i. durus fit: nec bñ aſſelāt pp cali/
ditatē nimia exſiccantē feces. Decimū est qđ lingua fit ſicca ppter
ſimilem cām. Vndecimū est qđ ſitis est magna ppter exſiccationē
oriſicii ſtomachi ex nimia caliditate. Duodecimū est qđ ſiunt ſom
nia declinātia ad rubedinē: & iſtud uult Auic. ii. in doc. iii. c. vii. di/
cens: & ſomnia qđ illud ſercāt. ſ. abūdātiā ſanguinis ſunt ſicut cū hō
in ſomnis res uidet rubeas aut ſāguinē multū ex ſuo corpore exire
aut ſe i ſanguie natare: & ſilia. Decimūtertiū est qđ ſputū est dulce
ppter ſanguis dulcedinē: Notādū circa iſtud qđ ſicut hec ponunt

Hii ſunt humores qđ pſtant cuiqđ colores
Oibus i rebus ex fleumate fit color albus
Sāguie fit rube⁹: colā rubea quoq; ruffus
Si peccet ſāguis: facies rubet: extat ocellus
Inſlant gene corpus nimiūq; grauat^r
Eſt pulſusq; frequēs. plēus mollis: dolor igēs
Maxime fit frontis & cōſtipatio uentris
Siccaq; lingua ſitis & ſonia plena rubore
Dulcor adest ſputi ſūt acria dulcia queq;

signa supabūdātis sanguis: ita qdā ēt ponūt sig na supabūdātie alio
 rū humoꝝ sub qbusdā uersibus: signa qdē supabundātis colere sub
 istis uersibus: Accusat colerā dextre dolor aspa lingua. Tinnitus uo
 mitusq; frequēs uigilātia multa: Multa sitis pīguis egestio torsio uē
 tris: Nausea fit: morsus cordis: lāguescit orexis: Pulsus adest gracilis
 dur⁹ ueloxq; calefcēs: Aret amarescit icēdia sōniā fingit. Signa uero
 supabūdātis fleūatis sub istis uersib⁹: Fleuma supgrediēs pprias in
 corpe leges: Os facit īspidū fastidia cerebra saliuas: Costaq; stōachi
 fil⁹ occipiti q; dolores: Pulsus adest rar⁹ tard⁹ mollis īnanis: Precēdit
 fallax sātasmata somn⁹ aquosa: Signa uero supabūdātis melācolie
 sub his uersib⁹: Hūoꝝ plēo dū fex ī corpe regnat: Nigra cutis dur⁹
 pulsus tenuis & urina: Sollicitudo timor & tristitia sōniā tps: Accre
 scet rugit⁹: sapor & sputamīs idē. Leuaq; p̄cipue tīnit & sibilat aurīs

In hoc tex. autor lo

Denus septen ⁹ uix fleubothomiā petit ān ⁹	quī de fleubothomia:
Spūs uberior exit per fleubothomiam	& primo ostēdit etatē
Spiritus ex potu uini mox multiplicatur	requisitā ad fleubotho
Humorūq; cibo damnū lente reparatur	miā dicēs q; ān ⁹ . xvii.
Lumina clarificat sincerat fleubothomiā	uix p̄tit fleubotomiā:
Mētes & cerebꝝ calidas facit cē medullas	& pro isto dicit Gal.
Viscera purgabit stōachū uētrēq; coēcet	.xi. de īgenio qd' pucri
Puros dat sensus dat somnū tedja tollit	nō debēt fleubothoma
Auditus uocem uires producit & auget	ri nisi hēant. xiiii. ānos
	ad minus: & cā est: qa
corpa pucroꝝ sūt facill ^r resolubilia a calore extraneo: & iō debilitā	
tur multū ex euacuatiōe forti facta p fleubothomiā. Itē qa indigēt	
nutrimēto duplici de cā. s. pp nutrīmētū & augmētū: ideo minutio	
sanguis nō cōpetit eis. Itē qa facile dissoluūt a calore extraneo suffi	
cit qd' ab eis dissoluit ^r : q̄re non indigēt fleubothomia. Et circa istud	

sciēdū est q̄ sicut fleubothomia nō cōuenit pueris p̄dictis: sed cauē
da ē: ita ēt ē cauēda ī magna etate. s. senii: ut uult Gal. ix. megategni
qa scdm Gal. & Haly. iii. tegni ī cōualecētibus & senibus est pau
cus sanguis bonus & multus malus fleubothomia igit̄ rapiet bonū
& dimittet malū: & inuit Aui. iiii. ī ca. xx. de fleubothomia: & iō in
talibus nō cōpetit fleubothomia. Secūdo ponit nocumētū fleubo
thomie: & est qd̄ spūs uberius exeūt p̄ fleubothomiā: cuius rō pōt cē
qa cū multa euacuatiōe sanguis q̄ fit p̄ fleubothomiā necesse est ēt
multitudinē spiritūū euacuari. Tertio tāgit remedia p̄ q̄ spūs emissi
refocillant̄ & iterato multiplicant̄: & dicit q̄ ex potu uini subito re
generant̄ spūs: qa oīum subito nutriētū maximū est uinū: ut prius
dcīm est: & spūs ēt regenerant̄ & refocillant̄ ex cibo: sed hoc sit lēte
& non subito sicut ex uino: & cibus q̄ debet dārī erit digestibilis &
multi sanguinis generatiuus: sicut oua sorbilia: & silia: & circa istud
sciēdū est q̄ licet cibus regeneret spūs post fleubothomiā: tñ debēt
cauere patiētes a multo cibo ī priā & secūda die. Vñ dicit Isaac in
dietis: cib⁹ est eis minuēdus & potus augēdus. s. respectu cibi: nō tñ
respectu sue cōsuetudinis: imo minus debēt bibere q̄ añ fleubotho
miā qa uirtus digestiua debilior est. Quarto ponit autor. xi. iuuua
mēta fleubothomie debite facte. Primū est qd̄ tpata fleubothomia
cōfortat uisum: qa minuēdo humores ēt minuit effumationē ad ca
put & repletionē eius: offuscātes uisum. Secūdū est q̄ clarificat: &
sincerat mētē & cerebrū pp̄ similē cām. Tertiū ē q̄ calefacit medū
lā: qa minuit supfluitates q̄ ad eā ueniētes ipam ītrigidāt. Quartū
est q̄ purgat uiscera. i. īteriora: qa exonerata naturā a sanguīe: hūo
res crudos ī īterioribus cōtētos melius: digerit. Quītū est q̄ fleubo
thomia restrigit uomitu & fluxū uētris: qa diuertit humores ab in
terioribus ad exteriora: & istud uult Aui. lo. pal. dicēs: āplius fleubo
thomia p̄pterea qd̄ ad diuersa trahit: naturā scdm plurimū retinet:

& istud maxime uegetū ē qñ fleubothomia fit de uenis brachii: nā fleubothomia facta de uenis pedū nō sic retinet: pōt tñ p accidēs cōtin/gere qđ ad fleubothomiā sequat' maior fluxū uētris: & hoc dupl'r: Priō qā ex fleubothomia facta tollit' onus nature: tūc. n. uirtus confortata aliquñ puocat alias euacuationes. Secūdo si fluxus uētris fiat ex multa debilitate uirtutis cōtētiue: tūc. n. qā ex fleubothomia debilitat' uirtus: magis augebit' fluxus uētris. Sextū ē q fleubothomia facit puros sensus: qā minuit euaporationē ad caput uñ turbant' sensus. Septimū ē q ipsa iuuat somnū īpeditū: qā p īpam euacuantur humores plurimi a quibus eleuant' uapores acuti & diuersi impediētes somnū. Octauū est q ipsa tollit tedia & grauitates nimias: qā p īpam uirtus exonerat' a suo grauamine & ēt educto p īpam sanguinē educit' simul melācolia fex sanguis q̄ iducit tedia & grauitates. Nonū ē q ipsa cōfert auditui qā p ipsam diminuunt' uapores & humores ascēdētes ad caput īpediētes auditū. Decimū est q ipsa confert uoci: qā p īpam diminuunt' supfluitates & hūiditates q̄ possent puenire ad pectus uel cānā pulmonis & īpedire uocē. Vndecimū ē q ipsa auget uires: qā p īpam corpus a suo grauamine exonerat' q̄ re. uirtus augmētat'.

Tres insunt istis' mayus september aprilis

Et sunt lunares sunt uelut ydra dies.

Prima dies primi postremaq; posterioꝝ

Nec sāguis minui nec carnib' anseris uti

In sene uel iuene si uene sanguine plene

Omni mense dene confert incisio uene

Hii sūt tres mēses mayus septēber aprilis

In quibus eminuas ut longo tpe uiuas

istud coēs dicūt: uerūtū ē dcm̄ fictū: nec alicui' ualoris: imo p̄dicti

In hoc textu autor

tria facit. Priō dicit q

isti tres mēses. s. mayus

september aprilis sunt

mēses lunares & in eis

sunt dies phibiti a fleu

botomia: uidelicet pri

ma dies maii: & ultia

septēbris & aprilis: &

dies pnt esse ita boni & electi sicut & alii. Secūdū q̄ diuersa cōstel-
latio ī eis pōt esse. Et subdit autor qđ in talibus dieb⁹ nulli uesci de
bēt carnib⁹ anseris: qđ ē falsum est & erroneū & magis sortilegio
attribuēdū: & forte autor & istud habuit a iudeis qui istū ritum ob-
seruant. Secūdo dicit qđ senex senectute & nō a senio & iuuenis ue-
nas plenas hñtes sanguine minui pnt oī mēse: quia isti non facili-
ter resolubiles sunt: nec in eis solū paucus ē sanguis bonus: imo mult⁹.
Tertio dicit qđ icisio uenep̄ regimine sanitatis custodiēdo debet fi-
eri in aliquo istorū triū mēsiū: qui sunt mayus septēbris & aprilis:
differēter tñ: q̄a in aprili & mayo debet icidi uena (patis pp multi-
plicationē sanguis eo tpe: cū sit tps uernale: & in septēbri uena sple-
nis pp melācolia que tūc hēt multiplicari: cū sit tps autūnale.

Hic autor pōit. xii.

q̄ īpēdiunt fleubotho-
mia. Primū est frigidi-
tas cōplexiōis. Cū. n. se-
cundū Gal. in megate
gni fleubothomia infri-
gidat tūc augmētaret

frigiditytē: cā aut q̄re fleubothomia infrigidat est: q̄a scđm Isaac in
urinis: sanguis est fundamētū caloris naturalis. i. illud ī quo calor na-
turalis seruat: & q̄a fleubothomia sanguinē euacuat: iō & calorē na-
turalē: & tūc p cōsequēs ifrigidat. Secūdū regio frigida uehemēter
sub qua debet cōprehēdi tps multū frigidū qđ ē phibet fleubotho-
mia: quia ī regiōe & tpe multū frigidis: sanguis ī frigidityte corpis
includit: & ille q̄ circa extremitates existit a frigidityte cōdensatur
& ineptus fit ad hoc qđ fluat. Tertiū est itēsus dolor sub quō ē pt
cōprehēdi nimia corpis inflāmatio: q̄a si ī istis accidētibus fieret fleu-
bothomia sequeretur motus agitatiuus qui ē cōtrarius nature: cū sit

Frigida natura frigens regio: dolor ingēs
Post lauacrū coitū minor eta: atq; senilis
Morbus plixus repletio potus & esce
Si fragilis uel subtilis sensus stomachi sit
Et fastiditi tibi non sunt fleubothomadi

difformis & maior inflammatio q̄ ē ēst naturam magis debilitās: & cā
 motus agitatiui ī dolore itēso ē: q̄a fit tractus ad diuersas ptes: p̄ fleu
 bothomiā. n. fit tractio ad locū fleubothomatū: & ex dolore forti fi
 eret tractio ad locū doloris: cā uero maioris inflammationis est: quia ex
 fleubothomia cōmouent̄ hūores q̄re magis inflāmāt̄ ex motu & istd
 uerū est q̄n fleubothomia fit pua & artificialis: si tñ fiat usq; ad sin
 copim̄ pdest in p̄dictis casibus: q̄a ista cū uincit attractionē doloris
 non facit motum agitatiuū: & sifr tollit inflammationē cū nō sint hūo
 res ibi qui cōmoueant̄ & calefiāt & maiorē inflammationē inducunt.
 Et istud uoluit Gal. ī cō. illius amphoris mi. i. pti. ampho. q̄ egerunt̄:
 cū dixit: qd̄ nō est melior medicina ī apostemate uehementis inflā
 matiōis: & sifr in febribus & dolore forti q̄ fleubothomia. Quartū
 est balneū & maxie resolutiuū: tale. n. phibet fleubothomiā: quia ta
 le ē ē euacuatium iā natura nō facile tolerat euacuationē sup̄ eua
 cuationem. Quintū est coitus imēdiate p̄cedēs: post talē. n. nō statī
 debet fieri icisio uene: q̄a ex hoc maxia debilitatio nature sc̄q̄ret̄: cū
 p̄ coitū. prius natura debilitata sit. Sextū ē etas maior uel minor q̄
 requit̄ ad fleubothomiā: sicut etas infantie & etas senii: put declara
 tū est prius. Et ista impedim̄ta tāgit Aui. lo. p̄al. dicēs: tibi quoq; ca
 uere debes a minutiōe ī cōplexiōe uehemētis frigiditatis: & ī regiōi
 bus fortis frigiditatis: & in hora fortis doloris: & post balneū reso
 lutiuū & post coitū & in etate que est minor. xii. annis senū q̄to ma
 gis poteris: nisi ī figura cōsensus fueris & ī soliditate musculor̄ & ue
 nar̄ amplitudine: & ear̄ repletiōe & coloris rubedine: & ulterius sub
 dit hos nāq; ex adolescentibus: & senibus fleubothomare aud. bis:
 Adolescētes tñ secūdū ordinē ad fleubothomandū paulatim pue
 here debes cū pauca minutiōe. Septimū est morbus p̄lixus: q̄a tūc
 ex tali fleubothomia natura dupl̄r debilitat̄: puta a morbo p̄lixo &
 a minutiōe. Et istud est uer̄ sc̄dm Aui. lo. p̄al. Nisi sanguis affucrit

corruptio q̄a si sic fleubothomia pōt cōuenire. Octauū est nimia repletio potus. Nonū est nimia repletio cibi: sub q̄ ē cōphēdit' indigestio cibi. Et cā horū est q̄a scdm Aui. in. i. attrahētia sunt tria. s. uacuū: calidū: & tota spēs. Si ergo uene p fleubothomiā a sanguīe euacuarēt' cibū idigestū uel supflūū siue potū supflūū a stomacho uel epate attraherēt q̄ idigestus ueniēs ad mēbra nō corrigeret': q̄a tertia digestio nō corrigit pctm̄ secūde: nec secunda prime: si pctm̄ sit magnū pp qd' i mēbra nō cōuerteret': sed ibi remanēs posset eē cā egritudinis. Decimū est fragilitas. i. debilitas uirtutis: fleubothomia enī est fortis euacuatio scdm Gal. ii. amphorismoꝝ i cōmēto illius. In quo morbo: sed uirt⁹ debilis nō pōt pati motū fortē. Vndecimū est subtilis sensatio orificiū stomachi: q̄ p̄cordiū dī: q̄a ex fleubothomia i tali statū sequit' sincopis. Et sub isto ē cōphēdit' debilitas stomachi & facilis fluxus colere ad orificiū eius iducēs ad uomitū facile colere. Vñ i hñtib' p̄dicta accidētia nō cōuenit fleubothomia. Per fleubothomiā. n. humōres cōmoti ad os stomachi iducere: tāq̄ ad locū cōsuctū: & q̄a ē mēbrū debile & ipotēs illi fluxui resistere: iō illis multa mala p fleubothomiā accidunt. Et hoc ē una cā q̄re qñq̄ aliq̄ i fleubothomiā sincopāt. s. q̄a colera ad stomachū fluit q̄ mōrdi cādo stomachū ex cōpassione cordis & stomachi sincopim inducit. Duodecimū est fastidiū. Si. n. i fastidio fieret fleubothomia cū uene euacuarent' traherēt ad se materiā malā faciētē fastidiū. Et plurima istoz sex ultimoz accidētiū tāgit Aui. lo. p̄all. & circa istud est sciēdū q̄ p̄ter p̄dicta accidētia sunt adhuc aliq̄ alia ēt ipediētia fleubothomiā: quoz. Primū est alia euacuatio ut qñ est fluxus mēstruoz aut emorroydaz: tūc. n. nō debet fieri fleubothomia: & hoc ad euacuationē: licet ad diuertēdū fluxū seu materiā posset fieri. Secūdū est corpus siue cōpositiōis raritas: q̄a a corpib⁹ raris multū dissoluitur: & iō sufficit ista resolutio nec euacuatōe idigēt: ut uult Gal. ix.

megategni. Tertiū est humor cruditas & uiscositas: tūc. n. est cauē/
da fleubothomia: qā augmētaret cruditas humor: & pp hoc ī mor/
bis lōgis nō est faciēda fleubothomia: qā cruditas humor augmēta/
ret & uirtus debilitaret & morbo plōgaret: & iō timēdū cēt de ca/
su uirtutis: & pp hoc uult Aui. q. ī morbis cronicis faciēda est far/
macia añ fleubothomiā & nō fleubothomia añ faciēda: licet utroq;
īdigeāt patiētes: sed cruditas humor pōt accidere duab⁹ de causis:
una cā est pp abūdātiā humor calorē naturalē suffocātiū q debili/
tatus & suffocatus humores crudos generat: & tūc bñ cōpetit fleu/
bothomia. Vñ scdm Alexādrū. ii. lib. suo ca. de ydropisi: fleubotho/
mia ī prīcipio ypozarce cōpetit cū puenit ex multitudine sanguis/
mēstrualis cū phibeant fluere mēstrua pp cām aliquā: aut ex multi/
tudine sāguis emorroydalis: qā sicut ignis paru⁹ sub multa lignorū
cōgerie suffocat: sifr est de calore īnato suffocato sub humorū mul/
titudine. Secūda cā cruditatis humorū ē calorīs īnati debilitas ut in/
illis q sūt debilis cōplexiōis: & q habuerūt lōgā egritudinē & ī seni/
bus: & tūc non cōpetit fleubothomia: qā p hoc augeret cruditas: qā
sanguis ī quō calor cōseruat extraheret: & ita corpus infrigidaret
& humores magis īcrudarent: debet ergo sanguis dimitti ut humo/
rū cruditatē digerat. Quartū est aeris indebita dispō & nimia cali/
ditas aut nimia frigiditas: qā p caliditatē multā fortis fit resolutio:
& p frigiditatē multa ineptificatio humorū ad fluxū.

In hoc passu autor
Quid debes facere qñ uis fleubothomari.
Vel qñ minuis fueris uel quādo minutus.
Vnctio siue pot⁹ lauachrū uel facias mot⁹.
Debent nō fragili tibi singula mēte teneri.
post fleubothomiā. Primū est unctio que aliquādo fit in fleubotho/
ponit quinq; que de/
bēt fieri circa fleubo/
thomiā aliq; qdē ante
fleubothomiā: aliq; in
fleubothomia: & aliq;

miā: sicut unctio fleubothomiā: ut dolor leniat: aliqñ uero post fleu/
bothomiā: ut cōsolidatio uulnēris retardet ad hoc ut post fleubotho/
miā humores relictī ī uenis aliq̃ possint hñe respirationē & fumi aliq̃
mali exalēt. Secūdū est potus & maxie uini q̃ ualet ī fleubothomia
si sincopis accidat: & ēt ualet post fleubothomiā pro regeneratione
nouorū spiritūū & noui sanguis: & isto mō iā faciūt cōes. Tertiū ē
lauachrū. i. balneū q̃ ualet p̃ duos uel p̃ tres ante: & p̃ duos uel tres
post fleubothomiā & nō codē die: añ quidē: si q̃s timeat q̃ hēat in se
humores grossos: quia balneū humores dissoluit & cōmouet eos: &
pp̃ hāc cām ēt cōpetit añ acceptio sirupi acetosi: & motus ut humo/
res dissoluant & subtilient: & ergo qñ debet fieri fleubothomia de/
bet fricari brachiū: ut humores existētes in uenis p̃pinquis brachio
subtilient & p̃parent ad exeūdū. facili⁹: post fleubothomiā uero ua/
let ut reliquie humorū & uaporū derelicta resoluāt: in die uero fleu/
bothomie nō cōuenit: q̃a p̃ balneū cutis lenis sit q̃ lenificat p̃cussio/
nē factā in fleubothomia fugit: & hoc est periculū. Quartū est fa/
scia. i. ligatura cum pānis lineis q̃ ualet post fleubothomiā īmediate
ad retinendū fluxū: & añ fleubothomiā ad trahēdū humores ad lo/
cū ubi q̃rit fleubothomia ut ex eo ēt uene ingrossent & melius ui/
deant. Quintū est motus siue ambulatio moderata q̃ pōt fieri añ
ut humores dissoluant & subtilient: & post: ad resoluēdū reliquias
humorū ex fleubothomia derelictas. Circa p̃dicta sciēdū est q̃ cōes
faciūt se fleubothomare ieiuni: sed q̃busdā doctoribus melius uī &
cōuenientius: q̃ añ fleubothomiā: primū unū ouū sorbeāt molle cū
uno hastu uini circa nonā uel decimā horā añ prandiū: & statim po/
stea se fleubothomari faciāt. Et huius cā est: q̃a stomacho uacuo na/
tura fortius sanguinē retinet ne deficiat in nutrīmēto: sed cū cibus
qui de se multū nutritiuus ē sit ī stomacho cuiusmodi sūt oua sor/
bilia & uinū: tunc natura melius sanguine exire permittit.

Exhilarat tristes: irritos placat amētes
Ne sint amentes fleubothomia facit.

In hoc passu autor po-
nit tres effectus fleubotho-
mie. Primus est q̄ fleubo-

thomia exhilarat. i. letificat tristē hoīem. Secūdus est q̄ fleubotho-
mia placat iratos: & cā utriusq̄ est: q̄a ī sanguine q̄n multa cōmisce-
tur melācolia fit tristitia: & q̄n multa colera fit ira: cū melācolia fit
cā tristitiae: & colera ire iā uterq̄ istorū duorū humorū educit̄ educitio-
ne sanguis: q̄a ei cōmiscet̄. Tertius est q̄ phibet amētes ne insaniāt
q̄a facit humores fluere ad ptes exteriores: & a capite diuertit: pro
maiori declaratiōe sciēdū est q̄ qnq̄ sūt cāe pp̄ q̄s debet fieri fleu-
bothomia: q̄s. Prima est directā & alie q̄ttuor īdirecte. Priā q̄ est di-
recta est ut abūdātia sanguis euacuet̄: siue abūdet sanguis ī q̄litate
siue q̄ritate siue utroq̄ mō. nā scdm̄ Aui. lo. p̄al. Duo ḡna hoīum sūt
fleubothomāda: quorū unū est ille modus hoīum q̄ iā pati sunt inci-
dere ī egritudines: ut q̄ h̄nt abūdātiā sāguis ī q̄ritate: & reliquū ge-
nus est genus illoꝝ hoīum q̄ iā egritudinē īciderūt pp̄ humorū siue
sanguis maliciā sed differt fleubothomia ista & illa: q̄a pp̄ sāguinis
abūdātiā debet fieri multa fleubothomia: sed si ī q̄litate peccet siue
sit maliciosus: tūc cōpetit fleubothomia pauca: un̄ scdm̄ Gal. ix. me-
gategni: si sāguis sit malus ī corpe debet euacuari paulatī: & iō pec-
cāt multū illi q̄ q̄n uident sanguinē malū fleubothomāt se quousq̄
uideāt sanguinē bonū exire cū forte prius totus sanguis exire q̄ bo-
nus exiret: sed debet fieri pauca euacuatio: & tunc scdm̄ Gal. ī casu
isto: priusq̄ fiat: fleubothomia debet diēta bonū sanguinē generans
exhiberi ut loco mali sanguis bonus sanguis generet̄. Et postea de-
bet fieri post modicū tps fleubothomia pauca: & sic deinceps: ista
fleubothomia est directā q̄a fit p se ad euacuationē illius q̄ p se de-
bet p fleubothomiā euacuari. s. ad euacuationē plenitudinis hūorū:
siue sanguis: p̄cipalr tñ scdm̄ q̄ cū eo sūt alii humores. Prima cā

indirecta est magnitudo morbi & magnitudo apostematis uehemētis inflāmatiōes: qā scđm Gal. ī cō. illius ampho. q̄ egerunt &c. Nō est melior medicina ī apostemate uehemētis inflāmatiōis & ī febribus & dolore forti quā fleubothomia: ut ē dictū est ibi frigida natura. Secūda cā indirecta est ut attrahat materia ad ptē illā p quā debet euacuari materia: uñ ī retētiōe mēstruorū & emorroydarū debet apiri sophea scđm Gal. & Aui. ut trahat materia sanguis ad iferius. Tertia cā indirecta est ut humores trahant ad locū cōtrariū illi loco ad quē fluūt hūiores: & hoc ad diuertēdū materiā a loco ad quē fluūt humores: uñ ī nimio fluxu mēstruorū debet fieri fleubothomia de basilica ut trahat materia ad cōtrariū locū ad quē declinat & diuertat a suo fluxu: & pp hoc ī pleuresi sinistre ptis: debet fieri fleubothomia ī pte dextra ut diuertat materia & attrahat ad locū cōtrariū loco ad quē declinat: & sili si sit in pte dextra debet fieri fleubothomia ī pte sinistra. Quarta cā indirecta est ut p fleubothomiā una porcio materie euacuet & natura potētior sit supra residuū: & sic cōpetit fleubothomia qñ repletio est ī corpe ne fiat apostema: qā natura est debilis respectu regiminis illoz humoz: iō una porcio illius materie est euacuāda ne pp ipotētiā nature in regēdo illā materiā. illa materia fluat ad aliquē locū debile in quo aggreget & apostema generet.

In hoc passu autor
ponit unū documentū
de quātitate scissure in

Fac plagā largā mediocriter ut cito sum⁹
Exeat: uberius liberiusq; cruor.

fleubothomia. Et dicit q scissura debet esse larga mediocriter ut fumus & grossus sanguis liberius exeāt: quia qñ scissura est stricta tūc solū subtilis sanguis exit & grossus remanet. Circa istud est sciendū q aliquñ ī fleubothomia debet fieri uuln⁹ magnū & aliquñ paruū: debet at fieri uulnus magnū trib⁹ de causis. Priō qā humores sūt grossi: & grossus sanguis ē euacuādus ut p illud uulnus magnū sanguis

facilius possit exire:& ergo melâcolicis faciendū est magnū uulnus.
Secūdo pp tps frigiditatē q̄ hūores igrossat.& ergo ī hyeme debet
fieri uulnus magnū. Tertio pp abūdantiā hūorū:q̄a tūc fit melius eu-
acuatio p uulnus magnū q̄ puū:sed uulnus puū fit cū ē uirtus debi-
lis:ut de spiritib⁹& calore minus euacuet⁹:& ī tpe calido eadē de cā:

Sāguine subtracto sex horis est uigilādū.

Ne somni fumus ledat sensibile corpus

Nē neruū ledas non sit tibi plaga p̄funda

Sāguie purgatus nō carpas p̄tinus escas.

& qñ ē sāguis subtil⁹.

In hoc passu autor

tangit tria cōsiderāda

circa fleubothomiam.

Primū ē q̄ fleubotho-

matus nō debet dormire īmediate post fleubothomiā:nisi ad min⁹

trāsiuerit sex hore:& hui⁹ subdit autor cām ne fumi:q̄. f. ī sōno cānt⁹

moti ad caput ledāt cerebrū:alie tñ pñt assignari cāe:q̄x. Priā ē ne ī

sōno uertat se patiēs supra brachiū fleubothomiaz:& p hoc ledat⁹.

Scda ē:ne hūores ī sōno fluāt ad mēbrū lesū ī quo est dolor pp ictū

fleubothomi & fiat apostēa:uñ Gal.ii.āph. sup illo āpho. ī quo mor-

bo:uult q̄ ī sōno si fiat apostēa itra corp⁹ aut mēbrū sit lesū ad ipm

fluūt hūores:Aui. uero aliā assignat cām, f. q̄ p talē sōnū posset acci-

dere cōfractio mēbroz. Et istius cā pōt eē:q̄a sicut:scdm Gal. sup il-

lo āpho. ī quo morbo & c. sōnus ī prīcipio poxismi nō cōpetit:q̄a ca-

lor natural⁹ ad īteriora regredit⁹:& exteriora īfrigidat⁹:& fumi rema-

nēt nō cōsūpti:pp q̄ rigor augmētat⁹ & poxism⁹ ēt plōgat⁹:sic ēt fu-

mi p cōmotionē hūorū & ī fleubothōia ad neruos & ad lacertos ele-

uāt q̄ nō cōsūpti remanētes ī sōno īfrigidat⁹ ī exteriorib⁹ & igrossat⁹

& iō faciūt ad neruoz & lacertoz cōfractiōē si fiat supdomitio īme-

diate p⁹ fleubothōiā:alia cā pōt eē:q̄a mām ē igrossās ē faciēs cōfractio-

nē:sic ī q̄rtana ī cui⁹ typo fit cōfractio pp frigiditatē & grossiciē mae

sed nerui & lacerti sūt frigī. iō ad ipos ueniēs iste fum⁹ ī sōno ī quo fit

retractio caloris ad īteriora īfrigidat⁹ & igrossat⁹:& iste fum⁹ īfrigida-

tus & ingrossatus frigiditatē & igrossationē iducit ī mēbro siue cōfractionē: siue ad mēbrū cōsimile pperāt egritudines cōsimiles. Et istud uerū est de somno fleubothomie uicino & nō de remoto postq̃ sumi illi fuerint cōsūpti. Secūdū q̃ dicit est q̃ fleubothomās debet cauere ne faciat nimis pfundā apturā ī minutionē: ita q̃ cū fleubothomo ledat neruū uel arteriā uene suppositū: nā ex lesione nerui sequit̃ spasmus: ex quo ulterius acerbissima mors sequit̃ uel ad min⁹ p̃ditio mēbri: puta brachii uel digiti &c. Ex lesiōe arterie sequit̃ fluxus sanguis arterialis difficilime curabilis. Tertiū ē q̃ fleubothomatus nō illico. i. īmediate post fleubothomiā cibum sumere debet: sed debet expectare quousq̃ ī eo humores fuerint quieti: ne cib⁹ añ eius digestionē ad subueniēdū mēbro leso cū sanguine simul attrahat̃.

Hic autor pōit. v.

uitāda ab ipso fleubothomato quorū. Primū est q̃ fleubothomatus debet uitare lac & lacticiā cuius cā ē: q̃a ex cōmotione humorū p fleubothomiā sepe

Omnia de lacte uitabis rite minute
Et uitet potū fleubothomatus homo
Frigida uitabis q̃a sūt inimica minutis
Inter dictus crit minutis nubilus aer.
Spiritus exultat minutis luce per auras
Oibus apta quies est: motus ualde nociu⁹

fluūt hūores aliq̃ ad stomachū: si ergo lac sumeret̃ ex cōmixtiōe illorū humorū lac ī stomacho corrūpet̃ ex quo de se maxie corruptibile ē: iā & lac pp dulcedinē eius posset trahi idigestū ad uenas: & pp cōmotionē hūorū facile corrūpi. Secūdū est q̃ fleubothomatus debet cauere a potu nimio: q̃a pp euacuationē uenarū talis potus traheret̃ facile ad uenas idigestus: put prius dictū est. Tertium est q̃ fleubothomatus debet uitare oīa frigida tā intus sumpta quā exterius adhibita: puta cibaria multū frigida: aerē frigidū: balneū frigidū: tenuitatē uestiū: sessionē supra petrā: frigiditatē capitis ul pedū.

q̄a cū calor naturalis p̄ fleubothomiā debilitatus est: corpus facile
 sup̄flue ifrigidaretur. Quartū ē q̄ fleubothomatus nō debet ābu-
 lare ī aere tenebroso nebuloso turbato: q̄a talis cōtristat aīam & pi-
 gritiā ī corpib⁹ īducit: ut prius dcm̄ ē ibi: aer sit mūdus: nā tristitia
 cā ē sāguis melācolici: sed debet ābulare ī aere claro & lucido: q̄a ī
 tali acre spūs uitaless naturales & aīales recreātur & ad extra mouē-
 tur cōgaudētes sili. Quītū est q̄ fleubothomatus debet q̄rere q̄tē
 tpatā: sili & motū excessiuū uitare: q̄a motus excessiuus tūc maxie
 debilitat & humores cōmouet: q̄es uero t̄pata motū sedat.

Principio minuas in acutis peracutis
 Etatis medie multum de sanguine tolle
 Sed puer atq; senex tollet uterq; parum
 Ver tollat duplū reliquū t̄ps tibi simplū:

Hic autor dicit q̄t-
 tuor. Primū est q̄ fleu-
 bothomia faciēda est ī
 p̄cīpio egritudinū p̄-
 acutaz. i. maxie acuta-
 rū. q̄. s. terminātur ī die

q̄rta: q̄a tales sunt breues: nec dāt inducias: & iō a p̄cīpio medicā-
 de sunt. Secūdū est q̄ ī etate media. s. q̄ est a. xxx. āno usq; ad. xlv.
 uel. l. ānū plus de sanguīe extrahēdū ē q̄ ī aliq̄ aliax etatū: q̄a ī tali
 etate maxie multiplicatur sanguis: & ei⁹ subtractio nō īpedit aug-
 mētū: nec diminuitur uirt⁹ corpis: q̄a corp⁹ ī tali etate nō augetur
 neq; diminuitur sensiblr: sed stare ur̄. Tertiū ē q̄ senes & pueri pa-
 rū fleubotomādi sūt: q̄a ī pueris sanguis multus requiritur pp̄ nutri-
 tionē & augmētationē ī eis. Et ī senib⁹ uirt⁹ īcipit debilitari. Quar-
 tū est q̄ ī uere dupla quātitas sanguis abstrahēda est p̄ fleubotho-
 miā respectu alioz tēporz: cuius rō est: q̄a uer est t̄ps maxie multi-
 plicatiuū sanguis: scdm̄ oēs autores medicine. Circa primū dictum
 pro maiori declaratiōe ponēde sunt aliq̄ regle circa fleubothomiā:
 quas priā est q̄ ī p̄cīpio morbi nō est faciēda fleubothomia. Me-
 dicus. n. est minister nature: scdm̄ Gal. ī tegni. cā. illo. Oīum natura

opatrix: Medicus uero minister: sed scdm Gal. iiii. ampho. in cō. il/
lius: egritudib⁹ qbuscūq; incipiētib⁹ nulla euacuatio ī prīcipio mor/
bi est naturalis: sicut ergo natura ī prīcipio morbi non euacuat: ita
nec medicus. Istud tñ ī tribus casibus hēt instātiā. Prīo ī materie fu/
riositate: uñ Aui. loco sæpe alle. uult q; ī principio morbi fleubotho/
mia non debet fieri: qa fleubothomia hūores cōmoueret & subtilia/
ret & currere p corpus faceret nisi materia sit furiosa. Scdo hēt in/
stātiā ī materie multitudie. uñ Gal. sup illū ampho. Ichoātib⁹ mor/
bis uult q; oportet fieri fleubothomiā aut farmaciā ut natura alle/
uietur: q. s. onerata ē pp materie multitudinē. Tercio hēt instātiā in/
morbi magnitudie & acuitate: ut qñ ē apostema magnū & doloro/
sū: licet nō sit multa materia. s. āncedētis ī corpe. uñ dicit Gal. xiii.
megategni. Si apostema sit magnū fleubothometur ī prīcipio: licet
nō sit materie multitudo ne crepet aut apiatur apostema añ sui ma/
turationē. Ergo ut mala sinthoma uirētur minutio ē faciēda. Scda
regula ē q; nō fiat fleubothomia ī die motus egritudis: sicut in crisi
nō ē faciēda fleubothomia: nec aliq; euacuatio: ne materiā a loco ad/
quē natura mittit ipm diuertatur: silr neq; ī poxismo: uñ scdm gal.
.i. aph. In statu neq; fleubothōia neq; farmacia fieri debet: qa ī eo sit
coctio morbi: q; melius sit ī qete q; motu: sed sicut se hēt stat⁹ ad mor/
bū totalē: ita poxismus respectu dieꝝ interpolatōis: sicut ergo ī statu
nō ē euacuādū: ita nec ī poxismo. Tertia regula ē q; fleubothomia
nō est faciēda ī prīcipio morbi: cū crisis est remota: qa scdm Isaac
in urinis sanguis ē fundamētū caloris naturalis ipm. s. sustinēs: licet
cor sit fundamētū gñans: & spūs fūdamētū deportās: sed sanguis ē
fundamētū caloris naturalis: qa ex eo materialr gñatur calor natu/
ralis: & iō aliqs sanguinē euacuādo euacuat calorē q; materiā mor/
bi hēt digerēt: & p cōseqns morb⁹ plōgatur & uirt⁹ debilitatur: pp
q; timēdū ē ne pp longitudinē morbi & debilitatē uirtutis natura

succūbat. Quarta reglā est q̄ i corpore hñte fecē i intestinis nō debet
fieri fleubothomia: cuius cā est: q̄a tria sunt attrahentia. s. calidū: ua
cuū & tota spēs. Quia ergo p̄ fleubothomiā uene euacuantur q̄ a
mēbris sibi p̄pinqs attrahūt: & ita meseraice a stōacho: uēter pl⁹ cō
stipatur: & materia cōtēta i uenis plus ificitur: & meseraice attrahūt
hūiditatē secū: & feces plus desiccātur. Debet ergo uēter priō leniri
ut p̄ suppositoria aut clisteria: nisi p̄ se laxetur. Quīta reglā ē q̄ nō
debet fieri fleubothōia multa: q̄a ex hoc malū accidit i senio. s. mul
ti morbi mali sicut epilēsia appoplexia & paralīsis: q̄a p̄ remotio
nē sanguīs: & caloris gñantur multe supfluitates fleumatice q̄ sunt
causebarę cgritudinū. Sexta reglā est q̄ nō debet fieri fleubothōia
in muliere mēstruata aut ipregnata. In ipregnata nō debet fieri: q̄a
per hoc calor digerēs cibū diminueretur & nutrimētū fetus aufer
retur: & maxie qñ fetus est magnus cū tūc idiget āpliori nutrimē
to. Et istud dicit Ipo. v. āpho. In mēstruata uero naturalr. s. scđm re
uolutionē mēsis nō debet fieri fleubothomia: q̄a i fluxu nimio mē
struorę esset faciēda ad diuertēdū materiā: sed qñ eueniūt naturalr
& scđm debitū cursū nature tūc nō debet fieri fleubothōia: cū ma
teria euacuetur sufficienter a natura: & natura nō debet diuertere ab
opatiōe. Septia reglā ē q̄ post colericā passiōē nō debet fieri fleu
bothōia. Cū. n. fleubothomia cōmoueat hūores p̄ hoc posset humor
colericus ad stōachū fluere & ipm iflāmare: nec debet fieri post uo
mitū ne silr hūores fluāt ad stōachū: neq; post fluxū uētris: neq; post
uigilias magnas: neq; post motū fortē: & breuiter nec post ullū cale
faciēs multū: aut multū dissoluēs: q̄a fleubothomia hūores plus cō
moueret & uirtutē magis debilitaret. Deīn uidendū est i qbus hoī
bus cōpetit fleubothomia: & pro illo ponende sunt aliq̄ regule: q̄s.
Priā est q̄ fleubothomia cōpetit hoībus delicatis ociosis & q̄scēti
bus: multū carnosīs: & cibis multū sanguinē gñantibus utentibus:

Secūda regula est q̄ fleubothomia cōuenit illis in q̄bus est abūdā
tia sanguis:q̄ cognoscitur p̄ ur̄ie spissitudinē. Abūdātia.n. sanguis
facit eā spissam: sed colerā subtilē. Tertia regula ē q̄ fleubothomia
debet fieri in illis in q̄bus melācolia abūdat. Vñ cū est multa melā
colia naturalis currēs cū sanguine p̄ totū corpus: q̄a sanguis ī epa
te ab ea mūdificatur: tūc cōpetit fleubothomia siue minutio postea
farmacia. Vñ duplex est melācolia: naturalis & inaturalis: naturalis
est fex sanguis: q̄ qñ abūdat ip̄a ē currēs cū sanguine q̄re cū sāgui
ne p̄ fleubothomiā euacuatur: iō faciēda ē fleubothomia ad ci⁹ eu
acuationē cū sanguis elab codē.n. calore. s. calore tp̄ato fiūt sāguis &
melācolia: q̄ est eius fex: & postea faciēda ē farmacia. Quarta regu
la est q̄ in illis in q̄bus timetur hūorū ebullitio: cōturbatio & calefa
ctio: cōpetit fleubothomia: & isti statī qñ sentiūt se calefieri debent
fleubothomari cū sit timor ebullitōis cōturbatōis & calefactionis:
pp̄ hūorū abūdātiā. Aliqñ tñ aliq̄ decipiuntur p̄ istā regulā: q̄a statī
qñ sentiūt calefactionē & timēt de hūorū ebullitōe statī fleubotho
māt se. Et qñ istud est ex colere calefactiōe & incēsiōe: p̄ fleubotho
miā nō cessat calefactio nec ebullitio: immo p̄ hoc augmētatur: q̄a
fleubothomia humores cōmouet: & p̄ corpus currere facit. Et ergo
nō cōpetit fleubothomia nisi hoc sit ex abūdātia humorū qd̄ cogno
scitur p̄ sudoris multitudinē & maxime in mane. Aliq̄.n. sunt q̄ nō
sudant nisi qñ euacuatiōe indigent. Quinta regula est q̄ illis debet
fieri fleubothomia qui hñt uirtutē fortē & qui sunt sanguinee cō
plexionis non frigide & sicce. Vnde Rasis. vii. almā. Corpora apta
ad fleubothomiā & quæ habēt uenas amplas & manifestas & cor
pora pilosa & bruna & ex colore rubeo & fusco mixtis sunt colo
rata: & iuuenes & adolēscētes & senes nō decrepiti: sed pueri & in
firmi non sunt minuendi nisi magna urgēte necessitate: & plurime
istarū regularū corriguntur ex Aui. iiii. in de fleubothomia.

Estas uer dextas: autūnus hyemsq; sinistras Hic pōit au
Quatuor hec mēbra. cephe. cor. pes. epar uacuāda tor aliq̄ cōcernē
Ver. cor. epar estas. ordo sequens reliquas. tia mēbra cua/
cuāda fleuboto

mia: & dicit. Priō q; in uere: & estate debēt euacuari uene dextre: ut
dextre manus uel dextri brachii uel pedis. sed i hyeme & autūno de
bēt fleubothomari uene sinistre. s. sinistre manus uel sinistri brachii
uel pedis. Et istius cā pōt eē: q̄a uer est multiplicatiuū sāguis & istas
colere: ergo i uere & estate debēt euacuari ille uene i qb^{us} magis abū
dāt sanguis & colera: sed ille sūt uene dextre: q̄a i pte dextra corpis
situatū est mēbrū generatiuū sāguis. s. epar & receptaculū colere. s.
cistis fellis. Sed autūnus est generatiu⁹ melācolie q̄ ēt coaceruat &
nō resoluit p̄ hiemē: ergo in autūno & hyeme debēt fleubothomari
ille uene in qbus magis dñat melācolia q̄ sūt uene sinistre cū in sini
stra pte corpis cōtineat splē: q̄ est receptaculū melācolie. Scđo dicit
q̄ ista q̄ttuor mēbra. s. cephe. i. caput. cor. pes. & epar. scđm. iiii. ptes
anni sūt euacuāda: cor qđē i uere, epar i estate: caput i hyeme & pe
des in autūno.

Dat saluatella tibi plurima dona minuta Hic tangit sex iuuamēta
Purgat epar. splenē. pectus. p̄cordia. uocē pueniētia ex fleubothōia
Innaturalem tollit de corde dolorem. uene q̄ dī saluatella: & est

uena i dorso manus i loco q̄ ē iter auricularē digitū & medicū. Pri
mū ē q̄ ip̄a purgat epar. Scđm ē q̄ ip̄a mūdificat splenē. Tettiū ē
q̄ mūdificat pectus. Quartū ē q̄ p̄seruat p̄cordia. i. orificiū stōachi
a nocumēto. Quintū est q̄ aufert nocumēta uocis. Sextū est q̄ au
fert dolorē inaturalē cordis: & rō oīum iuuamētoꝝ est: q̄a p̄dicta ue
na ab oībus istis locis sanguinē euacuat: ut postea etiā patebit: pro
maiori declaratiōe p̄dictoꝝ: sciēdū est q̄ in fleubothomia aliqñ ape
riunt uene & aliqñ arterie. In aptione aut arterie est timor: & huius

cā potissima est nimius fluxus sanguis: q̄ duplici cā hēt fieri i fleu-
bothomia arterie. Vna cā est caliditas uehemēs sanguinis arterialis:
calidū. n. est facile mobile & arteriā dilatans & aperiens: & iō iuuat
multū ad euacuationē sanguinis i fleubothomia arterie. Secūda cā
est arterie mobilitas & iō tardius in ea uulnus curat̄ cū uulnera nō
sanant̄ nisi quiescāt pdest tñ ista fleubothomia tripliciter. Primo. cū
est in corpe sanguis iubilis abūdātia. Secūda qñ uaporosi. Tertio
qñ calidissimi: lāguis. n. subtilis: ex quo calor naturalis & spūs fiūt:
habitat in arteria sed sanguis grossus: ex quo mēbra nutriunt̄ in ue-
nis: sūr sanguis uaporosus in arteria cōtinet̄: & sanguis sanguineus
in uenis: sanguis etiā calidissima qui a corde efficit̄ & digerit̄: qd̄ ē
calidissimū mēbrū etiā continet̄ in arteria: alius aut̄ sanguis in ue-
nis. Secūdo sciēdū q̄ uenarū aptio est in multis mēbris: aliqñ i bra-
chio siue manu magna: aliqñ in parua aliqñ in pede aliqñ i naso: ali-
qñ in fronte: aliqñ in labiis: aliqñ in lingua siue in palato: aliqñ i an-
gulis oculorū uersus frontē: in manu maiori q̄ est ab ascellis usq̄ ad
cubitos sunt qnq̄ uene apiede scdm Rasī. vii. almā. & Aui. lo. pal.
Vna uocat̄ cephalica q̄ ē uena capitis. Secunda basilica q̄ est uena
epatica. Tertia mediana siue cordiaca siue nigra: scdm q̄ uocat̄ ab
Aui. siue matrix: sicut uocat̄ a Rasī. Quarta ascellaris: & qnta funis
brachii: in manu minori ē scilles siue saluatella: & i brachio scdm q̄
cōtinet̄ maiore manū & minore sunt apicnde sex uene: cephalica a
partibus q̄ sunt supra collū euacuat: & iō passionibus capitis ualet
ut in enigranea: mania: & i aliis calidis passionibus siue ex materia
calida: uñ & ista icipit siue orit̄ ab hūero & tēdit uersus ptē sinistrā
brachii: basilica euacuat imēdiate a partibus sub collo ut a pectore
& epate: uñ in passionibus pectoris & epatis & similiū ualet: uñ ua-
let i pleurisi: & icipit ista ab ascellari & tēdit ad ptē domesticā bra-
chii: mediana uero est media inter duas p̄dictas in situ & in cōposi-

tionē: q̄a ex eis cōponit̄: est. n. ramus utriusq̄. Et est ēt media in euacuatione: q̄a undiq̄ euacuat & ab inferioribus partibus sub collo: & a collo: & supra collū. Vñ est uniuersalis toti corp̄i in euacuādo: nō uniuersalis sicut dicunt quidā q̄a a corde orit̄: sed q̄a ramus est cephalice & basilice: Et ergo cū uolum^{us} fleubothomare de cephalica: & nō apparet: debemus accipe magis medianā q̄ basilicā: & sifr cū uolumus fleubothomare basilicā & nō appet magis debemus fleubothomare medianā quā cephalicā q̄a magis cōuenit cū utraq̄ quā una cū alia: cū sit ramus istaq̄: & ista extrema/seciles siue saluatella ē uena que est iter auricularē & mediū/tendens plus uersus medicū digitū & orit̄ a basilica: & ista apit̄ in dextra manu ī opilatione epatis & in sinistra manu in opilatione splenis: & q̄re hoc sit nescit̄ rōne: sicut dicit Aui. sed expiētia: hāc. n. inuenit Gal. p̄ somnū: ut ipse dicit: q̄a hēbat quēdā in cura hntē opilationē epatis & splenis: & somnabat se fleubothomare patientē de illa uena: & sic fecit & curatus est: de ista sit fleubothomia ponēdo manū ī aq̄ calida: q̄a subtilis ē: ideo ut ingrosset̄ & dilatet̄ & ne uulnus claudat̄ citius debito: & ut sanguis grossus subtiliet̄: ascellaris est illa q̄ posita est sub basilica: & illa apparet ī ligatura brachii: & de ista idē est iudiciū cū basilica: sumis brachii est illa q̄ est supra cephalicā siue os ultimū siue altius brach. i uersus ptē siluestre: & est idē iudiciū de ista & de cephalica: licet ergo scdm Aui. & Gal. in aptiōe uene sit euacuatio uniuersalis a toto corpe: nō tñ ab oibus uenis eq̄liter: ut uisum est: licet ēt uene a toto corpe euacuet̄: nō tñ ī eis est timor eq̄lis: imo cephalica scdm R. a. vii. almā. est securior: & basilica est magis timēda: & cardaca ēt multū est timēda: licet minus q̄ basilica: cephalica est securior: q̄a neq̄ iuxta cā est neruus neq̄ arteria neq̄ sup eā: sed sub cardiaca est neruus & altius supra eā est neruus subtilis: iō timēdū est n. incidat̄ neruus: basilica est periculosa ualde: quia est sub ea arte:

ria & iuxta eā est neruus & masculus: & iō est timēda ualde sciles
 siue saluatella nō est piculosa: sed tamē subtilis ē: & iō ut apiat: me-
 lius est q̄ ponat̄ i aq̄ calida. In pede sunt tres uene. s. sciatica: soph-
 na: & uena poplicis: & hee apiunt̄ cū uolumus trahere sanguinē ad
 partes inferiores ut i puocatiōe mēstruorū & illa que est i poplice se-
 cūdū Aui. magis ualet q̄ sophena aut sciatica: quia p̄pingor est ma-
 trici: & iō meli⁹ pōt ab ea trahere: sophena uero a uirga testiculis &
 a mīrice sanguinē attrahit: sed sciatica ab anchis renibus & mēbris
 que sunt situate uersus ptē siuestrē melius trahit: sophena uero & a
 mīrice a mēbris positis uersus ptē domesticā licet sint rami unius ue-
 ne: i medio frōtis est uena una q̄ apienda est in antiq̄ris passiōib⁹ fa-
 ciei ut i morphea & ipetigine scabie & i passionib⁹ oculorū: prius tñ
 debet fieri minutio de cephalica: & silt̄ est una uena i naso: & i utri-
 usq̄ aptiōe debet collū ligari: & postea apiri una añ aliā: p̄ ligationē
 enī colli melius manifestat̄. In aliis etiā sūt uene q̄ apiūt̄ pp apo-
 stemata existētia i hore aut gingiuis: cephalica tñ prius minuta i pa-
 lato sunt q̄ttuor uene: que si apiant̄ ualent fluxui reumatis & ad dē-
 tes in eis faciētes dolorē: & iste uene sunt manifeste & debent apiri
 materia digesta: itē quedā sūt uene i āgulis oculorū uersus frōtē: &
 apiūt̄ in passiōib⁹ oculorū: cephalica prius minuta: itē qdā sūt uene
 sub ligna q̄ apiunt̄ i squinantia: cephalica prius minuta: itē uene q̄
 sunt in timporibus icidunt̄ pp emigraneā: & pp dolorē magnū ca-
 pitis: & egritudinē capitis diuturnā: & iste sūt q̄s uocat Ipo. & Aui.
 Iuuenales: q̄rū icisio reddit hoīem ipotētē generare: itē i collo ē sūt
 uene q̄ uocāt̄ guides q̄ minuēde sūt i p̄cipio lepre: & maxie qñ
 anhelitus angustatur: un̄ i squinātia ipediēte anhelitū minuūt̄.

In hoc passu autor
 duo notat. Primū ē q̄
 si dolor capitis accidat

Si dolor est capitis ex potu limpha bibat̄
 Ex potu nimio nam febris acuta creatur.
 Si uertex capitis uel frons estu tribulent̄.

Típora frósq; simul moderate sepe fricētur
Morella cocta nec non calidaq; lauentur.

ex potu nimio & máxime uíni uel alicui⁹ alterius pot⁹ quo cō-

tingit hoīes inebriari tūc supbibí debet aq; frigida q̄ sui frigiditatē atq; ígrossatōe ípedit ne sumi ex tali potu eleuati ccrebrū ledāt uel ad ípm eleuētur. Scdm ē q; si fūitas capitis ul' frós nimio calore ueretur tūc dōēt típora & frós moderate fricari: & postea dōēt ex aq; decoctōis morelle calida lauari: q̄a morella q̄ a cōib⁹ medicis solat⁹ dī hēt ífrigida: q̄a frigida ē.

Téporis estiuí ieiunia corpa ficcāt:

In hoc passu au-

Quolibet í mēse cōfert uomit⁹ quoq; purgat

tor plura notat. Pri-

Hūiores nocuos stōachi: lauat ambitus oēs

mū ē q; ieiunā mul-

Ver autūnus hyems estas dñatur in anno

tū exsiccat corpa in

Tépo re uernali calidus fit aer humidusq;

estate q̄a ex quo estas

Et nullum tps melius fit fleubothomie.

de nā ē calida & sicca

Vísus tunc hoī ueneris cōfert moderatus.

ipsa resoluit hūidita-

Corporis & motus uentrisq; solutio sudor

tes corpis: q̄ ēt resol-

Balnea purgentur tūc corpa cū medicinis

uūtur p sudores í esta

Estas more calet sicca nascatur in illa.

te mltiplicatos: & sic

Tūc quoq; p̄cipue colerā rubeā dominari.

supuēiēte ieiunio cor-

Hūida frigida fercula dētur: sit uen⁹ extra

pa pl⁹ exsiccātur: q̄a

Balnea nō p̄sunt: sint rare fleubothomie.

absente hūido cibali

Vtilis est reges: sit cū moderamine potus

calor nři corpis agit

in hūiditates pprias

ip̄sas exsiccādo: & ergo bñ dicit Ipo. vii. pti. ampho. corpibus hūi-

das carnes hñtib⁹ famē adhibere cōuenit. Fames. n. corpa exsiccāt

Scdm ē q; uomitus cōfert quolibet mēse: q̄a p uomitū euacuantur

humores nociui cōtenti in toto ambitu stōmachi: & istud ēt uoluit

Aui. iii. in. i. c. xiii. de iuuamētis q̄ affert uomit⁹: cū dixit: q; Ipo. p̄ce

p̄it uomitū fieri bis i unoquoq; mēse. s. duob⁹ dieb⁹ cōtinuis: ut sc̄do
die expellatur illud q̄ prio die nō potuit ipelli & p hoc sc̄dm Ipo.
cōseruatur sanitas: cū talis uomitus mundificat stōachū euacuādo
fleūa & colerā: stōachus. n. nō hēt aliqd q̄ mūdet ipm sicut itestina
hnt colerā rubeā ipsā mūdificātē & postea Aui. lo. pal. pōit p̄la alia
iuuamēta uomitus bñ facti: quoz. Primū ē q̄ cōfert grauitati capi
tis: & hoc ē ueg⁹ qñ illa grauitas accidit ex materia hūorali uaporo
sa pueniēte a stōacho & mēbris īferioribus ad caput: si. n. grauitas
corpis fieret a nocumēto p̄prio ipi⁹ cerebri: tūc uomit⁹ magis noce
ret q̄ cōferret. Sc̄dm ē q̄ clarificat uisū & hoc qñ obscuratio uisus
puēit ex materia uaporalī pueniēte a stōacho ad ipsos oculos alias
āt nō. Tertiū ē q̄ aufert fastidiū. i. nausēā & abhominatiōē: remo
uēdo & euacuādo hūorē a stōacho q̄ ē cā fastidii. Quartū ē q̄ cō
fert ei ad cuius stōachū descēdit colera corrūpēs ei⁹ cibū. Quintū ē
q̄d remouet abhomiatiōē q̄ fit p̄p unctuositatē. Sextū ē q̄ remo
uet cām desiderii & illud q̄ facit desiderare acutū pōticū aut ace
tosū: q̄a uomit⁹ remouet cām oīum istaz dispōnū: iā remota cā re
mouetur effectus. Septimū ē q̄ cōfert laxitati. i. cathecie q̄ p̄cedit
ydropsi: euacuādo materiā talī laxitatis & mūdādo stōachū. Octa
uū ē q̄ cōfert ulcerib⁹ i renib⁹ & uescica diuertēdo materias curre
tes ad illa loca ad ptē oppositā. Nonū ē q̄ ē cōfert lep⁹ maxie qñ fit
cū uomitūo forti: sic̄ elleboro: q̄a talī uomit⁹ euacuat mās q̄ sūt i lo
cis reotis & difficilī eradiciōis: ex qb⁹ fit lepra: ēt uomit⁹ corrigit
digestiōē primā: ex q̄ alie. digestiōis meli⁹ fiūt: uñ lepra peccat i cor
ruptiōe digestiue. Decimū ē q̄d cōfert malicie coloris i cute ex ali
quo hūore diuertēdo ipm a cute. xi. ē q̄ cōfert epilēsie stōatice. cua
cuādo hūorē cōtētū i stōacho: ex cui⁹ effūatiōe catur epilēsia. Duo
decimū ē q̄ cōfert ictericie: maxie illi q̄ ē ex opilatiōe. Nā p̄p motū
fortē i uomitu: mā opilās mouetur & remouetur a loco i quo facie

bat opilationē. Siſr euacuatur materia ſleumatica p uomitū q cōi
ter ē cā iſti⁹ opilationis. Decimūtertiū ē qd' cōfert aſmati euacuādo
materiā aſcedētē ex ſtōacho: q fouebat materiā aſmatis: & ēt caleſa
ciēdo mēbra ſpūalia & pulmonē: ex quoꝝ caleſactōe ſeqtur cōſu
ptio ſupfluitatū faciētū aſma. Xiiii. ē qd' cōfert tremori & paralifi
euacuādo materiā iſtaꝝ paſſionū. Decimūqntū qd' cōfert hñtibus
uiſcera nigra magna ſup ptes extrēas: diuertēdo hūores a ptib⁹ ex
tremis. Et licet uomitus debite miſtratus iſta cōferat iuuamēta: ſup
flue tñ factus mīta iducit nocuīta: qa debilitat ſtōachū & reſoluit
ipm: & facit eū aptū ut materie fluāt ad ipm: & obeſt pectori & ui
ſui & dētibus & ātiqꝝ capitis dolorib⁹ & c. Prout dicit Aui. iiii. i. c.
xiiii. Tertiū qd' notat hic tex. ē qd' qttuor ſūt tpa āni. ſ. uer eſtas au
tūnus & hyems: put māiſtū ē: & iter iſta tpa uer ē calidū & hūidū
& hoc reſpectu alioꝝ tēpoꝝ: licet ī ſe ſit tps tpaīto attinēs: ut uult
Gaſ. ī de cōplexiōib⁹. Et ex iſto ſeqtur qd' iſtd tps magis aptū ē ſleu
bothomie: qa magis ē mltiplicatiuū hūoꝝ q alia tpa. Et ergo ēt iſto
tpe pōt cōuenire moderatus uſus coitus & motus tpatuſ: & uētris
ſolutio ſiue fluxus: & ſudor tpatuſ: & ſiſr balnea tpatuſ ad diminué
dū repletionē. Et ergo ēt iſtud tps aptū ē ad purgationē corpis cū
medicinis. Quartū ē qd' eſtas calefacit & exſiccāt: & ergo in ipa ēt
mltiplicatur colera rubea q calida ē: & ſicca: pp hoc ēt ī eſtate ſercu
la debēt eē frigida & hūida: ad remouēdū diſtēpātiā caliditatis &
ſiccitatis ex cōplexiōe eſtatis iductā: & debet fieri abſtinētia coitus
cū talia ēt exſiccāt: & abſtinentia a multis balneis: ſiſr de cā: & rara
ſleubothōia: eadē de cā: niſi neceſſitas hoīem cōpellat: & debet fieri
qes & paucus motus: qa qes hūectat & multus mot⁹ nimiū exſiccāt
& debet hō pdcō tpe uti potu cū moderamine & maxie frigido: qa
ex ſupflua ſūptōe pot⁹ frigidi pp aptiōē poroꝝ aliqn ſeqtur ſubi
ta iſrigidatio corpis uel palifiſ ſiue laxitas mēbroꝝ uel mors ſubita
A qua nos defendat q eternaſr uiuit & regnat ī ſecſa ſecloꝝ: Ame.

Hoc opus optatur: quod
Flos medicine vocatur.

★ ★ ARMY ★ ★
MEDICAL LIBRARY
Cleveland Branch

DECEMBER
1948
24E

